

Webcast med Helga Zepp-LaRouche: Vi kan få en uventet overraskelse inden årets udgang

Den 2. dec. 2022 (EIRNS) – Webcast med Helga Zepp-LaRouche

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger, og velkommen til vores ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Institutet. I dag er det den 1. december 2022.

Som vi har rapporteret for nylig, vokser faren fortsat for at snuble eller fumle sig ind i en atomkrig med aldeles ukontrollerede udtalelser fra forskellige NATO-embedsmænd, amerikanske embedsmænd, som briterne støtter: Så vi vil starte med en gennemgang af dette, fordi det generelt ikke bliver afdækket på en fyldestgørende måde for det vestlige publikum. Helga, du nævnte tidligere udtalelsen fra Ryabkov: Russerne tager situationen meget alvorligt, ikke sandt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Viceudenrigsminister Ryabkov udtalte, at han er ganske bekymret over, hvor afslappet folk taler om en begrænset atomkrig i Europa, at det er meget farligt, og det er præcis det, jeg har understreget ved de seneste taler og konferencer. Hvis man begynder at tro, at det er naturligt at bruge et atomvåben, så overskrider man virkelig grænsen. Vi har flere videoer på vores hjemmeside – og se dem venligst – hvor vi meget tydeligt viser, hvad der sker i en atomkrig [<https://www.youtube.com/watch?v=X0zlyfhz7hk>]. Det er civilisationens undergang, og det er det som disse mennesker er i færd med at lege med.

Det er altså ikke folk, der er sådan, det er regeringerne: Det er NATO-regeringerne, det er den amerikanske, den britiske og

den tyske regering (og vi kommer til det om lidt), men det er ikke befolkningerne. Vi har i mange diskussioner, i Europa, i Tyskland – især dér, fordi jeg tror, at der er større bevidsthed om hvad krig er, end det er tilfældet i USA – folk er ved at blive ret desperate, fordi de ser hvordan flere våben sendes til Ukraine, som blev nævnt igen på NATO's udenrigsministermøde den 29.-30. november, eller ideen om, at der ikke er nogen grænse for støtten til Ukraine, hvad det så end betyder. General Kujat (pensioneret) har dybest set ment, at hvis man påstår det, overdrager man en del af sin statsmagt til den ukrainske regering, for det er op til dem at afgøre, hvornår det er nok. Dette er ved at bevæge sig ind i en meget farlig retning.

Derefter følger disse usaglige udtalelser fra Ursula von der Leyen om, at EU vil konfiskere de russiske aktiver, som europæiske banker på en eller anden måde har fået fat i, hvilket blev imødegået meget skarpt af Maria Zakharova, talskvinde for det russiske udenrigsministerium. Hun erklærede, at de vil reagere, det er endnu ikke klart hvordan, men hvis det sker, vil de træffe lignende foranstaltninger: De kan konfiskere europæiske virksomheders ejendom: Dette er en spiral med optrapning, som helt og aldeles er imod Europas interesser.

For ganske kort tid siden så jeg yderligere en video af Scott Ritter fra en tysk platform ved navn "Counterpole" – Gegenpol – og jeg kan kun anbefale jer alle at se den, fordi han udfordrer nu den tyske befolkning for anden gang [<https://www.youtube.com/watch?v=RL6Su8YARJg>] eller tredje gang på en meget direkte facon, hvor han udtaler: Hvad er denne regering? Har de været medskyldige i sabotagen af Minsk-processen? Tyskland og Frankrig havde ansvaret for at sikre, at Minsk-aftalen ville blive gennemført, og de foretog sig tydeligvis ikke noget i flere år. I mellemtiden har Ukraines tidligere præsident Porosjenko meget åbent tilkendegivet, at "de udelukkende lod som om, at de ville gå med i Minsk-

aftalen, som alligevel aldrig rigtig blev gennemført, for at have yderligere fire og et halvt års tid til at træne de ukrainske tropper op til NATO-standard".

Så Scott Ritter påpeger på en meget polemisk facon: "Hvad er der galt med den tyske regering? Vidste de noget om det? Vidste de, at hele Minsk-arrangementet var en fuser for at forberede de ukrainske tropper på kampen mod Rusland? Eller, hvis de ikke vidste det, er de så en del af NATO? Han siger i bund og grund, hvilket desværre er ret indlysende, at denne tyske regering bare tumler af sted, at de ikke tager initiativ til noget, at de reagerer; i mellemtiden er den tyske økonomi ved at blive skudt i sønk. Amerikanske LNG- [gas-] og andre virksomheder opnår en gigantisk fortjeneste, mens de europæiske økonomier bryder sammen. Vi er på vej ind i det største sammenbrud af industrien i den tyske økonomi, men derefter vil det på grund af den tyske økonomis størrelse og betydning for hele Europa føre til en gigantisk økonomisk nedtur for Europa! Ritter spørger altså ganske polemisk: Er det jeres venner? Er det jeres allierede?

Jeg mener, at det er en utrolig situation. Han siger endda i endnu skarpere toner, at disse embedsmænd, der accepterer denne politik, begår forræderi mod det tyske folk.

Det er stærke ord, men hvis man tænker på, hvad der er på spil, og hvilken utrolig propagandakrig der udkæmpes, hvor NATO-landene og de såkaldte vestlige demokratier lader som om, at de er de gode, og Rusland og Kina og alle disse "autokratiske regimer" er de onde, ser virkeligheden helt anderledes ud; befolkningen bliver imidlertid tilpasset til at følge med, men de går med til deres egen undergang. Så på en måde er det bedre, hvis folk polemisk rejser disse spørgsmål, før det er for sent, men det er en meget, meget farlig situation.

Resten på engelsk:

SCHLANGER: You mentioned von der Leyen, and one of her statements was on making Russia and its oligarchs pay to compensate Ukraine. She said, "We have the means to make Russia pay," which sounds a lot like Biden, when he promised that the Nord Stream pipeline would not be brought online. Now, at the same time, the European Union issued a call for a special court for a war crimes tribunal to prosecute Russian senior officials. I don't think they ever did that for the U.S. policy of Cheney and others to destroy Iraq, Afghanistan—Hillary Clinton and others in Libya—this is the height of arrogance coming from the European Commission and von der Leyen, isn't it?

ZEPP-LAROUCHE: And hypocrisy. You know, it is that an Iraqi court right now has indicted Trump and Pompeo for the assassination of Iranian General Qasem Soleimani on Iraqi soil. So, at least, there is some reaction of this sort. But you are absolutely right, the blatant hypocrisy and double standard of accusing Russia and China for everything, but the West is condoning these things and covering it up, and this is definitely something we have to raise.

SCHLANGER: You had mentioned some of the problems coming out of Germany from the German government. German President Steinmeier had made some comments. There just seems to be no end to the piling on, to make it seem as though Germany is the most loyal member of NATO.

ZEPP-LAROUCHE: Yeah. Steinmeier is now so concerned about human rights in China, and the protests against the COVID measures. On that, I should just note, if you calculate how many people died in China, 5,700; and if you extrapolate the number of people living in China, which is more than three times, almost four times as much as the United States—if China would have had the same death ratio as the United States, they would have had 4.7 million deaths, and compare that to the 5,700. So, it is quite possible that some people are annoyed by the continued measures China is taking for its zero COVID

policy, but these are a few thousand people as compared to 1.4 billion in the whole country.

And the idea that Steinmeier is so concerned about their freedom of expression, I can only laugh about that: Because one German court, and I think the Bundestag as well had made a legislation, confirmed a change in paragraph 130 of the Criminal Code, article 5, which was an attachment to other legislation, and it means a tremendous sharpening of the law against so-called "incitement." According to that, if you cover up any war crimes, or if you say something which could lead to an increase in hatred, but, as several legal experts have noted, this is such a rubble paragraph, that it gives room for the courts and police, it opens up the floodgate to completely suppress any opinion! If you take that together with another atrocity, namely an EU guideline for teachers, whereby they're supposed to "pre-bunk" pupils, that is, children, against Russian propaganda. Now, "debunking" means if somebody says something bad, you can always debunk it: You say this is not true, and say what you think is the truth. But "pre-bunking" means that you inoculate people in such a way that they don't even get the idea to ask questions. So they have made a whole list of things you are not allowed to say, for example, "NATO expansion is hurting the interest of Russia"; "NATO is aggressive"; and there's a whole list of things, or there is even a pre-history to the war in Ukraine, all of these things are supposed to be forbidden. And pupils, that is, children, are supposed to be psychologically vaccinated against any such interpretation.

Now, in my view, this is not "freedom of expression" Mr. Steinmeier, this is a dictatorship. This is mind control. And we are now doing an investigation into the various, many, many efforts to completely manipulate the debate. Many people complain about the fact that there is no more discourse, you cannot have different opinions; and I'm afraid this does not mean we are living in a democracy, it means we are living,

increasingly, in an authoritarian regime.

SCHLANGER: On this note, an interesting development this last week, Nina Jankowicz, who was run out as the attempted disinformation czar in the United States, has now returned as a registered British agent. So it makes it clear where these narratives are coming from.

I'd like to bring up, on this question, the proliferation of discussion from the Pentagon and leading officials, of the threat from China. One of the topics taken up at the NATO foreign ministers' meeting, with Blinken and [NATO head] Stoltenberg joining arms on this, was the need to have a global NATO, to confront China. You have all sorts of developments around this. Helga, what do you have on that?

ZEPP-LAROUCHE: The Pentagon must put out their annual global "China Military Power Report," where they characterize China as a pacing threat, and they say that the idea of China that they want to have a "rejuvenation" of the Chinese nation by 2049 is a pacing threat, an existential threat to the United States. [<https://www.defense.gov/CMPR/>] Now, that shows you how absolutely ideological these people are. I'm familiar with the effort of China, or the programmatic intention to have this rebirth of the Chinese nation. Now what is wrong with that? China has been in history for millennia—and I emphasize, for millennia—the leading scientific and cultural nation in the world. That only stopped basically around the 15th century; and then they had the "century of humiliation," which was the 19th century, and then they had the struggle which led to the formation of the People's Republic of China, in 1949. And they have now defined as a goal that they want to have the rejuvenation of China by the 100th anniversary of the founding of the People's Republic of China, by reviving the 5,000 years of history, by creating a modern socialist, culturally advanced, democratic country which is supposed to create happiness for the people.

Now, from everything I know, and I'm in contact with China experts from Western countries—from Germany, from Spain, from Italy, from Denmark, from other places. And people who are China experts, that is, not that you are blind to what is happening in China, but that you know something about Chinese history, Chinese economics, Chinese policies, that all the things that are being said about China, in terms that they want to change the world order to replace the American empire with a Chinese empire, it's just completely wrong! It does not go along with what Chinese history is. And in a certain sense, it is their absolute sovereign right if they want to revive their tradition of being a great cultural, civilizational nation. And I think this is completely crazy, and it really something people should not fall for.

So I really think that the idea of the United States and China being in an adversarial relationship, who can it help? Not the United States, not the American people, but the British. And the British have put out another report: They have a Council on Geostrategy, it's called. They have just put out a report, about being concerned about the Himalaya, and that has been a British Empire concern since way back, when, because of their manipulation at the point of Indian Independence, they split what are today Bangladesh and Pakistan from India; and they defined certain areas in the Himalayas as contested areas between India and China, for only one purpose—to keep stirring it up for future conflict. And in this report, they define the Himalayas as the “northern front of the Indo-Pacific” scenario.

(<https://www.geostrategy.org.uk/research/geopolitics-in-the-himalayas-towards-a-british-strategy/>)

This is ridiculous! The countries of Asia do not want to be pulled into this geopolitical confrontation, having to choose between the United States and China. And it is quite interesting that the Japanese representatives at the recent meeting of the Trilateral Commission, they invited the press

for the first time to participate, and then, these Japanese participants said—warning from the Trilateral Commission of all places—they warned the U.S. not to force the countries of Asia to choose, because if they would be forced to choose, they would choose China.

So the sentiment of Asia is not to be pulled into this confrontation, but they want to cooperate in the BRICS-Plus, the Shanghai Cooperation Organization, and the Eurasian Economic Union (EAEU), in all of these countries are moving under the pressure of the sanctions, with the exclusion of Russia from the SWIFT agreement, they're now moving to create their own financial system; and the West is pursuing policies which are contrary to the interest of the nations of Europe and the United States. So we should really not fall into this trap.

SCHLANGER: I think it's interesting: This Council on Geostrategy is essentially putting forward the old arguments from the Great Game, as you mentioned, from the mid-19th century, as part of this pivot to Asia, and we see Adm. Charles Richard, who can't seem to keep his mouth shut on these things, once again surfacing, talking about China as the "big one," it's coming up soon. But at the same time, we just had this very interesting vote in Taiwan elections, where it appears as though the people of Taiwan don't want the United States to force them to choose independence. What's your assessment of this?

ZEPP-LAROCHE: This is very interesting, because the DPP, the party of President Tsai Ing-wen, they just lost in a local elections in 21 jurisdictions, they only won 5 and Kuomintang (KMT) won 13. President Tsai resigned as the party leader of the DPP (she's still Taiwan President), but it is very clear this was an overwhelming vote by the Taiwanese people for peace, they don't want this confrontation. And the interesting thing is, this was not reported by the Western media at all. If you didn't know about it, you would not find this

information except as maybe a tiny note in one or two papers—but at the same time, there were massive reports about the “huge” demonstrations in China of maybe a couple of hundred people, with the white piece of paper, and it has all the signs that it was exactly like it happened in 1984 with the Tiananmen Square demonstration, that a lot of these people have been paid by foreign intelligence services. Some of them have confirmed that, already.

So you see how the manipulation occurs. But that does not change the fact that China is moving ahead. They just have sent three taikonauts to their Chinese space station, where they will be there for a short period of time with the three taikonauts who were already there. Then those three will return and new taikonauts will take over the post. Now, this is incredible, you know, and that is not reported as a great accomplishment.

And what’s even bigger, in my view, is the fact that the thermonuclear fusion research facility in Hefei just announced that they are confident that they will be able to have a continuous plasma fusion process by 2028 and that they will be able to put fusion-generated electricity directly into the grid by 2035! Now, that is an accomplishment for all of mankind, because once we have thermonuclear fusion, we have energy security on Earth, and that will mean that one major reason for war and conflict will be gone—but that is not newsworthy to these geopolitical warhawks. But that does not mean that China is not moving ahead on that, for the benefit—and they just have basically donated a tokamak fusion reactor to Thailand, for which they manufactured all the parts in China, and then is shipping it to Thailand. And that is what’s newsworthy, but that’s not being reported.

SCHLANGER: It’s mind-boggling when you look at the media, trying to find out what’s going on, and it’s nothing but a City of London/Wall Street continuing narrative.

You brought up the question earlier of mind control and the use of narratives, and censorship, and threats, open threats: that's what the Committee to Counter Disinformation (CCD) of Ukraine is being used for by NATO to silence opposition. What do you make of the possibility that the situation around NATO unity is in grave danger. There was a former Reagan administration official, Bruce Fein, who came out this last week saying the United States should leave NATO. Do you see more of that tendency developing?

ZEPP-LAROUICHE: I think so. Obviously, there are these demonstrations in all of Europe, in Italy, in France, in Belgium, in Germany, where people demand a stop in sending weapons to Ukraine, a stop to the sanctions, a stop to the inflation of the energy prices. So there is a lot of motion, and there is a big divide between the populations and the governments, that's one thing. Then, there is obviously rifts in the trans-Atlantic unity. Politico for example, has an article in which they quote an unnamed EU official expressing anger about the fact that the American energy firms are becoming mega-rich, while Europe is going into a deep depression because LNG gas is being sold to Europe; it is four times as the energy prices were before, or even more.

So there are these tensions, and naturally, von der Leyen is on a rampage against Hungary. If they keep doing that, you may have Hungary exit—Hungexit, you would call it. And the EU is in general not in such a unity, whatsoever.

I think there are lone voices which make it into the news, like Oskar Lafontaine has made very sharp statements. [<https://www.nachdenkseiten.de/?p=90778>] He has a new book out, in which he also demands that Europe should take its own self-interest. And there are some people who recognize that. But I think it's far below what would be necessary. Because we are, right now, with this government—Chancellor Olaf Scholz is one thing; he has a mixed character; but I think Economy Minister Robert Habeck is completely ruining the Germany

economy! If people are freezing to death in the winter, they can thank Habeck! If we get into a war with Russia, thank Baerbock: This woman, who is supposedly the foreign minister, she has no knowledge, she's the most uninformed, most inadequate foreign minister Germany ever had! She has no knowledge of Russia, she has no knowledge of culture. She's just a NATO tool, and the sooner people wake up to that, the better.

SCHLANGER: And then, in terms of shaping the opposition, you released this document of the 10 fundamental principles for achieving peace and security. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>) Last week, when we talked about this, we asked people to engage with us in a dialogue, circulate it, become involved in promoting it. We're seeing some motion on that, but how do you see this moving? It seems to be somewhat slow, but starting to move.

ZEPP-LAROUCHE: I think many of the participants in the conferences are quite active. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/21/conference-stop-the-danger-of-nuclear-war-now/>] That may not show every day, because it takes time. We have the call by Mexican Congressman Robles, calling on elected officials all over the world. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/16/letter-to-current-and-former-legislators-of-the-world/>) That is moving. Then, the former President of Guyana Donald Ramotar just wrote a very biting article, which I find actually useful, because he says, the former colonial powers of Europe, are now the colonies. And he basically says the same thing as Scott Ritter, but he says it from the standpoint as a former President of a developing country.

So a lot of things are happening, and I can only say, it's important to discuss these principles, because there's also a discussion, are these 10 principles a programmatic statement?

No, they are not. They are not a program: There's a difference between a program, where you say we want to have certain projects economically, or Glass-Steagall or whatever. These are supposed to be principles which define the orientation of the effort: Like the Peace of Westphalia accomplished the very important principle that if you want to have a peace order, you need to take into account the interest of the other. That's a principle, that's not a program. And the idea to eliminate poverty, to absolutely have sovereignty, and the partnership of sovereign countries, these are principles, and not a program.

So, I can really only encourage people to engage in a discussion, because, it is the question, in light of the danger of nuclear extinction and a collapsing Western system, an emerging new system coming mainly from the BRICS countries and the Global South, can we give ourselves a political order which allows the long-term survivability of humanity? And that is something everybody should be concerned with, because if you're not concerned with it, the oligarchy, for sure, is, and you're just leaving them the room to make the rules.

SCHLANGER: So I think the point is, the discussion goes into the philosophical realm, not the pragmatic realm, and your husband, Lyndon LaRouche, was always insisting that one of the weaknesses of people engaging in politics is that they're looking for short-term pragmatic solutions, when, in fact, the solutions exist on a higher level.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, this is why we not only have the effort to build a world movement of world citizens, in line with Friedrich Schiller, who stated there is no contradiction between a patriot and a world citizen. And the idea that people have to start thinking about the one humanity first, to think as a world citizen, is really a very important question, because you will not be able to solve this incredible conflict if you are thinking only in terms of national or regional considerations. And that is why the adjunct campaign, if you

want, is very important: Namely, we have started to have our own Schiller choruses in many corners of the world, to perform this beautiful canon “Dona Nobis Pacem”—Give Us Peace—which is not only an expression of the desire to have world peace, it’s appeals to the higher nature of human beings. And we have now choruses singing in France, in Denmark, in Germany, in the United States, and we want to encourage any choir, church choir, other choirs, to join with us and sing this canon, as an expression of wanting to have world peace and avoid the annihilation of the human species. [https://www.youtube.com/watch?v=UXMhxZ2KBlw] So, go to our website, look at some examples, and become inspired, because that is bringing in this higher quality of humanity which is needed right now.

SCHLANGER: And also, in the Schiller Institute website, while you’re there, download Helga’s 10 principles for peace that she drafted as part of the followup to the meeting on Nov. 22 (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>). And you can also watch that video, because it’s very relevant for this discussion

Get involved in the discussion, send us your thoughts! You can always contact us through <https://schillerinstitute.com>.

Helga, anything else?

ZEPP-LAROCHE: No. But I think we’re going now into Advent, the Christmas period, where people are distracted by a lot of running around, shopping. And I am afraid that we are in for a surprise: There are now reports, both from Col. Douglas Macgregor (ret.) who said that he sees signs for a coming Russian offensive. Then there are Western reports about satellite pictures that 500,000 troops are amassing and a lot of activity is indicating that a new Russian offensive may be in the works. Various Ukrainian officials have said that they want to “take back” Crimea; British think tanks have said it

should happen this year. So, I'm not so sure that we will have a peaceful Christmas, but that we may go into a period of heightened danger to civilization. And that's why the idea to have an end to this war, to have negotiated solutions, diplomacy, is more urgent than ever. And obviously, the catalogue of a new security architecture is really what is required.

SCHLANGER: You can join us in building that new security architecture. And again, if you're not a member, become a member of the Schiller Institute! (<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/membership>)

So, Helga, thanks for joining us again this week. And if all things work out, we'll see you again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Till next week.

Panel 1: At standse dommedagsuret – det fælles gode for hele menneskeheden Helgas tale

Den 22 november, 2022. [delvis udskrift af panel 1-talerne]

DENNIS SMALL: Den første taler i dag er Helga Zepp-LaRouche. Hun er stifter af Schiller Instituttet. Hun er den ledende kraft i Schiller Instituttet og i LaRouche-bevægelsen internationalt, og hun er naturligvis hustru og enke efter Lyndon H. LaRouche samt hans nærmeste politiske samarbejdspartner i over 50 år.

Hun vil holde dagens hovedtale under overskriften "Principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg hilser jer velkommen, hvor end i måtte befinde jer.

Det, der har bragt folk fra hele verden sammen til denne konference, er erkendelsen af, at menneskeheden står ved en skillevej. Der er helt klart en fare for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem de kræfter, der ønsker at hævde, at den vestlige liberale demokratimodel bør være den eneste "gode" og accepterede model, og de kræfter, der insisterer på, at idéen om en unipolær verden uigenkaldeligt er fortid og allerede er blevet erstattet af en multipolær verdensorden, kan medføre en atomkrig. En sådan krig kunne blive udløst, med vilje eller ved et uheld, i nær fremtid som følge af stedfortræder-krigen i Ukraine. En sådan krise kunne bryde ud inden årets udgang, hvis de forslag, der blev fremsat tidligere i år af folk som Malcolm Chalmers, vicegeneralsekretær for Royal United Service Institute (RUSI), om at "koge den russiske frø" ved at fremprovokere en "Cuba-krise på steroider", som han siger, gennemføres som følge af et ukrainsk forsøg på at generobre Krim. Rusland kunne opfatte dette som en eksistentiel trussel og aktivere sit atomarsenal på højeste alarmberedskab og true med at anvende det, siger Chalmers. "Det ville være et øjeblik med ekstrem fare", siger han, men på grund af den ekstreme overhængende fare i en sådan situation kunne det gøres "enklere" for alle parter at finde kompromiser.

At foreslå en politik, der har til formål at drive den strategiske konflikt til randen af menneskehedens udryddelse, afføder ikke engang en kommentar fra regeringerne i den regelbaserede ordens åh-så-gode regeringer, men at argumentere med fakta om, at den russiske intervention i Ukraine har en forhistorie, kan i værste fald give en fængselsstraf i henhold til en ny lov, der blev vedtaget af det tyske parlament den 20. oktober, med en ændring af straffelovens artikel 130, stk.

5.

I tråd med dette britiske perspektiv er tilsyneladende Ukraines viceforsvarsminister Havrylov, som netop i et interview med Sky News har udtalt: "Vi kan trænge ind i Krim inden udgangen af december", og understregede om generobringen af Krim: "Det er kun et spørgsmål om tid. Selvfølgelig vil vi gerne gennemføre det hurtigst muligt."

Briterne er tilsyneladende villige til at udmærke sig ved at skabe verdenskrige, da det var Boris Johnson, der i april personligt sørgede for, at løftet om at afslutte krigen gennem forhandlinger blev saboteret. Desværre ser det ud til at hovedparten af det transatlantiske sikkerhedsetablisement, hvoraf mange netop har mødtes til den internationale sikkerhedskonference i Halifax, er enige: "Måden at beskytte det globale demokrati på nuværende tidspunkt er med våben og støtte til Ukraines kamp mod Rusland, ikke gennem forhandlinger", og de afviser ligefrem forslaget fra general Mark Milley, chef for USA's forsvarskommando, om at det nu måske er tidspunktet for diplomati.

Det er denne kriminelle politik for atomar balancegang, som indeholder faren for udslettelse af hele menneskeheden i en global atomkrig og den efterfølgende atomvinter, som automatisk gør hvert enkelt menneske på Jorden til verdensborger, der må tage ansvar for resultatet af denne nuværende fase af menneskehedens historie. Vi ønsker derfor at katalysere en international bevægelse af verdensborgere, som er engageret i at foreslå en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der vil tage hensyn til de enkelte landes interesser på planeten. Dette begreb, at tage hensyn til alle landes interesser, var princippet i den Westfalske Fred, som dannede grundlaget for fred efter 150 års religionskrig i Europa, og som var begyndelsen på Folkeretten og grundlaget for FN-pagten, som vi skal opretholde og bekræfte.

Hvad er de grundlæggende principper, som en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal baseres på?

Det ufravigelige udgangspunkt for en sådan ny arkitektur må være et menneskesyn, som alle nationer kan blive enige om. Mennesket adskiller sig fra alle andre arter ved at være begavet med kreativ fornuft, at det er det eneste væsen, der igen og igen kan opdage nye gyldige principper i det fysiske univers, og kan, gennem anvendelse af disse videnskabelige og teknologiske fremskridt i produktionsprocessen, øge livskvaliteten, levetiden og antallet af levende mennesker. Det er dette kreative potentiale, som kendetegner mennesket som værende helligt.

Den epoke, der er ved at nærme sig sin afslutning, består af de sidste ca. 600 år, som begyndte med fremkomsten af den suveræne nationalstat, der er baseret på Nikolaj af Cusas' skrifter og den første suveræne nationalstat under Ludvig XI i Frankrig i det 15. århundrede, som for første gang var optaget af befolkningens fælles bedste, og modstanden mod denne idé fra det venetianske imperiums side. I 600 år har der været en uafbrudt kamp mellem disse to styreformers, mellem den suveræne nationalstat og den oligarkiske samfundsform, der har svinget frem og tilbage og til tider har vægtet den ene eller den anden tendens i en højere grad.

Alle imperier baseret på den oligarkiske model var orienteret mod at beskytte den herskende elites privilegier, mens de forsøgte at holde befolkningsmasserne så tilbagestående som muligt, fordi de som "får" er lettere at kontrollere (og det skal vi høre noget om lidt senere). Det blev anset for "normalt" at holde en vis andel af befolkningen som slaver, eller "helotter", som Schiller beskriver det i sit skrift om "Solons og Lycurgus' love", der kan slås ihjel, hvis de bliver for mange. Det var den samme oligarkiske anskuelse, som var grundlaget for Malthus' ideologi og den underliggende forudsætning for al kolonialpolitik, også i de moderne former for kolonialisme, som præsident Sukarno havde advaret imod i

sin tale på den første Bandung-konference i 1955.

Det er modstand mod denne moderne kolonialisme, der nu er en kraftig renæssance for i den alliancefri bevægelse, som arbejder på et nyt økonomisk system, der omfatter BRICS-Plus, som flere og flere lande ønsker at tilslutte sig, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), den eurasiske økonomiske union (EAEU) og andre organisationer i det globale syd.

Kristendommen opstod allerede under Romerriget, og for første gang i den europæiske civilisation indfandt sig ideen om, at det enkelte menneske er helligt som et billede af Skaberen og begunstiget med den skabende kraft, “{vis creativa}”, som Cusa kalder det, der udgår fra hans eller hendes lighed med Skaberen. Den samme idé forekommer også i de to andre monoteistiske religioner, jødedommen og islam, samt i den sekulære humanisme, konfucianismen og den indiske filosofi og religion i traditionen fra de vediske skrifter, og der findes genklang af denne idé i andre kulturer. Hver gang der opstod strømninger i disse religioner, som afveg fra ideen om, at alle mennesker er hellige, som i korstogene eller inkquisitionen, betød det, at de blev redskaber for de oligarkiske eliter til deres formål.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

For det første: Den nye internationale sikkerheds- og

udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

For det andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

For det tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

For det fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

For det femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

For det sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at

skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

For det syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

For det ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En

lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Det Globale Syd vendte op og ned på COP27-topmødet

Den 21. november (EIRNS) – Årets topmøde i FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) var "FLOP27", men dog på en anden facon. Udviklingslandene og især BRICS-landene

ser ud til at have vendt op og ned på World Economic Forum's "Green Deal". Det udtryk, som formanden for COP26 i år, det britiske Tory-parlamentsmedlem Alok Sharma, der græd ved afslutningen af COP26 forrige år i Glasgow, som han var formand for, var den bitre skuffelse fra en oligarkisk agent, der var blevet pisket.

Den 15. november på COP27 udsendte de fem BRICS-landes ministre med ansvar for "klima" en erklæring, citeret af Sydafrikas branchesite Engineering News, som indledtes således:

"[Ministrene] forpligtede sig til at give deres fulde støtte til det egyptiske COP27-formandskab for at opnå en vellykket konference, som bør sikre et ambitiøst, retfærdigt og afbalanceret resultat, herunder væsentlige fremskridt i retning af etablering af en finansiel mekanisme for tab og skader, den Nye kollektive kvantitative Finansieringsmodel og operationalisering af det globale mål om tilpasning samt færdiggørelse af arbejdsprogrammet for afbødning. Initiativet om indførelsen af et særligt punkt på dagsordenen om en finansieringsordning for tab og skader i udviklingslandene er en glædelig udvikling."

Denne "glædelige udvikling" er tilsyneladende essensen af det, der kom ud af COP27. Som Sharma fnyste: "Udledninger skal toppe før 2025, som videnskaben siger er nødvendigt? Ikke i denne tekst. En klar opfølgning på udfasningen af kul? Ikke i denne tekst. En klar forpligtelse til at udfase alle fossile brændstoffer? Ikke i denne tekst. Teksten om energi? Svækket i de sidste minutter."

Fonden for tab og skader, uanset hvad der måtte blive af dens gennemførelse i betragtning af de "avancerede" landes tidligere præstationer, blev vedtaget på grund af en kovending fra Biden-regeringens delegation under COP27 i Egypten, som opgav sin tidligere modstand mod industrilandenes såkaldte "ubegrænsede ansvar for udviklingslandenes omkostninger til

tilpasning og "afbødning". Denne vending blev sandsynligvis fremtvunget af det Globale Syds bevægelse mod BRICS efter årtiers fuldstændigt hykleri med fossile brændstoffer fra de transatlantiske landes side, der kulminerede i den destruktive skændsel i form af deres nuværende krigssanktioner. Og det er meget muligt, at London og Washington har til hensigt at udnytte finansieringen af tab og skader, som er til rådighed, i deres famlende forsøg på at imødegå Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Ugandas præsident Yoweri Museveni havde tweetet: "Det er moralsk uholdbart for europæerne at forvente at udnytte Afrikas fossile brændstoffer til anvendelse i deres egen energiproduktion, og samtidig nægte at acceptere Afrikas anvendelse af de samme brændstoffer til deres egen energiproduktion". EU blev på topmødet enig om naturgas som et "midlertidigt brændstof" for Afrika. EU-Kommissionens næstformand, Frans Timmermans, blev citeret af Bloomberg News den 16. november på en pressekonference: "Vedvarende energi skal spille en nøglerolle, men jeg mener også, at gas kan spille en overgangsrolle. [Afrikanske nationer] ser de reserver, de har i kulbrinter, som en del af denne løsning. Det er ikke Europa, der forsøger at bruge Afrika som en tankstation."

{Global Times}, i en artikel den 20. november, "COP27 Yields Historical Deal on Climate Loss and Damage", havde en underrubrik, der betvivlede, at vestlige nationer ville honorere den nye "mekanisme", men rapporterede, at "Kina, en stærk tilhænger af at etablere en mekanisme for tab og skader, aktivt har hjulpet udviklingslandene med at tackle klimaproblemer via Syd-Syd-samarbejdet."

Atlantic Council brød sig bestemt ikke om resultatet. "Det Globale Syd vandt, men gjorde klimaet det?" var indledningen til deres "ekspert"-diskussion. "Fuldstændig fiasko" siger en af dem, "ødelæggende for planerne om at holde den globale opvarmning på højst 1,5° C". De store udledere – Kina, Indien,

Brasilien og Indonesien – slap af sted med det, siger en anden. Det var selvfølgelig Putins skyld, og “de ikke-statslige aktører” må dominere næste år.

Foto: Pexels CC0

Zepp-LaRouche udtaler sig om “Den alliancefrie Bevægelses rolle i et nyt paradigme for de internationale relationer” I har magten til at forhindre atomkrig; brug den

Den 11. november 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en klar opfordring til de førende nationer i Den alliancefrie Bevægelse om at træde frem for at afværge faren for atomkrig, som i øjeblikket truer med at udslette menneskeheden. Den alliancefrie Bevægelse er sandsynligvis den vigtigste kraft på planeten til at overvinde geopolitik på nuværende tidspunkt, og det er ved at gøre op med geopolitik, at vi kan undgå Tredje Verdenskrig, erklærede hun på en international konference i Indonesien om Den alliancefrie Bevægelses rolle i den fortidige og fremtidige historie.

Følgende artikel af Helga Zepp-LaRouche blev offentliggjort i bogen, der blev udgivet på Bandung Spirit-konferencen med

titlen "Bandung-Belgrade-Havana in Global History and Perspective: Drømmene, udfordringerne og projekterne for en global fremtid?", der fandt sted den 7.-14. november i Indonesien. (Konferencen afsluttes kun en dag før G20-topmødet på Bali i Indonesien den 15.-16. november, hvor præsident Biden og Xi også vil mødes).

Hendes artikel havde titlen "Den alliancefrie Bevægelses betydning for et nyt paradigme i de internationale relationer".

Helga Zepp-LaRouche talte også på konferencen online den 11. november, hvor hun gav et resumé af sin artikel under plenarmøde 6: Asiens fremmarch og omstruktureringen af den globale politiske økonomi.

Resumé:

Menneskeheden står over for den alvorligste krise i sin historie, nemlig risikoen for en global atomkrig. Den afgørende drivkraft bag krigsfaren er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase. Det er denne historiske fare, som gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". På Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer blev der fastlagt de principper, som skal danne grundlag for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag.

Er det en overdrivelse at påstå, at menneskeheden står over for den alvorligste krise i historien, når potentialet for en global atomkrig og dermed den sandsynlige udslettelse af menneskearten accelererer fra dag til dag, og når førende eksperter advarer om, at situationen er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og dette alligevel ikke får lederne i visse vestlige lande til at opgive deres politik for konfrontation mellem de såkaldte "demokratier og autokratier"?

Drivkraften bag denne krigsfare er den forestående opløsning

af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase som følge af flere års likviditetsindsprøjtninger i det monetære system og af "Great Reset"-politikken, som den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Klaus kalder "det grønne delirium". Fødevarer og energi bliver i stigende grad utilgængelige, hvilket ifølge Verdensfødevarerprogrammet truer 1,7 milliarder mennesker med hungersnød i den nærmeste fremtid. Desuden har pandemien yderligere udvidet kløften mellem de få, som tæller deres formuer i milliarder af dollars, og de milliarder, som konfronteres med sygdom og sult uden et sundhedssystem, uden energi, rent vand eller tilstrækkeligt med mad.

Så, 67 lange år efter Bandung-konferencen, må vi igen, som præsident Sukarno gjorde i sin åbningstale den 18. april 1955, konkludere, at kolonialismen ikke er død, selv om den formelt set og angiveligt ikke længere eksisterer. Formelt set blev der tildelt uafhængighed, men mange nationers suverænitet er forhindret af pengepolitiske strukturer, handelsbetingelser og manglende adgang til ressourcer, som ville muliggøre selvbestemmelse i forbindelse med den økonomiske udvikling. Sanktioner, der af geopolitiske årsager indføres over for tredjelande, fremmer "humanitære kriser", som er udformet med henblik på at øge den smerte, der pålægges befolkningerne, i en sådan grad, at de vil gøre oprør mod deres regering og skabe betingelserne for et regimeskifte.

Den virkelige konfrontation er derfor ikke mellem "demokratier" og "autokratier", men mellem de kræfter, der ønsker at opretholde det koloniale system i nutidig forklædning, og de lande, der stadig kæmper for deres ret til økonomisk udvikling.

I lyset af de konsekvenser, som en yderligere optrapning mellem atomvåbenmagterne ville medføre, og som ville føre til historiens egentlige "afslutning", nemlig en tredje, denne gang en atomar verdenskrig, efterfulgt af en atomvinter, udgør Den alliancefrie Bevægelses nuværende renæssance den

væsentligste og afgørende faktor, som kan anvise vejen til et nyt paradigme. For at overvinde den geopolitiske blokdannelse og den fejlslagne tænkning i form af et nulsumsspil, er det nødvendigt at begrebsliggøre det højere Ene, som må være af en helt anden kvalitet og højere magt end de Mange.

Det er et gennemprøvet princip i historien, at fredstraktater udelukkende fungerer, hvis de tager hensyn til hver enkelt parts interesser, som det var tilfældet med den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som med Versailles-traktaten, medfører det nye krige. I betragtning af de mange sammenvævede regionale konflikter og den globale dimension af den nuværende konfrontation mellem atommagter, er den lære, der kan drages af dette historiske princip, at der er et presserende behov for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle landenes interesser på planeten.

Muligheden for et velfungerende europæisk sikkerhedssystem eller et "fælles europæisk hus", som Gorbatsjov fremmanede ved Sovjetunionens afslutning, eksisterer tydeligvis ikke længere i betragtning af NATO's sjette udvidelse mod øst. Hensigten om at skabe et "globalt NATO", som proklameret på alliancens seneste topmøde i Madrid, herunder oprettelsen af et hovedkvarter i Indo-Stillehavsområdet et sted i Asien, truer med at forstærke konfrontationen mellem de lande, der tilhører en sådan militær alliance, og de lande, som ønsker at opretholde politiske, økonomiske eller militære forbindelser med Rusland og Kina.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har allerede fremsat et forslag til at overvinde den geopolitiske konfrontation med sit Globale Sikkerhedsinitiativ, som sammen med det Globale Udviklingsinitiativ udgør konceptet for den fornødne tilgang. Men da nogle lande i Vesten fremstiller Kina som den største trussel mod deres interesser, forekommer det usandsynligt, at de vil reagere positivt på denne idé.

Det er denne geopolitiske og historiske katastrofe, der gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". Mange af de lande, der kommer fra Den alliancefrie Bevægelses tradition, har for nylig givet udtryk for deres afvisning af at lade sig trække ind i en geometri af blok-tænkning. Det faktum, at det næste G20-topmøde finder sted i Indonesien, kan være en historisk mulighed for at tilføje en indholdsmæssig ingrediens til den politiske dagsorden, som kan være afgørende for forskellen mellem faren for civilisationens udslettelse og en lys og smuk fremtid for menneskeheden.

Det er traditionen fra Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer i Den alliancefri Bevægelse (DAB), hvor de fem principper for fredelig sameksistens og DAB's ti principper fastlagde rammerne for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag. De 120 medlemslande i DAB plus 17 observatørlande repræsenterer langt størstedelen af menneskeheden, nemlig 4,511 milliarder mennesker i NAM og 2,061 milliarder som observatører, dvs. 6,571 ud af 8 milliarder mennesker. Som præsident Sukarno påpegede i sin åbningstale på Bandung-konferencen i 1955, vil havene og oceanerne, som adskiller udviklingslandene fra dem, der kan føre en ny verdenskrig, ikke beskytte de lande, der ikke er part på en af siderne, og som ikke har nogen interesse i konflikten. Han blev bekræftet af premierminister Nehru, som var bekymret for, at nogle af de store nationers militære styrke kunne få dem til at tænke i militær magt og få dem til at afvige fra det rette spor: "Hvis hele verden blev delt mellem disse to store blokke, hvad ville resultatet så blive? Det uundgåelige resultat ville blive krig."

Det er derfor helt legitimt og hensigtsmæssigt, at DAB-landene taler med én stemme ved næste lejlighed, på G20-konferencen i Indonesien i november (eller på en ekstraordinær samling i FN's Generalforsamling, hvis den sammenkaldes i en hastesituation), og at de kræver en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, som tager hensyn til alle landes

interesser.

DAB's bemyndigelse til at påtage sig en mere aktiv rolle i udformningen af verdensordenen stammer fra erfaringerne fra dets historie. På Bandung-konferencen blev Pancheel-principperne, de fem principper for fredelig sameksistens, fastlagt, og på de efterfølgende konferencer blev der gjort forsøg på at opretholde denne ophøjede ånd. Men det var på konferencen i Colombo, Sri Lanka, i 1976, at DAB kom tættest på at formulere, hvordan denne nye orden økonomisk set skulle udformes. Fru Indira Gandhi fremlagde de krav, som derefter blev indarbejdet i den endelige resolution, nemlig:

1. Ophør af gældsbetalinger for de fattigste lande,
2. et nyt universelt valutasystem, der skal erstatte Verdensbanken og Den Internationale Valutafond,
3. oprettelse af et nyt kreditsystem, som skulle være knyttet til den globale udvikling,
4. Trepartsaftaler mellem udviklingslandene, de socialistiske stater og OECD-landene.

Denne resolution var næsten identisk med det forslag om en international udviklingsbank, IDB, som den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche havde fremsat et år tidligere, dvs. at erstatte IMF med et nyt kreditsystem for at fremme den globale udvikling.

Mange i udviklingssektoren vil huske den voldsomhed, hvormed dette krav, der repræsenterede ønsket fra dengang 75 lande og størstedelen af verdens befolkning, blev mødt med. Zulfikar Ali Bhutto blev dræbt kort efter, fru Gandhi blev fjernet fra magten, fru Bandaranaike fra Sri Lanka blev destabiliseret, Den alliancefrie Bevægelses (NAM's) sammenhængskraft blev svækket, og naturligvis blev kravet om en ny retfærdig økonomisk verdensorden aldrig indfriet. Man kunne tilføje en lang liste over andre tab blandt ledere i det, der kaldes det Globale Syd. Og nu er vi nået frem til den ovennævnte krise, hidtil uden fortilfælde i verdenshistorien.

Det er meget klart, at hvis man ærligt og objektivt præsenterede verdens befolkninger for de farer, der ville være resultatet af en atomkrig, nemlig en udslettelse i en sådan grad, at der ikke ville være noget minde tilbage om alle menneskehedens enorme kampe for fremskridt og frihed, om alle de smukke skabelser inden for videnskab og kunst overalt på jorden, så ville mere end 99 % af dem være imod denne krig.

Jeg er ligeledes overbevist om, at hvis almindelige mennesker havde mulighed for virkelig at forstå årsagerne til uretfærdighederne i verden, og betragte situationen i hvert enkelt land både ud fra den pågældende nations bedste tradition og ud fra det potentiale, som den og menneskeheden som helhed repræsenterer, ville mere end 99 % af dem være helhjertet enige i perspektivet om en retfærdig ny økonomisk verdensorden. Begge disse indsigter er i øjeblikket nægtet "almindelige mennesker", fordi de fleste af dem mangler historisk viden om andre kulturer eller en personlig erfaring fra rejser, og fordi massemedierne i mange lande har en tendens til at nære fordomme om andre kulturer, der passer til de respektive etablissemeters geopolitiske intentioner.

Det er derfor presserende og nødvendigt, at NAM's ledelse snarest muligt finder en anledning til at træde ind på verdenshistoriens scene ved på det skarpeste at påpege de farer, der følger af geopolitisk blokdannelse, som premierminister Nehru gjorde det i sin tale i Bandung, idet han viste, at "det uundgåelige resultat ville medføre krig". Disse ledere bør også vække verdensbefolkningens bevidsthed ved at gøre den bevidst om den svære situation, som befolkningerne i udviklingslandene befinder sig i, og ved at illustrere de lidelser, der følger af sultedøden, som Jean Ziegler, FN's tidligere særlige rapportør for Retten til Fødevarer, beskriver som den mest grusomme og smertefulde form for død. I sin bog fra 2012 "We Let Them Starve: The Mass Destruction in the Third World", taler Ziegler om en kannibalistisk verdensorden, hvor 10 globale karteller, der

kontrollerer 85 % af fødevarereproduktionen på verdensplan, bestemmer hvem der spiser, lever, sulter og dør.

Som følge af fødevarerespekulation, beslaglæggelse af jord, overdreven gældsætning og biobrændstoffer, dør et barn under 10 år hvert femte sekund, 57 000 mennesker dør hver dag af sult, og det i en verden hvor det globale landbrug ifølge FN's Verdensfødevarereprogram (WFP) sagtens kunne producere mad til 12 milliarder mennesker. I dag, 10 år senere, er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte, men EU og andre vestlige regeringer insisterer stadig på at braklægge op til 30 % af landbrugsjorden og begrænse brugen af gødning og pesticider, hvilket vil føre til en 50 % nedgang i høstudbyttet. Bag dette ligger politikernes malthusianske synspunkt, som gør Malthus til en selvopfyldende profeti ved at indføre en sådan menneskefjendsk politik – endnu en gang på grund af "grønt delirium" og profitmaksimering.

I lyset af disse uhyrlige uretfærdigheder har lederne af NAM al legitimitet og endda pligt til at vække verdensbefolkningens bevidsthed om, at denne tilstand af sult, fattigdom og underudvikling i verden ikke er et resultat af uundgåelige naturbetingelser, men af gennemførelsen af et finansielt og økonomisk system, der begunstiger de rige og øger kløften til de fattige, indtil det punkt hvor der begås folkedrab.

Dette system er imidlertid ved at have nået sin afslutning, hvilket blev gjort klart af formanden for den amerikanske centralbank, Jerome Powell, på det årlige Jackson Hole Economic Policy Symposium den 26. august i år. Her bekendtgjorde han en politik med brutale stramninger, der forårsager "en vis smerte" for at bekæmpe inflationen. "At reducere inflationen vil sandsynligvis kræve en vedvarende periode med vækst under gennemsnittet", fastholdt han, og proklamerede en politik med høje renter i en længere periode fremover ved at henvise til "den vellykkede Volcker-disinflation i begyndelsen af 1980'erne", år hvor renterne

steg til over 20 %. Disse bemærkninger udløste straks en livsfarlig kapitalflugt fra markederne i udviklingssektoren og retur til dollaren. Generaldirektøren for Bank for International Settlements (BIS), Agustín Carstens, advarede om, at for meget "smerte" for hurtigt kan få hele systemet til at bryde sammen i processen, og sammenlignede det med det sted, der kaldes "the coffin corner", hvor et fly bremser ned til under sin stilstandshastighed og ikke er i stand til at generere tilstrækkelig opdrift til at holde sin højde.

I samme retning henviste den franske præsident Macron, som beklagede, at "tiderne med overflod" er forbi, og den belgiske premierminister Alexander De Croo, som sagde, at "de næste 5-10 vintre vil blive vanskelige". Mens en tilbagevenden til schachtiansk økonomi – den politik som Hitlers finansminister, Hjalmar Schacht, førte – kan være "vanskelig" for det, man næsten må kalde de "tidligere industrialiserede lande", ville den være altødelæggende for udviklingslandene, hvilket ville udmønte sig i en befolkningsreduktion i milliardvis.

Det er derfor tvingende nødvendigt at finde en passende platform til at reorganisere det nuværende fejlslagne finansielle system. Det kan være inden for G20-formatet, eller, hvis det ikke kan lade sig gøre, inden for en anden passende ramme, f.eks. BRICS-landene, SCO eller en anden institution i det Globale Syd. Der bør etableres et nyt Bretton Woods-system med de retningslinjer, som præsident Franklin D. Roosevelt oprindeligt havde til hensigt at indføre, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død. Det primære og uangribelige mål for dette nye system skal være en kvalitativ og kvantitativ forøgelse af levestandarden for befolkningerne i udviklingssektoren og for de fattige i verden generelt.

Det nye kreditsystem må yde langsigtede, lavt forrentede lån, som skal anvendes til investeringer i grundlæggende infrastruktur, landbrug og industri med det formål at øge produktiviteten i den fysiske økonomi i hvert enkelt land.

Hvad der udgør en sådan produktiv investering, og hvad der ikke gør det, bør bestemmes ud fra de videnskabelige principper for fysisk økonomi, som de blev udviklet af den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, dvs. at de skal sigte mod en forøgelse af energi-gennemstrømningstætheden i produktionsprocessen, hvilket fører til en forøgelse af den potentielle relative befolkningstæthed i hvert land.

Overalt hvor dette økonomiske system blev anvendt, førte det til en vellykket industrialisering af landet. Det var tilfældet med Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, den tyske kansler Otto von Bismarcks anvendelse af Hamiltons og Friedrich Lists teorier, Meiji-restaurationen i Japan, grev Wittes industrialisering af Rusland, Roosevelts New Deal, det tyske økonomiske mirakel i forbindelse med genopbygningen efter Anden Verdenskrig, de sydøstasiatiske landes økonomiske mirakel og sidst, men ikke mindst, Kinas økonomiske mirakel, som løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom.

Det vigtigste træk ved dette system er, at staten har den suveræne beføjelse til at skabe kredit, og så længe denne kredit er strengt rettet mod produktive investeringer, er den ikke inflationær, men derimod vil skabelsen af reel fysisk rigdom altid være større end det oprindeligt udlånte beløb på grund af arbejdskraftens evne til at skabe værditilvækst. Da den eneste kilde til samfundsmæssig værdi hverken er besiddelsen af naturressourcer eller evnen til at købe billigt og sælge dyrt, men udelukkende individets kreativitet, er det statens pligt at fremme alle borgeres kreative potentiale i videst muligt omfang. Investeringer i et moderne sundhedssystem og et fremragende universelt uddannelsessystem har derfor høj prioritet. Naturligvis skal alle tilgængelige ressourcer, f.eks. naturressourcerne, og en international arbejdsdeling, der tager hensyn til geografiske og klimatiske forhold, mobiliseres for at sikre en optimal udvidet reproduktion af økonomien. Målet med økonomien er ikke at

berige nogle få, men at sikre velfærd og lykke for alle.

Der foregår på nuværende tidspunkt allerede mange udviklinger i retning af skabelsen af en multipolær verden, hvor landene vælger økonomiske modeller i overensstemmelse med deres egne kulturer og traditioner. Men det er NAM's enestående kald at forsøge at overvinde den farlige blokdannelse, der fremmer krig, ved at tilbyde et nyt Bretton Woods-system, der omfatter alle. I traditionen fra præsident Sukarnos tale på Bandung-konferencen i 1955 kunne de tage udgangspunkt i hans henvisning til den "første vellykkede antikoloniale krig i historien", dvs. Den amerikanske Uafhængighedskrig, og hans citater af digteren Longfellow og hans digt om Paul Reveres berømte ridetur.

Hvis man kan finde en måde at minde USA og de europæiske nationer om deres bedre traditioner, om Benjamin Franklins eller John Quincy Adams' politik, om Enrico Mattei, Charles de Gaulle eller det tysk-indiske samarbejde om opførelsen af stålværket i Rourkela, kan der skabes et nyt paradigme for et verdensomspændende samarbejde baseret på Pancheel, de fem principper for fredelig sameksistens.

Hvorfra skulle man hente den optimisme, at Bandung-ånden vil bidrage til at overvinde denne alvorligste krise i menneskehedens historie? Måske hvis vi husker på det, som den tyske raketforsker Krafft Ehrlicke, "faderen til Centaur-raketten" i Apollo-programmet, opfandt som den første lov i rumfartens videnskab: "Ingen og intet under universets naturlove sætter nogen begrænsninger for mennesket, undtagen mennesket selv." I denne ånd kan vi skabe et nyt kapitel i menneskehedens historie.

Vælg at ændre verdens nedsynken i krig

Den 8. november 2022 (EIRNS) – De i USA, der i dag har det privilegium og mulighed for at stemme på de uafhængige kandidater Diane Sare (USA's Senat i New York) og Joel De Jean (U.S. Congress 38th CD, Texas), eller på dem, der har arbejdet sammen med dem på trods af politiske forskelle, såsom Geoff Young (6th CD, Kentucky), genopliver det, som mange amerikanere ikke engang er klar over er blevet stjålet – ikke “amerikanske valg”, men selve den amerikanske valgproces. Dagens valgproces er kun vigtig, fordi den indgår i den globale kamp for at føre verden tilbage fra randen af en atomkrig og til en holdbar ny strategisk og økonomisk arkitektur baseret på en tilbagevenden til det nyligt forsømte ideal og den praksis, som den Westfalske Fred i 1648 indebar.

Det princip, der ligger til grund for denne fredstraktat, er, at hver part i en konflikt skal forhandle om fred ud fra et synspunkt om at prioritere “den andens fordel” frem for sine egne misforhold eller fordele. Den Westfalske Fred, også kendt som Münster-traktaten, som Tysklands grønne udenrigsminister Annalena Baerbock, en “dum og dummere” udgave af Tony Blair, har angrebet (samt angrebet sin egen kansler Olaf Scholz for hans rejse til Kina), foranledigede hende til i mødesalen i Münster, hvor traktaten blev underskrevet, og hvor G7-udenrigsministermødet fandt sted, tilsyneladende endog at få fjernet det kristne kors, der hænger der...

I dag henleder vi opmærksomheden på to anliggender, som måske ikke ville få den rette opmærksomhed, hvis de blev beskrevet fra andre kilder. For det første havde Dmitry Polyanskij, Ruslands første stedfortrædende faste repræsentant ved De Forenede Nationer, et budskab til amerikanerne, som han formidlede torsdag aften, den 3. november, i Terra Reads “Politics of Survival”-show. Han erklærede bl.a., at “ingen i

Rusland ønsker en atomkrig, uanset om det er en "begrænset" atomkrig eller en "ikke-begrænset" atomkrig. Vi forstår, hvor det kan føre hen. Vi har ingen illusioner med hensyn til, at det ville være ødelæggende for alle. Så hvis nogen starter det, vil det ikke være Rusland. Men hvis nogen starter en sådan krig mod Rusland, vil vi naturligvis i henhold til vores atomdoktrin være nødt til at gengælde... Men igen, hvad er der på spil? Jeg mener, at det er vores fælles fremtid, der står på spil. USA's fremtid er også på spil. Ingen ønsker, at USA skal smuldre, ingen ønsker, at USA skal forsvinde..."

For det andet er der gennembruddet med beretninger i den brede tyske presse om eksistensen af det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformations "kill list", herunder navnet på en allieret af den tyske kansler Olaf Scholz, Rolf Mützenich, formand for de tyske socialdemokraters (SPD) parlamentsgruppe. Selv om man har vidst, at dræberlisten har eksisteret siden juli, blev den ikke omtalt, bl.a. fordi den indeholdt navnet på Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, et navn som NATO-styrker har forbudt at udtale uden bagvaskelse i langt over 40 år i Tyskland. Den tyske hjemmeside NachDenkSeiten tog dette skridt i august og dækkede senere Executive Intelligence Reviews pressekonference, der afslørede drabslisten i september.

Det tyske gennembrud kommer på et tidspunkt, hvor nogle, bl.a. i USA og London, truer med at føre krig mod Tyskland, hvis det skulle overveje at trække sig bare et skridt tilbage fra det selvmord, der er planlagt for landet i form af dets forestående afindustrialisering, som Morgenthau og andre engang ønskede. Det vil nu blive gennemført under påskud af den store grønne omstilling. De tyske industrifolk, landmænd og dem der mener, at de er frie borgere, som ikke er underlagt den angloamerikanske besættelse, er uenige.

Helga Zepp-LaRouches bemærkninger i en China Plus "World Today"-podcast, fredag den 4. november – at man ikke behøver at se Kina som en systemisk rival; at 150 lande ikke ser det

på den måde, men snarere ser Kina som en partner til at overvinde kolonialismen; og at hvis de tyske medier ville rapportere om de faktiske enorme fremskridt, der er sket i Kina, ville folk have et helt andet syn på landet – afspejler det løsningskoncept, som Schiller Instituttet atter vil præsentere på den kommende konference, "Stop faren for atomkrig nu". Konferencen finder sted tirsdag den 22. november, som er 59-årsdagen for mordet på præsident John F. Kennedy.

Som i USA's aktuelle historie er mord blevet brugt i Tyskland til at hjælpe med at gennemføre den politik, som NATO's første generalsekretær (1952), Lord Hastings Lionel Ismay, Winston Churchills øverste militære assistent, engang udtrykte som NATO's formål – "at holde russerne ude, amerikanerne inde og tyskerne nede". Der var mordene på Jürgen Ponto og Hanns Martin Schleyer i 1977. (Lyndon LaRouche var nr. 2 på den samme "drabsliste".) Der var mordene på Alfred Herrhausen (november 1989) og Detlev Rohwedder (april 1991) efter Berlinmurens fald. Og man må ikke glemme virkningen af mordet på den tyske udenrigsminister Walter Rathenau for 100 år siden i 1922 i kølvandet på underskrivelsen af Rapallo-traktaten med Sovjetunionen, et mord, hvis egentlige planlæggere og gerningsmænd fik Tyskland til at tage en anden retning, som manifesterede sig i en ølhal i München et år senere.

Men denne anglofile imperialistiske ordens dage er hastigt ved at være forbi. I går sagde Zhao Lijian, talsmand for det kinesiske udenrigsministerium: "Vi opfordrer G7-landene til at opgive koldkrigsmentaliteten og ideologiske fordomme, ophøre med at blande sig i andre landes indenrigspolitik, gentage usandheder og fremprovokere regionale konflikter." Det er trods alt i Tysklands og dets befolknings interesse, især dets kvalificerede arbejdsstyrke, at forsikre Kina om, at Tyskland ikke blot vil overholde stående kontrakter, men at det fortsat vil fortsætte med at forfølge og forbedre et forhold til Kina, selv om det er blevet helt klart, at anglofæren er i færd med

at erklære krig mod Kina, uanset hvad det vil koste dets egen befolkning. Tyske industriefolk og kansleren rejste til Kina mod anglofærens ønske.

Dette er i strid med den uskrevne "Rule of Law", som allerede har besluttet sig for krig mod Kina, og som vil skabe et påskud for at retfærdiggøre denne krig, hvilket analytikeren Ray McGovern antydede i sine bemærkninger på EIR's pressemøde i lørdags.

Søndag den 6. november udfordrede arrangørerne for Diane Sares kampagne til det amerikanske senat præsident Joe Biden til at reagere på Ruslands nylige gentagelse af deres "no first use"-politik for atomvåben. Dette skete på en valgforsamling på Sarah Lawrence College. (Præsident Biden reagerede ikke.) Arrangørerne henviste til pavens forslag om, at Vatikanet kunne være mødested for øjeblikkelige fredsforhandlinger for at få krigen i Ukraine bragt til ophør. Pave Frans havde rammende sammenlignet den nuværende krig med krigene i 1914-1918 og 1939-1945, idet han sagde, at den nuværende krig, ligesom disse krige, er en verdenskrig. (<https://twitter.com/JosBtrigga/status/1589488558716616704>)

Paven har ret; dette er allerede en verdenskrig. Der hersker et vanvid blandt nogle af de nuværende misdædere i den transatlantiske verden, der insisterer på, at dette ikke er tilfældet. Andre sammenligner USA's placering af "trænere" og "inspektører" i Ukraine, der måske er tusind eller flere, med den måde hvorpå USA "pludselig blev inddraget" i et dødsdømt regime i Sydvietnam, et regime, hvis ledere den anglo-amerikanske efterretningstjeneste også myrdede, da det blev belejligt...

Den samme tåbelighed er undervejs i dag... [som] Prompt Global Strikes "vi kan vinde en atomkrig"-galskab, der så effektivt blev modbevist af Steven Starr og Scott Ritter på konferencen i lørdags: "A Nuclear War Cannot Be Won and Must Never Be Fought" (En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes).

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) ...

De kulturelle aksiomer, de gamle, onde drømme om kolonialisme, som i realiteten ligger til grund for den "New Malthusian" "Save The Planet, Kill The People"-globalistiske bevægelse, vil flyve ind i Sharm el-Sheikh af egen kraft, sandsynligvis uden brug af fly. Måske vil Bandungs ånd, som i Francisco Goyas berømte tavler 79 og 80, der afslutter hans serie Krigens katastrofer – Sandheden er død/ Vil hun leve igen – være der for at konfrontere dem. Hvem der vinder denne kamp, vil blive afgjort af, hvad vi og dem vi rekrutterer, trods forskelligheder, gør i den nærmeste fremtid. ([https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/truth-has-](https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/truth-has-died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697)

[died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697 ; https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/disaster-80-will-she-live-again/b6ce7420-7ce6-4f74-a199-9d024bf19083?searchid=8f7e6842-90a1-adf6-ebb0-7516135050e9](https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/disaster-80-will-she-live-again/b6ce7420-7ce6-4f74-a199-9d024bf19083?searchid=8f7e6842-90a1-adf6-ebb0-7516135050e9))

Foto: Ben Mack, Pexels

Helga Zepp-LaRouche: Tyskland er i eksistentiel fare! Vi har brug for et kursskifte!

Den 5. november (Neue Solidarität) – Tyskland befinder sig i en dobbelt akut fare: Vi er ved at miste næsten alt, hvad vi har opbygget økonomisk i årtierne efter Anden Verdenskrig, og for det andet er der en akut fare for, at vi bliver en krigsskueplads i en global atomkrig. Landet er langt fra at

have en regering, der tager sin ed om at forhindre skade på det tyske folk alvorligt, idet den har mindst to ministre, der fuldt ud støtter denne politik, som tydeligvis er diametralt modsat vores lands grundlæggende interesser.

I de kommende uger og måneder trues millioner af mennesker i Tyskland af forarmelse, og hundredtusindvis af virksomheder trues af konkurs. Det er ikke Putins skyld, som massemedierne forsøger at få os til at tro i en kontinuerlig mediespærreild, men det er den kendsgerning, at Tyskland truer med at blive det land, der kan lide den største samlede skade i den geopolitiske konfrontation mellem USA og Storbritannien på den ene side og Rusland og Kina på den anden side. I denne sammenhæng er Ukraine også kun en bonde, der kan ofres.

Det virkelige problem er, at Kina har realiseret en hidtil uset økonomisk fremgang i løbet af de sidste 40 år og har løftet 850 millioner (!) af sine borgere ud af fattigdom – ti gange så mange mennesker som i Tyskland! – og har skabt en velhavende middelklasse på omkring 400 millioner, som er ved at vokse til 600 millioner og vil have dobbelt så mange medlemmer som USA's borgere. Kinas fremgang har været en inspiration for hele Asien og i alt 150 udviklingslande, der samarbejder med Kina om Silkevejsinitiativet – ikke fordi Kina har imperiale hensigter, men fordi det er første gang, de har haft en chance for at bryde ud af arven fra kolonialisme, fattigdom og underudvikling.

“Vesten” brugte derimod ikke den systemiske krise i 2008 til netop at tage fat på de underliggende årsager – kasinoøkonomien – men tændte for seddelpressen og har siden pumpet mange billioner ind i systemet ved at lade seddelpressen køre, hvilket sammen med andre faktorer såsom boomerangeffekten af sanktionerne mod Rusland nu manifesterer sig som hyperinflation.

Med andre ord er det neoliberale system håbløst bankerot, og det er netop derfor, at Kinas og BRI's system, der er baseret

på reel økonomisk vækst, betragtes som en "systemisk rival".

Tysklands velstand i de seneste årtier har i høj grad været baseret på billig energi fra Rusland og et voksende eksportmarked i Kina. Hvis Tyskland efter en fuldstændig afbrydelse af forbindelserne med Rusland nu skulle afkoble sig fra Kina, sådan som USA, Storbritannien og deres fortalere i Tyskland presser på, vil det være ensbetydende med en de-industrialisering af Tyskland.

Bortset fra at man i dette land nu næppe kan sige, selv under trussel om fængselsstraf, at historien ikke begyndte den 24. februar, er det ikke Putin, der truer med at bruge atomvåben. Putin og den russiske regering har blot bekræftet den officielle russiske atomdoktrin, som giver mulighed for at anvende atomvåben i tilfælde af, at Ruslands territoriale eksistens er truet.

Ifølge US Arms Control Association er det derimod Biden-administrationen, der ikke har levet op til Bidens løfte fra 2020 om at præcisere, at atomvåben udelukkende har til formål at afskrække et atomangreb på USA eller dets allierede. I stedet støttede det Obama-administrationens version af atomdoktrinen, som lader det stå åbent, at atomvåben ikke kun kan anvendes som svar på et atomangreb, men også som svar på ikke-atomare trusler.

Som følge af denne tvetydighed er den løse snak om den første brug af atomvåben, som f.eks. fra den amerikanske senator Wicker fra Mississippi eller artiklen i tidsskriftet Foreign Affairs fra Council on Foreign Relations den 27. oktober, steget enormt. Under overskriften "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad der skal til for at besejre Kina og Rusland", går den ind for en massiv oprustning, så USA kan føre krig i Europa og Stillehavet på samme tid.¹

Samme dag offentliggjorde Biden-administrationen den nationale forsvarsstrategi, som for første gang også omfatter Nuclear

Posture Review (NPR) og Missile Defense Review. Denne doktrin repræsenterer en betydelig ændring i USA's politik vedrørende den første brug af atomvåben og lader bevidst spørgsmålet om, hvornår USA vil bruge atomvåben præventivt, selv som svar på en ikke-atomar trussel, stå åbent, hvilket ifølge atomnedrustningsekspert Scott Ritter sænker tærsklen for atomkrig betydeligt.

Et typisk eksempel på mediernes konstante manipulation: Dagen efter Scholz' besøg i Beijing har FAZ en forside med overskriften: "Xi taler imod brugen af atomvåben" (som om det var en nyhed, der var værd at rapportere) og derefter som en mindre overskrift: "Scholz i Beijing: Udøver indflydelse på Rusland", hvilket giver indtryk af, at Xis udtalelse var rettet mod Rusland på Scholz' foranledning.

Faktum er imidlertid, at Rusland ikke har nogen doktrin for forebyggende brug af atomvåben, Xi ser bestemt ikke Rusland som en trussel, og Scholz nægtede at sende tunge våben til Ukraine selv før den fremmanede "tidsrevolution", fordi han med rette frygtede en eskalering til tredje verdenskrig. Og i mellemtiden bliver næsten alle nyheder i medierne forsynet med et sådant "spin".

Så er der spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne. Husk, at da Scholz besøgte Washington i februar, erklærede Biden eftertrykkeligt, at USA havde midler til at fjerne disse rørledninger, et mantra, der blev gentaget utallige gange af Victoria Nuland og forskellige amerikanske senatorer.

Nu har lederen af det russiske nationale sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, peget på briternes ansvar for denne sabotagehandling og sagt, at beviserne herfor er blevet overdraget til FN's Sikkerhedsråd. Den britiske ambassadør i Moskva, Deborah Bronnert, blev også indkaldt med samme formål.

På samme måde fremlagde den russiske regering en erklæring,

der skitserede det britiske militærs rolle – med nøjagtige oplysninger om tid og sted – i uddannelsen af ukrainske marinesoldater til droneangrebet på den russiske Sortehavsflåde i Sevastopol og understregede, at disse britiske handlinger betød en optrapning af situationen, der vil føre til uforudsigelige og farlige konsekvenser.

Og hvor er opråbet i vores ensrettede medier? Hvor er kravene fra politikerne om en fuldstændig afklaring af, om vores britiske "allierede" er ansvarlig for, at socialt udsatte mennesker i Tyskland vil fryse og sulte ihjel i efteråret og vinteren, at Tyskland vil blive ødelagt som erhvervsland, og at vi snart vil nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage med hensyn til krigsfaren?

I stedet er vi overladt til en regering, hvor mindst to ministre samt den amerikanske udenrigsminister Blinken ser denne situation som en kærkommen lejlighed til at påtvinge Tyskland fire gange så dyr amerikansk LNG-gas, hvilket vil ruinere forbrugere og virksomheder. Men De Grønne har altid ønsket at tvinge folk til at undvære ved at gøre energipriserne dyrere.

Den nuværende strategiske konfrontation handler ikke om en konfrontation mellem "demokratier" og "autokratier". Det handler udelukkende om, at USA og Storbritannien ønsker at hævde deres ret til at være den eneste verdensmagt og med henblik herpå har sat gang i en konfrontation mod Rusland og Kina, hvor Tyskland og hele Europa er i højeste fare for at blive pulveriseret.

Den virkelige konflikt er mellem de kræfter i verden, der ønsker at holde fast i det gamle koncept om en unipolær, imperial og kolonialistisk verdensorden, og det absolutte flertal af verdens nationer, der er fast besluttet på at overvinde denne kolonialisme for altid og lægge fattigdom og underudvikling bag sig. Disse lande er i færd med at opbygge et helt nyt økonomisk system med BRICS, SCO, Den Eurasiske

Økonomiske Union og andre organisationer i det Globale Syd, som vil gøre det muligt for befolkningerne at overleve og skabe bedre levevilkår.

Det er i Tysklands interesse at holde op med at begå økonomisk selvmord som vasaller under et system, der ikke har nogen skrupler med at ødelægge vores rørledninger. I stedet bør vi orientere os mod et produktivt samarbejde med landene i det Globale Syd, hvor Tyskland kan spille en positiv rolle i udviklingen og dermed sikre sig selv en fremtid. Det er på høje tid at huske, at vi fik vores suverænitet i 1990 med den fredelige genforening.

Vi oplever ikke en "tidsomvæltning", hvor militarismen igen sejrer i Tyskland, men et verdensomspændende epokeskift, hvor udviklingslandene igen husker deres traditioner fra den Alliancefrie Bevægelse og sammen med Rusland og Kina skaber en ny retfærdig økonomisk verdensorden. Heri ligger Tysklands fremtid.

Zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad det ville kræve at besejre både Kina og Rusland", <https://www.foreignaffairs.com/united-states/could-america-win-new-world-war>

Pave Frans insisterer: Afslut denne verdenskrig om Ukraine,

forhandlinger må påbegyndes

Den 7. nov. 2022 (EIRNS) Pave Frans blev stillet et spørgsmål om Ukraine-konflikten på sin hjemrejse fra Bahrain i weekenden, og han svarede nøgternt: "Jeg vil gerne begræde, idet jeg benytter mig af denne forespørgsel: tre verdenskrige i et enkelt århundrede! Den fra 1914-1918, den fra 1939-1945 og så denne her! Denne krig er en verdenskrig, for det er rigtigt, at når imperier, enten fra den ene eller den anden part, svækkes, er de nødt til at føre krig for at føle sig stærke – og desuden for at sælge våben! Jeg mener, at den største katastrofe i verden i dag er våbenindustrien. Hør nu her! Jeg har fået at vide, men jeg ved ikke, om det er sandt eller ej, at hvis der ikke blev fremstillet våben i et år, kunne vi afhjælpe sulten i verden. Våbenindustrien er forfærdelig."

Derefter fortsatte han yderligere med, hvor forfærdelig krig er, fra Yemen, til Etiopien/Tigray, til Syrien og Libanon. Selv om det blev efterladt tvetydigt, hvad han mente med "imperier, der svækkes", var de krige, han nævnte, bestemt ikke Ruslands skyld.

Desuden tweetede Frans et par dage forinden, den 4. november: "I menneskehedens have leger vi med ild, missiler og bomber, med våben, der bringer sorg og død, og som dækker vores fælles hjem med aske og had. Jeg retter min inderlige appel til alle om, at krigen i Ukraine bringes til ophør, og at seriøse fredsforhandlinger indledes."

(https://twitter.com/Pontifex/status/1588493765722841093?ref_src=twsrc%5Etfw)

Vores opgave er at opbygge en verdensomspændende borgerbevægelse for fred og udvikling.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 6. November 2022

Søndag den 6. november 2022, Afskrift: Med Helga Zepp-LaRouche og Harley Schlanger

Resumé: Helga Zepp-LaRouche præsenterede i dag et klart og kortfattet resumé af de seneste strategiske begivenheder og Schiller Instituttets konferencer for at samle folkevalgte og andre ledende embedsmænd for at imødegå den krigskampagne, som kommer fra London og dets NATO-krigshøge. Pressemødet den 5. november med titlen: "En atomkrig kan ikke vindes og må ikke udkæmpes", sagde hun, krydsede den voksende bevidsthed om den risiko for atomkrig, der udgår fra de lande, som er i opløsning efter sammenbruddet af deres unipolære finansielle system.

"Åbenmundede, kendte personligheder" har sluttet sig til os for at udtale sig, mens demonstrationerne mod krigen vokser i hele Europa. I USA har modige unge aktivister fra Schiller Instituttet konfronteret krigshøgene, og vist at der er politisk modstand i USA, at "der ikke er nogen ensidig støtte" til de provokationer, der, såfremt de ikke modarbejdes, vil føre til tredje verdenskrig.

Hun tilføjede, at det korte besøg [i Kina] af den tyske kansler Scholz repræsenterer en lignende proces. Tyske industrifolk er begyndt at modsætte sig afkobling fra Kina, mens grønne partiideologer i hans koalition støtter afkobling sammen med afindustrialisering og fuld opbakning til krigen mod Rusland i Ukraine. Scholz synes i det mindste at erkende, at den tyske økonomi ikke kan overleve afkoblingen fra Rusland, som allerede er ved at ske, med en afkobling fra Kina.

Hun opfordrede seerne til at se videoen fra pressemødet og til at slutte sig til borgernes ikke-voldelige bevægelse for endegyldigt at afskaffe faren ved atomvåben og geopolitik.

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Det er den 6. november 2022, og jeg vil gerne byde jer velkommen til en særlig webcast med grundlæggeren og formanden for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

Det er et stykke tid siden vores sidste samtale, da Helga har haft ekstraordinært travlt, så vi vil opdatere jer om, hvad der er sket, og det er en del. Især har vi gjort meget for at gribe ind i denne ekstremt farlige strategiske situation. I går var der et {EIR} pressemøde, det er {Executive Intelligence Review} og Schiller Instituttet, med det formål at katalysere en verdensomspændende bevægelse for en ikke-voldelig mobilisering mod faren for atomkrig. Det var med overskriften: "En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig blive udkæmpet".

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>)

Helga, du deltog i dette. Det var noget af en begivenhed. Kan du hjælpe os med din fornemmelse af betydningen af dette, og hvad der blev sagt.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Grunden til at vi besluttede at gennemføre en sådan begivenhed var til dels, at der er en

voksende bevidsthed hos stadig flere mennesker i verden, i mange lande, om, at vi er faretruende tæt på den tredje verdenskrig. I den seneste periode, helt og aldeles ubemærket i de europæiske medier eller ikke dækket af dem, har der faktisk i USA været talrige interventioner i valgkampen mod senatorer og kongresmedlemmer, som er kendt for at være anstiftere af denne konfrontationspolitik, og allerede nu har en hel hær af hovedsagelig unge aktivister konfronteret disse mennesker og sagt: "Hvorfor billiger og støtter I en politik, som indebærer en risiko for civilisationens ødelæggelse?"

Der er en hel del røre om det, for en af de vigtigste af disse mennesker var Diane Sare, som er den eneste uafhængige kandidat, der trods et meget ugunstigt arbejdsmiljø i New York, hvor de har udformet deres famøse valgeregler således, at det næsten er umuligt at komme på stemmesedlen, og ingen anden kandidat end hende formåede at indsamle 66.000 vælgerunderskrifter.

Men på trods af at hun har et mandat fra disse vælgere, som ønsker, at hun skal være med i valgkampen, er hun alligevel blevet udelukket fra den eneste debat, som Schumer, senator i New York, og hans udfordrer fra det republikanske parti, Pinion, har haft, og hvis man lytter til deres debat, var den ret så kedelig og indeholdt intet væsentligt. Sare ville have været den eneste, der havde bragt faren for atomkrig på banen, og de formoder, at det er hovedårsagen til, at de absolut ikke ønskede, at hun skulle deltage.

Men fordi hun har en stor skare af tilhængere, besluttede mange af disse mennesker at afholde en pressekonference med kort varsel og bringe de spørgsmål på banen, som medierne og politikerne forsøger at undertrykke. Så det, der blev samlet ved arrangementet i går, var nogle meget åbenmundede og internationalt kendte personligheder, som talte om faren for atomkrig, og jeg vil blot gennemgå listen: Den ene var Steven Starr, som er en førsteklases atomekspert fra University of Missouri; dernæst Scott Ritter, som er meget berømt, fordi han

er en af de mest åbenmundede kritikere af den nuværende amerikanske politik; dernæst tidligere oberst og senator i Virginia Richard H. Black, som er meget berømt og i forvejen har en stor fanskare rundt om i verden; tidligere CIA senioranalytiker Ray McGovern; dernæst også andre personer, såsom Cliff Kiracofe, tidligere topmedarbejder i Senatets udenrigsudvalg.

Der deltog flere personer fra Frankrig: General Dominique Delawarde (pensioneret), oberst Alain Corvez (pensioneret), Jacques Cheminade og undertegnede. Det var en virkelig vigtig begivenhed, og jeg vil absolut opfordre jer til at se videoen og især det indslag, som blev præsenteret af Steven Starr (<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=418>), en kort video om, hvordan en atomkrig rent faktisk vil foregå. Jeg kan love dig, at hvis du ser den video, vil du ikke få en god nats søvn, for det vil gå op for dig, at vi sidder på en atomar krudttønde, som, hvis det går galt, vil føre til civilisationens udslettelse inden for ganske kort tid. Det han demonstrerer med animationer, hvor både USA og Rusland har omkring 1.000 ICBM'er, og hvis der på skærmen fra den ene eller den anden side kommer et tegn på, at et missil er affyret, så er der ca. to minutter til at orientere præsidenten om situationen. Præsidenten har derefter ca. 30 sekunder til at beslutte, hvad han skal gøre. Derefter tager det yderligere to minutter for missilerne at komme i affyringsposition og derefter en flyvetid på mellem fem og syv minutter: Så maksimalt tager det hele fra den første advarsel til selve nedslaget mellem 10 og 15 minutter!

Nu kan man forestille sig, at det i sig selv indebærer den størst mulige risiko, fordi fejlvurdering, falsk alarm, en ulykke, alle disse faktorer kan forekomme, og naturligvis er et af de stærkeste budskaber, som blev fremsat af alle – af Ray McGovern, Scott Ritter og Steven Starr – og det er det, jeg har sagt i meget lang tid, at selve tanken om at man kan føre en begrænset atomkrig ved hjælp af nogle få taktiske

atommissiler, og derefter standse op og tænke over, hvad man ellers vil gøre, {det er ikke muligt}. Når man først benytter et enkelt atomvåben, vil hele arsenalet blive indsat, og som det bliver meget klart i denne video, så vil der opstå en atomvinter i omkring 5, 7 eller 10 år, hvor der ikke længere vil være nogen fødevareproduktion, ikke mere planteliv muligt, og som følge heraf vil de mennesker, der ikke er døde i de første atomsprængninger, dø i det følgende år af sult og rædselsscener, man ikke rigtig kan forestille sig – bare have en anelse.

Så dette er, hvad nogle mennesker leger med, og I bør bemærke, at chefen for USA's Strategiske Kommando, Stratcom, adm. Charles Richard, på en konference den 1.-2. november erklærede: "Denne Ukraine-krise, som vi befinder os i lige nu, er kun opvarmningen. Den store er på vej. Der vil ikke gå ret lang tid, før vi bliver testet på måder, som vi ikke er blevet testet på i lang tid". Det var den samme admiral Charles Richard, der i februar fortalte Pentagon, at sandsynligheden for anvendelse af atomvåben var på vej op fra "ikke sandsynligt" til "meget sandsynligt". Så et af de diskussionspunkter, der blev rejst, var, om Pentagon ikke er klar over, at resultatet af dette vil være en atomvinter.

Jeg tror personligt, at de ikke er klar over det, fordi de stadig hvert år har en manøvre kaldet "Global Lightning", som indebærer idéen om at bruge et par taktiske atomvåben, derefter en smule cyberkrig, derefter konventionel krig, men det hele skal være en langvarig krig på flere uger; alt imens en sådan mulighed ikke eksisterer. Så illusionen om, at man kan føre en begrænset atomkrig eller vinde en atomkrig, blev bestemt udfordret af alle disse eksperter, og alle, der er bekymrede over krigsfare, bedes se denne video og følge hele diskussionen, for det er nogle af de mest åbenmundede og mest kompetente personer, man kan finde. Det var ganske bemærkelsesværdigt, at denne vurdering fra amerikanske specialister blev fuldstændig delt af de to militærfolk fra

Frankrig, general Delawarde og oberst Corvez, som også fortalte, at samtlige videoer af oberst Black og Scott Ritter og Ray McGovern bliver fulgt af alle militærfolk i Frankrig, og jeg ved, at det samme gælder for i hvert fald nogle folk i Tyskland.

Så det er meget vigtigt. Hvis man ikke ser disse videoer, ved man ikke, hvad der sker på dette område. Derefter var der en lang diskussion om, at vi er nødt til at gøre folk opmærksomme. Til forskel fra begyndelsen af 1980'erne, hvor både Scott Ritter og Ray McGovern var i aktiv militærtjeneste under krisen med mellemdistancemissiler i begyndelsen af 1980'erne, så de har førstehåndsviden om, hvordan det var at være i Cuba-krisen, hvordan det var at være i en situation med "affyring-efter-advarsel" i 1980'erne med SS-20 og Pershing II-opstillingerne. De siger, og det er indlysende, at der dengang var hundredtusindvis af mennesker på gaderne, der protesterede og advarede mod Tredje Verdenskrig, mens der nu, hvor situationen er så meget farligere, er meget lidt opmærksomhed.

Det er begyndt at ændre sig nu. Der er nu demonstrationer mod krig i Italien, som er ret betydelige; i Frankrig, Belgien, Holland; i Tyskland er det helt klart ved at tage fart. Men hvis man sammenligner, hvad der kan ske med menneskeheden, nemlig den fuldstændige udslettelse, og man sætter det i kontrast til den viden, som folk har, er det nærmest ingenting.

Desværre må man sige, og det blev også diskuteret, at de regeringer, der fremmer denne politik, tydeligvis også er uvidende om hvad det er, de er i færd med.

Så dette er absolut nødvendigt at se: Gå ind på Schiller Instituttets websted og se det

Her er resten på engelsk:

SCHLANGER: You can see it on <https://schillerinstitute.com> and

I think one of the most exciting things, in the sense that you're saying, in the sense of a wakeup call, was the dialogue, the discussion that took place among the panelists and also with media in the last half of the press availability [<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=4903>].

And again, outside of what we're doing, we see very little attempt to confront the warhawks, with the reality of what they're doing. Now in that context, we mentioned Diane Sare's campaign: Some of her campaign workers, especially in the last weeks, confronted the warhawks at town meetings, and left them either speechless or just raving. The confrontation with Alexandria Ocasio-Cortez, which has been seen now by tens of millions of people across the world; Ilham Omar, Elizabeth Warren, the senator from Massachusetts, exposing these so-called peaceniks and progressives, as really being a front group for the warhawks.

Now, most importantly, Obama was confronted by Stewart and Anastasia Battle; and then Mike Pompeo. So Helga, this is the exemplary kind of action that should be taken by people, nonviolent confrontation of the warhawks, don't you think?

ZEPP-LAROUICHE: Yes. I think this is a very important sign that there {is} a political opposition within the United States, to the war. I think this is very important for other people around the world to know, because when you look at the media, you think that is a monolithic policy, but it is not. And the fact that these young activists have the courage to take on these establishment figures and confront them in this way, it has changed the landscape in the United States already, because many of the so-called "alternative media," some of them with quite large followings, also comedians, such as the Jimmy Dore Show, and similar programs, they all have interviewed Diane Sare, so she has started actually to break out the effort to contain her campaign, and there is actually a growing awareness. And I think it's very important that we have a similar thing in Europe and other parts of the world,

because when we are threatened with the extinction of civilization, this is a matter which should concern every person on this planet, so it's very, very important.

SCHLANGER: As you mentioned Germany, it's really clear that Germany is the major victim, or one of the major victims, besides of course the Ukrainian people, of this war drive. And what we're seeing is the potential for a split in the coalition government around the visit to China by Chancellor Olaf Scholz. What's your impression of the importance of this, and is this in fact, part of the potential for an anti-war sentiment to grow in Germany?

ZEPP-LAROUICHE: Well, this is very interesting, because I think, you have at least two ministers in the Germany government coalition who are completely in support of the provocative policies coming from the U.S. and the British. That is incredible, because it means that these ministers, who are supposed to have sworn an oath that they will prevent injury to the German people, forget about it! These Greens are the biggest—what Economic Minister Robert Habeck is doing in his economic policies is threatening to crash the German economy completely against the wall; and what Foreign Minister Annalena Baerbock is doing, calling China a “systemic rival,” and pushing all the heavy weapons for Ukraine, saying she will “defend” Ukraine even if the German voters don't agree with it—and she is, after all, supposedly a democratically elected official, so the voters can draw their own conclusion from that.

But there is clearly a situation where Scholz realized, and being obviously instructed by the top level of German industry, both the CEOs of the major corporations and also the leaders of machine-tool, craftsmen, the SMEs, that Germany will not survive this policy! So Scholz decided to go on this short trip to China. This was also on the 50th anniversary of German-China relations, which is very important, because if you look at that, 50 years ago, then Foreign Minister Walter

Scheel went to China and he met with Mao Zedong, with Zhou Enlai, with then Foreign Minister Ji Pengfei, and these were no less Communist than the Communists are Communists today. But if you look at the civilized attitude the high art of diplomacy which was portrayed by Scheel, and also by Helmut Schmidt, and even later by Foreign Minister Guido Westerwelle [2009-2013], who absolutely had respect for a different culture, and had no such hysteria like you see with Baerbock and company.

So Scholz went; it was a very short visit, just flying in, having 10-11 hours of meetings with Xi Jinping, with Premier Li Keqiang, and then flying back: But nevertheless it was extremely important, because Germany right now has already cut off Russia completely and that means we will have huge energy crisis over the coming weeks and months; but if Germany were cut off from its largest trade partner, China, too, which is what these Greens in the government and also some FDP ministers, too, are pushing for, that would be the end of Germany as an industrial nation, and that is sinking into the consciousness of many people. I think it's very important, because if you look at the figures, how the trade between China and Germany has increased, I think 1,000 times since the beginning of diplomatic relations in 1972, from about \$275 million to €245 billion, which is a huge increase. Then 1,000 jobs in Germany depend on exports to China; then you have large investments, import relations. In the rise of China, one of the countries that has profited a lot has been Germany.

So the entire living standard in Germany has been based on cheap energy imports from Russia and a growing export market in China, and these hooligans—the Greens—are threatening both. So it's very important that Scholz decided to go with a large delegation with German industrialists to China and hopefully, they have been able to remedy some of the damage that has been done—not entirely because if you look at what Xi Jinping said, he quoted Helmut Schmidt, which is quite something to quote a

former Chancellor from the same SPD party as Scholz's, and he said, quoting Schmidt he said, "it's very easy to lose trust quickly, and it's very difficult to regain it." Obviously, this is a big problem because if the Chinese, who are always looking at what is happening with Russia; they looked at the collapse of the Soviet Union in 1991, and they said they will do everything to ensure that would never happen to China, and in the same way, they look at who is now behaving toward Russia, with the sanctions. They say, if Germany can do that to Russia under blackmail from the British and EU, and U.S., what is preventing them from doing the same to China?

So in that sense, it's very important that Scholz made his visit, and obviously, we are in an extremely fluid situation: Who knows what happens on Tuesday [Nov. 8], with the midterm elections in the United States. If that leads to a significant weakening of the Democrats, maybe in a slightly different geometry, it's very important that Scholz made that visit, and hopefully this can be carried, because if the German industry would put their foot down, and really recognize what a danger these Greens represent, there may be some hope. But it is quite dangerous.

SCHLANGER: And Helga, I know you've written an article this week on the need for a change in course in German government policy. That will be published by {Executive Intelligence Review}; people can look for it on our websites. And also you've been interviewed repeatedly by Chinese networks for the discussion of what it meant to have this meeting, which is significant. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/06/helga-zepp-larouche-on-china-plus-world-today-program-on-scholzs-beijing-visit/>)

The other side of this is the attack on Germany, was the explosion of the Nord Stream 1 and 2 pipelines. This became a subject of controversy, especially directed against the British, when the Russian Foreign Ministry called in the British Ambassador to Moscow to present a "severe demarche" as

they said, over evidence that they presented to the UN Security Council that of the British hand in the Nord Stream pipeline explosion, but also the attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol harbor. (https://www.mid.ru/en/-foreign_policy/news/1836726/) Has there been any coverage of this in West? Is anyone talking about it? Because this was clearly aimed at the British hand in the whole NATO operation against Russia.

ZEPP-LAROUICHE: Compared to the importance of it, there is very little coverage, and what there is, they are trying to ridicule it, and play it down as just some typical Russian fake news. But as many experts in Europe and in the United States have expressed, they do not believe that Russia would make such an accusation if they do not have the facts to back it up. At the UN Security Council, the Russian Ambassador Vassily Nebenzia presented behind closed doors evidence that the British did have a role in the drone attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol, which the Russians were able to deflect and defeat. But also that the British were involved in the sabotage of Nord Stream 1 and 2. Obviously, this needs to be substantiated with proof and facts, but we had before, all kinds of military experts who basically said that the only {cui bono}, the only one with the capability, who has the motive, who was on site at the right moment, all speaks to either the United States or one of their allies; and the British definitely have the capacity to do these kinds of things. And I think this is really important: I would expect the Bundestag, for example, to make a really big investigation about that. The government should make an investigation, they should demand all information—they probably have it already.

Because the other thing is that Liz Truss, the short-lived Prime Minister of Great Britain: Somebody hacked her smartphone, there is now evidence that one minute after the sabotage of Nord Stream, she texted U.S. Secretary of State Blinken, reading, "It's done." One minute after the attack!

Now, for that to be coincidence is very unlikely. How was this phone being hacked? That's not so difficult, because she used her personal phone, and any data which is collected by anybody, like the NSA or the GCHQ, and collected and stored, is immediately available to all other big players, the Chinese, the Russians, so there is no longer any secret in this way. So I'm quite certain that the evidence will come out. And then, if it is really proven, then the implications of this are enormous.

I think for Germany to stay in an alliance with countries that are trying to ruin them economically is obviously an impossibility. So I think this British story is extremely relevant, and we should be following it, with extreme attention, because that may be one of the things which can turn the course of history to go in a completely different direction.

SCHLANGER: Speaking of creating a different direction for mankind, you've sponsored a number of conferences with present and former elected officials, primarily from Ibero-America, but now it's being expanded, and the discussion process that you've initiated is, how do we create a global citizen's movement, to achieve the just new security and financial architecture? The next conference of this is Nov. 22, 2022, and I'd like you to give a sense to our viewers of what we've done with this, and what you intend at this upcoming conference?

ZEPP-LAROUCHE: Well, we had on Oct. 7 and Oct. 27, two conferences which were mainly Latin American members of parliament and former elected legislators, who all expressed extreme concern about the war danger. Then out of that came the idea that naturally it should also concern other elected officials, both active and former ones, and also their constituents; and out of this came the idea that when humanity is threatened with World War III that concerns everybody, and that automatically catapults every citizen to become a world

citizen. And Friedrich Schiller, after whom the Schiller Institute is named, was of the opinion that there must not be a contradiction of being a patriot of your own country and being a world citizen, and therefore, the slogan of this is therefore, "World Citizens of All Countries Unite." Now, some of you may recognize that to be a variation of another call that also comes from a person from Trier, my hometown, so there is a certain historical irony in that. But otherwise, it is really a very important issue, because, I think we must make sure that this video that I mentioned in the beginning, by Steven Starr, everybody on the planet should see that!

We have to get rid of nuclear weapons! I have been of that conviction for a long time. We are also aware of the fact that it's very difficult, because despite some progress in the disarmament negotiations, nuclear weapons constitutes the power of those who have power, so it is very unlikely to get a deliberate agreement to ban nuclear weapons. So, despite the fact that it would make complete sense. Therefore, there are only two ways: One is the way which my late husband, Lyndon LaRouche, had proposed which became the SDI, which President Reagan adopted on March 23, 1983: Which was basically the idea that the superpowers should work together and develop new technologies that would make nuclear weapons technologically obsolete. I think that is still something on the table: That requires more research, more expertise, because a lot of the weapons systems have changed in the meantime, quite significantly. But it's still definitely one approach. The other approach is to make sure that there is a world public demanding that, and that is what we are trying to do in the short term. And when Mahatma Gandhi, who was the creator of the nonviolent method of resistance, when Jawaharlal Nehru, his closest associate was asked, in the face of nuclear weapons, do you think nonviolent methods are sufficient? And Nehru replied, given the fact that nuclear weapons are the most violent form of violence, it must especially be nonviolent methods to fight against that.

So we invite you to participate in that, and get the message out to as many of your friends and colleagues as you can, because we definitely are in an extremely dangerous moment, because as long as we have the danger of a blowout of the financial system, the hyperinflation, the collapse of the neoliberal system, and people in the West thinking that the new, emerging countries of the Global South, of the BRICS, the Shanghai Cooperation Organization (SCO), which are all working on a new economic system, that they regard that as a systemic rival and enemy which must be contained—rather than taking up the offer to join it!—the war danger will remain.

So we will fight to get people in Europe and in the United States to understand that geopolitics must stop, that Europe and the United States must join with the countries of the Global South and respond to their demand that colonialism should end.

So we are at a very, very important moment in world history and there is every reason to become active. As Ray McGovern said yesterday: Get off your derriere, get off your butt, and start to become activists with us.

SCHLANGER: Well, Helga, thanks for joining us today. I think it's absolutely crucial that people take your urging that they watch this video from the event yesterday, at <https://www.schillerinstitute.com> under the title: "A Nuclear Cannot Be Won and Must Never Be Fought." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) And at the same website, you'll be able to register for the conference on Nov. 22, "Stop the Danger of Nuclear War Now" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122) which will continue, and in fact expanding the dialogue to bring people together around the world on this perspective which we just heard from Helga.

Until next week, you have your homework for you. Join us, and

use the inspiration from the young people to confront the so-called "powerful," and force them to acknowledge that they have nothing to offer but war and chaos, and let's break their power.

At styre verden udenom atomkrig: Husk Videokonference torsdag den 27. oktober kl. 16-19 eller senere:

Anden seminar af nuværende og forhåndværende internationale politikere.

Online deltagelse live: [Tilmeld dig her.](#)

Der kommer også en video senere på denne side.

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Om to dage indkalder Schiller Instituttet til en konference med titlen: "For verdensfred, stop faren for atomkrig". Med undertitlen: "Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd fra hele verden", griber denne særlige konference ind midt i 60-årsdagen for Cuba-krisen i 1962 for at trække verden væk fra randen af atomar selvdestruktion.

Den eneste kraft, vi besidder, er idéernes kraft – men det er, som den russisk-ukrainske fysiker Vladimir Vernadskij grundigt beviste, den største kraft, geologisk eller på anden vis, på (og måske uden for) planeten.

Instituttets treårige mødeforløb, hvoraf denne torsdag er den seneste, har trodset formodningen om et uundgåeligt tragisk udfald af et halvt århundrede med fejlslagen transatlantisk, civilisatorisk politisk fiasko fra de "vestlige" såkaldte "indre elitors side". Mordene på ledere som Patrice Lumumba, Kennedy-familien og pastor Martin Luther King og nederlaget og tilsidesættelsen af andre som Frankrigs Charles de Gaulle har gennem årtier bragt menneskeheden på tærsklen til den ultimative krig med selvudslettelse. Når først døren er åbnet, vil den aldrig blive lukket igen. Vi står nu ved døren. Hvem vil bestemme, hvornår midnat indtræffer, og hvornår vi åbner den?

På en Schiller Institut-konference i februar 1996 i Reston, Virginia, beskrev økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche i en tale med titlen: "If You Passed Economics 101, You Are Probably a Member of an Endangered Species", det kulturelle princip, der ligger til grund for det system af konferencer og kongresser, som instituttet har sammensat: "Emnet, det egentlige emne ... er emnet historie som tragedie; for vi lever i en virkelig tragedie. Når en person siger til mig: "Hvorfor giver du ikke svar i små doser, ligesom de andre politikere? Hvorfor foretager du ikke en meningsmåling og finder ud af, hvad folk ønsker at høre, og fremsætter dit forslag ud fra de fordomme, som de allerede har, som meningsmålingerne fortæller dig?", ville mit svar være: "Jeg er ikke et fjols"...

"Vi har nu en civilisation, en verdensomspændende civilisation, som er dømt til undergang i sin nuværende form. I løbet af de næste måneder eller år vil denne civilisation,

som folk omtaler – deres meninger, deres kultur, deres fordomme, deres livsform, deres traditioner – alt sammen være forsvundet! Intet kan redde den. Det er som at klamre sig til en kahyt på {Titanic}: Hvis du klamrer dig til disse traditioner, vil du gå ned og drukne med dem. Vi er nødsaget til at få folk på {Titanic}, væk fra traditionerne, ind i redningsbådene, så de kan blive frelst.”

Isbjerget truer med at dukke op foran det “tåbelige skib”, som er anglofæren, mens denne dag gryr. I dag har Ruslands repræsentanter i FN til hensigt at fremlægge beviser for, at Ukraine med bistand fra Storbritannien, har sat sig for at forberede og detonere en “beskidt bombe”, en radioaktiv anordning, i Ukraine. En sådan handling ville af Rusland blive betragtet som “atomterrorisme”. Efter at Ruslands forsvarsminister Sergej Shoigu søndag den 23. oktober kontaktede sine kolleger i USA, Frankrig, Storbritannien og Tyrkiet for at informere dem om dette, og USA, Storbritannien, Frankrig og NATO’s generalsekretær, Stoltenberg, reagerede ved at afvise Ruslands påstande, svarede Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, på deres benægtelser. “Deres mistillid til de oplysninger, der er blevet videregivet fra russisk side, betyder ikke, at truslen om anvendelse af en sådan “beskidt bombe” ophører med at eksistere. Truslen er påviselig.” Det er “deres sag, om de vil tro på det eller ej.”

Der er på nuværende tidspunkt ingen tegn på, at Rusland har ændret sin atomare forsvarsposition, opjusteret niveauet for angrebsberedskabet i sine strategiske raketstyrker eller truffet nogen som helst foranstaltninger til at indlede et angreb, enten på Ukraine eller på NATO med atomvåben. Lad dig ikke narre: Selv om de ukrainske styrker inviterer IAEA-inspektørerne til at se på deres atomkraftværker, “fordi vi ikke har noget at skjule”, oplyser Rusland, at fremstillingen af den beskidte bombe ikke finder sted på et atomkraftværk, men i stedet på Eastern Mining and Processing Plant, der ligger i byen Zhovti Vody i Dnepropetrovsk-regionen.

Det skal endvidere erindres, at USA's officielle politik for termonukleare atomvåben, der har været gældende siden 2002 og ikke er blevet ændret af nogen præsidentiel administration siden da, {ikke} udelukker første anvendelse af sådanne våben. Som det fremgår af Congressional Research Service Report, "U.S. Nuclear Weapons Policy: Considering 'No First Use'", som blev revideret i marts i år, fremgår det: "Siden afslutningen af Den kolde Krig har USA ændret sin erklærede politik for at reducere atomvåbenets tilsyneladende rolle i USA's nationale sikkerhed, men har ikke erklæret, at det afstår fra at anvende dem først... I 2010 Nuclear Posture Review Report erklærede Obama-administrationen, at USA 'kun ville overveje at anvende atomvåben under ekstreme omstændigheder' ... (men) administrationen var ikke parat til at erklære, at det 'eneste formål' med amerikanske atomvåben var at afskrække fra atomangreb {fordi den kunne forestille sig 'en begrænset række af eventualiteter', hvor atomvåben kunne spille en rolle i afskrækkelsen af konventionelle, kemiske eller biologiske angreb.}" [Understregning tilføjet.] [https://sgp.fas.org/crs/nuke/IN10553.pdf]

Flere amerikanske observatører, der hidtil har været alt for tavse, har undret sig højlydt over vanviddets indflydelse i amerikansk og angloamerikansk politik. Noam Chomsky, med hensyn til Nancy Pelosis provokationer i Kina, og Jeffrey Sachs, med hensyn til Ukraine, har for nylig omtalt USA's politik som "vanvittig". Den tidligere ambassadør og særlige udsending til Haiti Daniel Foote kaldte for nylig USA's politik med militær intervention for vanvittig. "Deportationerne (af haitianere) var dråben, der fik bægeret til at flyde over. Men den vigtigste grund til, at jeg trådte tilbage, er, at jeg så USA's politik bevæge sig i præcis denne retning, mod intervention, hvilket er, som Einstein sagde – og jeg vil parafrasere – "at forsøge det samme igen og igen og forvente et andet resultat er vanvid."

Historikeren Barbara Tuchman stillede spørgsmålet i sin bog

{The March of Folly: From Troja to Vietnam}: “Et fænomen, der er tydeligt i hele historien, uanset sted og periode, er regeringers forfølgelse af politikker, der er i modstrid med deres egne interesser. Det ser ud til, at menneskeheden udøver en dårligere regeringsforvaltning end næsten enhver anden menneskelig aktivitet... Hvorfor handler indehavere af høje embeder så ofte i modstrid til den vej, som fornuften påpeger og den oplyste egeninteresse antyder? Hvorfor forekommer intelligente mentale processer så ofte ikke at fungere?”

Lyndon LaRouche har givet det ubehagelige svar mange gange, mange steder. I et af dem, {Saudi Arabia in the Year 2023}, skrevet i 1983 – for fyrre år siden – udtalte han: “Pionererne i ”postindustriell” selvdestruktion har primært været Storbritannien og dernæst USA. ...

Ved at ramme en “grænsebetingelse” forårsaget af afvigelsen af hyper-spekulative og ubetalelige finansielle instrumenter, herunder valutaer, fra den reelle, fysiske økonomi, opstår der en pludselig, tidligere utænklig “chokbølge” af malthusiansk sammenbrud, som eliminerer hele befolkninger fra den ene dag til den anden. Enten dette eller en avanceret industriel udvikling, som den foreslået i Bælte- og Vej-Initiativet, eller udvidelsen af BRICS-landene, den fortsatte opadgående kurs for Kinas økonomiske vækst og fiaskoen for den “finansielle atomkrig” mod Rusland, tegner sig for fremtiden. Selv om LaRouches prognoser ofte var brutalt sandfærdige, blev de aldrig præsenteret som de eneste politiske muligheder, der var tilgængelige for dem, der ville vælge varig overlevelse frem for øjeblikkelig overlevelse. {Saudi Arabia in the Year 2023} var et næsten 100 sider langt forslag, en skitse og et program opdelt i tre afsnit. For det første, “Overvindelse af 1000 års plyndring og underkastelse af den arabiske verden”; for det andet, “LaRouche/Riemann-metoden”; og for det tredje, “Udviklingens sociale sammensætning”. Afsnittenes undertitler omfattede “National Income Accounting”, “Den arabiske verden/Saudi Arabien”: Matematik”, “Arbejdsdeling” og “Hvad vi

mener med 'potentiel funktion'".

Der er ingen måde hvorpå de " tilfangetagne nationer" i anglofæren kan engageres i løsningskonceptet Fred gennem Udvikling, ej heller på kort sigt, hvis ikke Lyndon LaRouches navn og arbejde sættes i centrum i disse kommende timer, dage og uger. Alternativet vil før eller senere være atomkrig. Det bliver os, ikke troen eller skæbnen, som skal afgøre, at menneskehedens midnat med total krig aldrig indtræffer.

Helga Zepp-LaRouche orienterer EIR om det presserende behov for at gennemføre et nyt paradigme i lyset af truslen om verdenskrig og økonomisk nedbrud

Lørdag, den 22. oktober 2022

PAUL GALLAGHER: I dag er det lørdag den 22. oktober 2022, og det er 60-årsdagen for den dag, hvor USA's præsident John F. Kennedy holdt en tale, som oplyste verden om, at den befandt sig i en atomar krigskrise, en nedtælling til en atomkrig, som muligvis kunne ødelægge civilisationen. Kennedy meddelte, at USA havde fundet beviser for, at Sovjetunionen havde leveret

atommissiler til Cuba, og sagde, at USA under ingen omstændigheder ville tolerere dette, absolut ikke, og at en krise var i gang, som tiltrak sig verdens opmærksomhed og fastholdt folk i frygt for den i mere end to uger. [<https://www.jfklibrary.org/learn/about-jfk/historic-speeches/address-during-the-cuban-missile-crisis>]

Her er Paul Gallagher fra EIR. Jeg taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet og en hyppig spidskandidat for det politiske parti BüSo i Tyskland, om den ekstraordinære situation, som udvikler sig der og internationalt.

Så, Helga, god eftermiddag til dig.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag.

GALLAGHER: Lad mig starte med at fastslå, at Nord Stream-naturgasledningen er et undersøisk rørledningsprojekt mellem Rusland og Tyskland under Østersøen, som de har udarbejdet i fællesskab i mere end 15 år. Rørledningen blev suspenderet i 2022 efter pres fra USA, og den 26. september blev den saboteret af kraftige eksplosioner, som havde til formål at ødelægge den fuldstændigt. Det ser ud til, at dette har haft en indvirkning på det tyske politiske liv, på trods af at det bliver mørklagt.

Helga, kan du analysere for EIR, hvad der er sket her, og hvad dette betyder for Tyskland og truslen om krig mellem NATO og Rusland?

ZEPP-LAROUCHE: Altså, det første man kan sige er, at de officielle medier og kanaler tydeligvis forsøger at omtale det så lidt som muligt, hvilket allerede er yderst ildevarslenende, i betragtning af at dette forværrer Tysklands energisituation i et stykke tid fremover. Militære eksperter har erklæret, at sabotagen var af en sådan art, at den udelukkende kan være udført af en stat. Den kan ikke være udført af private dykkere, og det begrænser naturligvis antallet af stater, der

har haft tilgang. Nu kan man spørge sig selv, hvem der havde kapacitet, hvem der havde mulighed og hvem der havde motivet? Nogle militære eksperter påpeger, at hvis det havde været Rusland, ville det have betydet, at Rusland skulle sejle med ubåde og andet udstyr 300 km gennem Østersøen under NATO's totale overvågning og kontrol, og hvis det havde været Rusland, ville det derfor bevise, at de havde en betydelig overlegenhed inden for undervandskrigsførelse for at kunne gennemføre dette praktisk talt lige for næsen af NATO's omfattende overvågning. Hvis det var tilfældet, ville det have helt andre konsekvenser for den militære balance.

Men der er nu også adskillige mennesker, som påpeger, at hvis der var beviser for, at det var Rusland, ville NATO, EU og regeringerne have afholdt en lang række pressekonferencer, og alle dagblade ville have været spækket med sagen. Men da der ikke er hændt noget af den karakter, ser det ikke ud til, at det var Rusland.

I stedet har den tyske regering i et svar på et spørgsmål fra en parlamentariker udsendt et officielt svar, som også er yderst mærkværdigt: De erklærede, at de ved, at det var sabotage – hvordan kunne de vide det, hvis der ikke var nogen officiel undersøgelse? Sverige trak sig i øvrigt ud, og så var der en eller anden besynderlig undersøgelse, som kun involverede Tyskland og Danmark, men de tyske dykkere havde ikke udstyr til at gå ned til 70 og 80 meters dybde, så det hele fremstår meget ildevarslende. Desuden fastslår erklæringen fra den tyske regering, at man af hensyn til statens sikkerhed ikke vil offentliggøre yderligere oplysninger.

Det forekommer meget besynderligt: For en sabotage med så enorme økonomiske og dermed sociale og politiske konsekvenser. at lade det blive ved det, giver naturligvis anledning til den mistanke, som mange mennesker nærer, at det er en fremmed stat, som ikke er venligsindet over for den tyske regering, der har udført det. I betragtning af at de eneste stater, der

kunne have udført det, ville have været USA, Storbritannien, Polen og måske Litauen, men alle antyder – og ved også – at intet i dette stærkt overvågede område af Østersøen kunne være blevet udført uden USA's kontrol og samtykke.

Så hvorfor undlader den tyske regering at nævne noget? Folk har mere og mere en fornemmelse af, at den nuværende tyske regering ikke forsvare det tyske folks interesser, og det på trods af, at den tyske økonomi vil bryde sammen i efteråret og vinteren på dramatisk vis, hvor sabotagen af disse rørledninger vil have spillet en afgørende rolle.

GALLAGHER: Er der nogen i Tyskland, der i betragtning af den enorme forøgelse af priserne og sabotagen af den tyske økonomi som følge af tabet af naturgasforsyninger og olieforsyninger – men især naturgas – er der nogen, der hævder, at Rusland og Tyskland bør reparere denne rørledning? Eller er der overhovedet nogen aktioner mod denne NATO-politik med henblik på fuldstændig krigsførelse mod Rusland?

ZEPP-LAROUCHE: Det vil jeg mene! Netop i dag er der adskillige demonstrationer, og der har været talrige demonstrationer i de sidste dage og uger, ikke kun i det østlige Tyskland, men især der, men også i dag i mange vesttyske byer. Hvad folk ytrede i disse demonstrationer var, at det er nøjagtigt som i 1989: Det var de demonstrationer, hvor Berlinmuren faldt som følge heraf. Man kræver, at sanktionerne mod Rusland skal ophøre, at våbensalget til Ukraine skal indstilles, at dette ikke er vores krig, vi kræver en diplomatisk løsning. Mest interessant er aktionerne i byen Stralsund, hvor de kristelige demokrater (CDU), de frie demokrater (FPD), Linke (Venstrepartiet) og socialdemokraterne (SPD) samt en alliance af borgere kaldet "Borgere for Stralsund" alle har underskrevet et initiativ, hvor man tilbyder, at byen Stralsund skal være værtsby for fredsforhandlinger med Ukraine. Man erklærer, at der ikke er noget vigtigere end fred på vores jord, og refererer til den storslåede historie om at skabe Freden i Stralsund, som er en henvisning til konfliktløsningen fra 1370, hvor en krig mellem

Danmark og Hansestæderne (herunder Stralsund) endte med den såkaldte Fred i Stralsund. Så mere end 650 år senere ønsker de at skabe en ny Fred i Stralsund, hvilket er en meget imponerende intervention, som efter min mening tydeligt genopliver ånden fra 1989 i disse demonstrationer. De forlanger også, at den nuværende tyske regering skal træde tilbage.

GALLAGHER: Så, ånden fra 1989 er helt sikkert til stede! Der er en kendt blogger og strategisk ekspert, Alexander Mercouris, som i en video argumenterede for, at denne mørklægning af situationen med rørledningerne, på trods af nogle meget klare indikationer på, hvad der skete, at det betyder, at den tyske regering er under kontrol af en fremmed magt, som er fjendtlig over for Tyskland – det var således han udtrykte det. Hvad er dit syn på dette ræsonnement? Har det betydning for de demonstrationer, der er på vej, og for regeringens ageren?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Der er utallige opfordringer til, at denne regering skal gå af, som mange mennesker mener, er den værste regering, Tyskland har haft i hele efterkrigstiden. Det gælder helt sikkert for De Grønne – det er en såkaldt "gadelygtekoalition" med De Grønne, de liberale [FDP] og Socialdemokraterne, hvoraf De Grønne i virkeligheden er krigspartiet, NATO-partiet, med den mest høgeagtige, krigeriske politik, og man kan ikke skelne det de repræsenterer, fra Stoltenberg eller Blinken. Den såkaldte økonomiminister, Robert Habeck, som tidligere var temmelig populær i meningsmålingerne, styrtdykker nu og er blevet genstand for offentlig foragt, fordi han helt klart fører en politik, der betyder en afindustrialisering af Tyskland. Således befinder vi os midt i en enorm social eksplosion i Tyskland.

GALLAGHER: Interessant. Vi har set dette for nylig i Storbritannien, hvor Liz Truss, som var klar til at trykke på atomknappen og en rigtig fighter, ankom som et helvede på hjul

til premierministerposten, derefter faldt hjulene meget hurtigt af, nu er hun trådt tilbage, og de befinder sig i en regeringskrise såvel som i en finanskris. Så vi oplever disse ting i hele Europa.

Lad mig spørge dig: Du bliver ofte omtalt og interviewet i medierne i Kina, senest i går i CGTN's udsendelse "Dialogue". I et af interviewene [<https://chinaplus.cri.cn/podcast/detail/1/2706897>] fokuserede de på din vurdering af situationen i Frankrig og Tyskland. Hvad kan du fortælle kineserne om situationen i Europa? Hvad finder du er vigtigst, at de bør forstå?

ZEPP-LAROUCHE: De ser særligt på Tyskland, med fuldstændig forbløffelse: Et engang stolt folk af digtere og tænkere, som beundres for sin videnskabelige og teknologiske ekspertise i hele verden, begår økonomisk selvmord for øjnene af den øvrige verden. Det er meget svært for folk i Asien generelt at forstå, hvorfor Europa er på en så selvdestruktiv kurs.

Det, de foretager sig som konsekvens heraf, er at fremskynde opbygningen af et nyt økonomisk system, som består af landene i BRICS, SCO, CICA [Conference on Interaction and Confidence Building Measures in Asia] og andre organisationer i det Globale Syd, hvor de opbygger et økonomisk system, som er fokuseret på at mindske fattigdommen i hele udviklingssektoren; samarbejde til gensidig fordel; og det skal anføres til Kinas gunst, eller til (der er et ord, jeg mangler) at de løbende tilbyder USA og de europæiske lande, at de bør samarbejde i stedet for at forsøge at slå. Men lige nu ser det ikke ud til, at folk i Vesten har den fornødne visdom til at reagere på dette tilbud.

GALLAGHER: Hvis det tyske erhvervsliv og de tyske husholdningers adgang til naturgas fra Rusland er blevet ødelagt, som følge af denne økonomiske krigsførelse mod Rusland, er Biden-regeringens økonomiske foranstaltninger mod Kina da af samme omfang, som den totale økonomiske

krigsførelse mod Rusland? Og hvad tror du, at Kinas reaktion hertil vil være?

ZEPP-LAROUCHE: Hvis man ser på Biden-regeringens politik og folk som den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock, der mange gange har sagt, at de ønsker at (citat) "ruinere Rusland" eller (citat) "forhindre Rusland i at diversificere sig fra olie og gas" – dette blev allerede erklæret den 25. januar af en unavngiven embedsmand fra Det Hvide Hus – så er det ikke lykkedes særlig godt. [<https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2022/01/25/background-press-call-by-senior-administration-officials-on-russia-ukraine-economic-deterrence-measures/>]

Effekten af dette var, at Rusland vendte sig mod Asien og klarede sig relativt bedre end Tyskland, hvor man nu oplever et komplet tilbageslag, og landet er i umiddelbar fare for afindustrialisering, og i betragtning af den tyske økonomis størrelse vil dette medføre en ødelæggende påvirkning for hele Europa.

Derfor tror jeg, at truslen om at gentage det samme mod Kina, som man allerede har gjort mod Rusland, udelukkende medfører en total afindustrialisering af Vesten, i det mindste den europæiske del heraf. Desuden samarbejder Kina med ca. 150 lande i forbindelse med Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Det Globale Udviklingsinitiativ, og netop på den igangværende 20. partikongres for Kinas Kommunistiske Parti (KKP), som er i gang, blev det i den rapport, som blev fremlagt på konferencen, stolt fastslået, at den kinesiske økonomiske politik er fokuseret på kontinuerlig innovation, videnskabelig og teknologisk udvikling og fremme af borgernes kreativitet. Resultaterne har været en vedvarende fremgangsrig økonomi. Så hvis Vesten ønsker at afkoble sig fra Kina, vil de gøre det på deres egen bekostning, hvilket vil føre til selvdestruktion: Så forhåbentlig vil de vågne op, inden det er for sent.

Resten på engelsk:

GALLAGHER: Well, that was the last thing I wanted to ask you about: That the Schiller Institute is obviously mobilizing a large number of leading people around the world, and also young people around the world, to stop this nuclear war threat. And you're the one that has launched these mobilizations: What do you think can make it possible to reach a situation of peace, and perhaps even development, before we are in an unsurvivable nuclear war?

ZEPP-LAROUCHE: Well, if you look around the world and ask normal people, like normal parliamentarians, elected officials, trade unionists, industrialists, farmers, fishermen, and so forth, nobody wants World War III! It's a very small apparatus which is pushing this geopolitical confrontation which threatens the annihilation of the human species. So, this initiative you're referring to comes out of meeting with Latin American parliamentarians and ex-parliamentarians, and we recognized that a similar desire for world peace and against this confrontation is prevalent all over the world. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/10/06/live-event-stop-the-war-before-it-is-too-late-eliminate-the-causes-of-the-war-danger/>] So the fact that what is at stake is the possible destruction of mankind, that makes, automatically, every citizen on the planet, to be a world citizen who has the right to speak out for the interest of humanity as a whole. And given the fact that the Schiller Institute is named after the poet Friedrich Schiller, who argued that there is no contradiction between a patriot and a world citizen—or that there doesn't have to be—basically, we are now appealing to world citizens from all over the world to stand up against this war, and make sure that people understand that we have to make a jump in the thinking, to think in terms of a new paradigm, where everybody learns to think as a world citizen; which doesn't mean you're not a patriot, it just means you have to make one more step, you have to take the interest of humanity as a whole into account, and make sure that your understanding of your national

interest is not in contradiction to that larger interest of humanity as a whole.

Because only if we all start thinking about the fact that we are sitting in one boat, and that if there is a nuclear war, nobody will live, and that we have, and that we have to find a new model of international relations as the precondition to get out of this crisis, that we will actually make it. And the response so far has been tremendous, because I think everybody who is concerned about world peace and the danger of war, is responding very well about this initiative, once they know about it. So help to spread the knowledge about it. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_-20221027]

GALLAGHER: OK, so five days from now, on Oct. 27, there is a second conference of those present and former elected officials whose deliberations you've been describing, and of course, at the same time, there are other meetings and discussions of potentially a new money system, a new credit system internationally, which are going on within the BRICS and elsewhere. Do you think that this can lead to an actual formation of development, an actual economic architecture, which can make development possible in the developing sector?

ZEPP-LAROUICHE: I think the need to implement that could arrive very suddenly: Because if you look at the panicky reactions in Great Britain, the desperate action to go for quantitative easing, jump to quantitative tightening, go back to quantitative easing—there's a rapidity like that of Liz Truss going into 10 Downing Street, out of 10 Downing Street, and now they're talking about Boris Johnson—"BoJo"—to come back, which is the farce of the century: I think the system of the City of London, and by implication the entire trans-Atlantic financial system, is teetering on the verge of dissolution. So the need to put a New Bretton Woods system, a new credit system on the international agenda may erupt more quickly than people think.

GALLAGHER: Great! OK, for *EIR*, I've been talking with Helga Zepp-LaRouche, head of the Schiller Institute, about those prospects and about this extremely complicated and dangerous situation around Europe, and Germany in particular. With that, I think we'll wrap up our interview. Helga, thank you very much for your answers, and for taking the time with us for today.

Foto: Wikimedia Commons

Briterne trækker USA og Europa ind i en selvmorderisk atomar konfrontation med Rusland

Den 19. okt. 2022 (EIRNS) – I dag mødtes det samlede russiske nationale sikkerhedsråd for første gang siden maj. På nuværende tidspunkt er næsten ingen detaljer om deres drøftelser blevet offentliggjort.

I dag fortsatte NATO's militærøvelser "Steadfast Noon", samtidig med Ruslands parallelle militærmanøvrer – begge øvelser træner atomar krigsførelse mod den anden part.

Endnu mere ildevarslende er imidlertid, at den britiske forsvarsminister, Ben Wallace, i går ankom til Washington D.C. på et besøg, arrangeret i hast for at mødes med embedsmænd fra Biden-administrationen, herunder forsvarsminister Lloyd Austin og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, under offentligt dække af at drøfte Ruslands anvendelse af droner (angiveligt leveret af Iran) på det ukrainske territorium.

Man må antage, at droner {ikke} er det vigtigste emne, der drøftes; det er atomkrig.

Storbritanniens minister for de væbnede styrker, James Heappey, ville kun sige til Sky News, at Wallaces drøftelser i Washington "var særligt alvorlige", og at "det er virkelig ufatteligt, at vi befinder os i en tid, hvor denne form for samtaler er påkrævede". Udenrigsminister James Cleverly understregede situationens "presserende karakter", og sagde at samtalerne på højt niveau ikke kunne gennemføres telefonisk. Da pressen spurgte Cleverly, om det uplanlagte besøg var for at drøfte atomtruslen, afviste han spørgsmålet: "Det vi gør er at drøfte en lang række spørgsmål om, hvordan vi kan bistå ukrainerne med at forsvare sig selv."

Hvordan fortolker Rusland alt dette? Topdiplomat Konstantin Vorontsov fortalte i går FN's Generalforsamlings Første Komité, at Kiev offentligt havde erklæret, at de ville "forsøge at erhverve atomvåben", og at de også havde fremsat "erklæringer om behovet for forebyggende atomangreb fra NATO-landenes side rettet mod Rusland". Dette, fastslog Vorontsov, "er både uacceptabelt og kategorisk utilladeligt".

Husk på, at det var Storbritanniens daværende premierminister, Boris Johnson, der i april sidste år rejste til Kiev for at mødes med Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskij, og beordrede ham til at trække stikket ud af enhver mulig forhandlingsløsning mellem Ukraine og Rusland, som på det tidspunkt var umiddelbart forestående.

Husk på, at det var den samme Boris Johnson, der drog til Sverige og Finland i maj, {forinden} NATO tog spørgsmålet om deres optagelse i alliancen op, for at underskrive bilaterale gensidige militære forsvarspakker med begge lande, hvilket de facto satte dem under NATO's artikel 5-paraply.

Husk på, at det har været britiske tænketanke som RUSI, der har argumenteret for, at en "Krim-missilkrise" ville være den

bedste måde at få Rusland til at kapitulere på, og medier som {The Economist}, der har insistere på at spille et atomart konfrontationsspil med Putin for at få det russiske "problem" af vejen, inden de retter deres opmærksomhed mod den større "trussel" fra Kina.

Husk på, at det var kong Charles – som den gode malthusianer han er – der, da han endnu var en simpel prins, krævede, at der skulle træffes "krigslignende foranstaltninger" for at afindustrialisere og affolke hele planeten, hvilket eftertrykkeligt inkluderede USA.

Og frem for alt må man aldrig glemme, at det er det i City of London centrerede finanssystem, sprængfyldt med 2 billiarder dollars i ubetalelige derivater og andre spekulative aktiver, der kræver Vestens fulde økonomiske "afkobling" fra Kina, Rusland og Indien. Denne politik fører allerede nu til en tilsigtet fysisk-økonomisk dræning af det europæiske fastland, og USA følger umiddelbart efter.

Scott Ritter, den åbenmundede tidligere FN-våbeninspektør og militære ekspert, ramte hovedet på sømmet i et interview, som Cynthia Pooler gennemførte med ham og LaRouche-kandidaten til Senatet fra New York, Diane Sare, som indtil videre er blevet holdt udenfor den planlagte debat den 30. oktober mellem de to andre kandidater til Senatet fra New York:

"Det eneste emne, som hun (Sare) rejste for at komme på denne liste (stemmesedlen), det eneste emne, som motiverede 66.000 New Yorkere til at skrive under på en vælgererklæring, var faren for atomkrig", insisterede Ritter. "Og her står vi i dag på randen af en atomkonflikt... Lige nu afholdes der en NATO-øvelse med atomvåben, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at nedkaste bomber over Rusland. Nu har Rusland reageret med sin egen atomvåbenøvelse, hvor man bogstaveligt talt øver sig i at kaste bomber mod NATO. Forskellen her er, at Rusland ikke har en doktrin om forebyggende foranstaltninger; det har USA... Det er bydende nødvendigt, at vi får folk som Diane placeret i

ledende embeder, hvor de kan bringe dette anliggende frem i lyset.”

Ritter henvendte sig direkte til Sare: “Jeg vil sige dig følgende: Jeg støtter din tilstedeværelse på (debat)scenen. Jeg støtter dit budskab. Jeg støtter det faktum, at du alene synes at forstå, hvad der er vigtigt for denne verden, og det er at have en fremtid for vores børn, for vores børnebørn og deres børn og de generationer der følger efter, i den fremtid, som alle vil blive nægtet, hvis vi får en atomkonflikt.” <https://www.youtube.com/watch?v=oHaMP9HVK9I>

Foto: Pexels, CC0

The Economist tilstår: Suverænitet og udvikling er fjender af den “liberale verdensorden”

Den 11. oktober 2022 (EIRNS) – Overlad det til tidsskriftet “The Economist”, talerør for City of London og det britiske Udenrigsministerium, at være så forblændet arrogant, selv mens oprøret eksploderer verden over imod alle aspekter af deres uddøende imperiale orden, at offentliggøre en omfattende specialrapport, der kræver, at Kina skal behandles som hele menneskeheden fjende, fordi det er fortalere for en tilbagevenden til en verdensorden, hvor suveræne nationer samarbejder om at udvikle deres befolkninger i fred med hinanden.

Tag ikke EIR’s ord for dette. Patrioter i nationer rundt om i

verden bør selv læse denne specialrapport med titlen: "En Ny Orden". Den fordømmer Kina, fordi dets "embedsmænd udtrykker foragt for USA's og dets allieredes interventioner i Irak, Afghanistan og Libyen. De er især afvisende over for påstande om, at disse udgjorde et "ansvar for at beskytte"."

Det hævdes også, at Kinas lån til projekter langs Bælte- og Vej-Initiativet truer den "liberale verdensorden", fordi de ikke indeholder betingelser, muliggør regimeskift eller finansierer horder af miljøforkæmpere, såkaldte "menneskerettigheds-", arbejdstager- og andre aktivister, der indsættes på vegne af det selvsamme "ansvar for at beskytte". Economist udpeger også Rusland for "skamløs trodsighed", men hævder, at Kinas "mere underfundige" modstand er "mere forstyrrende" og dermed den næste, som skal konfronteres. <https://www.economist.com/special-reports>

Med dette i tankerne, vurderer nu krigssituationen i Europa. I dag indkaldte G7-gruppen til et virtuelt møde for at lytte til den ukrainske præsident Zelenskys anmodninger om flere våben, især luftforsvarssystemer. G7 udstedte efterfølgende en 13-punkts erklæring, hvori de lovede, at der hverken nu eller i fremtiden vil ske nogen ændring i politikken om at forsyne Ukraine med alle de våben, penge og vejledning, der er påkrævet for at føre krig mod Rusland, indtil denne nation er tilintetgjort.

Som sædvanlig var der ingen anerkendelse af Ruslands sikkerhedsbekymringer, eller af de skridt som gennem årtier har ført til krigen, eller af den ekstreme fare for en generel krig, endog atomkrig, som følge af NATO's uophørlige udvidelse mod øst. Der var ingen antydning af, at der kunne tilstræbes grundlag for forhandlinger – udelukkende trusler mod Rusland og Hviderusland, anklager om at Rusland er den eneste part, der er involveret i "uansvarlig atomar retorik", og løfter om at "enhver brug af kemiske, biologiske eller atomvåben fra Ruslands side vil blive mødt med alvorlige konsekvenser", uden yderligere uddybning.

G7-erklæringen kræver, at Rusland "øjeblikkeligt, fuldstændigt og betingelsesløst trækker samtlige sine tropper og sit militære udstyr tilbage fra Ukraine", og forsikrer at indtil Rusland kapitulerer, vil denne gruppe – USA, Storbritannien, Canada, Frankrig, Tyskland, Italien og Japan – "fortsætte med at yde finansiel, humanitær, militær, diplomatisk og juridisk støtte og vil standhaftigt støtte Ukraine, så længe det er nødvendigt."

Da denne erklæring blev udsendt, fortalte NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, på en pressekonference, hvor han gav en forsmag på dagsordenen for det to-dages NATO-forsvarsministermøde, der begynder onsdag i hovedkvarteret i Bruxelles, at NATO "vil optrappe og opretholde vores støtte til Ukraine... Vores budskab er klart. NATO står sammen med Ukraine. Så længe som det er nødvendigt." Ukraines forsvarsminister, Oleksij Reznikov, vil deltage på NATO's første mødedag, både for den amerikansk ledede kontaktgruppe for Ukraine og til en middag med NATO-ministrene, oplyste han.

Som svar på et spørgsmål pralede Stoltenberg: "Vi må huske på, at NATO's allierede har ydet støtte til Ukraine siden 2014, herunder uddannet titusindvis af ukrainske officerer, soldater, som nu udfylder en nøglerolle i forsvaret overfor den russiske aggression mod Ukraine."

Det er foruroligende, at NATO's atomare planlægningsgruppe mødes på andendagen af ministermødet, og NATO's årlige atomøvelse, "Steadfast Noon", indledes i næste uge. Ganske vist afholdes disse øvelser hvert år, men at fortsætte med såkaldt "rutinemæssig" træningsøvelse med kernevåben på et tidspunkt med NATO og Rusland på randen af en direkte konflikt udgør i sig selv en farlig provokation.

Krisen er ved at nå et vendepunkt, hvor flere stemmer fra oppositionen vinder gehør i mange lande rundt om i verden. Tag tirsdagens nyheder fra USA: fire uger før midtvejsvalget meddelte den tidligere demokratiske præsidentkandidat Tulsi

Gabbard, at hun forlader det demokratiske parti, "først og fremmest" fordi partiets krigsførende ledelse "trækker os tættere på en atomkrig". Gabbard opfordrede desuden andre "fornuftige, uafhængigt tænkende demokrater" til at forlade partiet sammen med hende.

Hvad hun nu vil gøre, ved vi ikke. Men vi ved, hvad der skal gøres. Deltag sammen med os på lørdag på Schiller Instituttets konference rettet mod unge mennesker og find ud af mere! https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Foto: Алесь Усцінаў, Pexels CC0

Når finansielle systemer svigter...

Den 5. okt. 2022 (EIRNS) – Finansielle systemer er menneskeskabte. Historien har gang på gang vist, at alle finansielle bobler brister til sidst. Og det, mine damer og herrer, er hvad vi ser i øjeblikket. Den største boble i den kendte menneskelige historie, det vestlige oligarkis snyltende, pengepolitiske finanssystem, som har domineret kloden i århundreder, er ved at briste, og vi er på vej mod et stort finansielt sammenbrud på kort sigt.

Finansmændenes "drenge i baglokalet" diskuterer nu åbent sandsynligheden for et forestående systemisk finansielt sammenbrud. For eksempel: Den 22. september udsendte Den europæiske Centralbanks organ til overvågning af finansielle risici, "Det europæiske udvalg for systemiske Risici", sin første "generelle advarsel" nogensinde om, at EU's finansielle system står over for risikoen for systemisk sammenbrud. Rådet

advarede om, at risici for den finansielle stabilitet i EU's banksystem "kan materialisere sig samtidigt og dermed interagere med hinanden og forstærke hinandens virkninger" og identificerede "tre alvorlige systemiske risikofaktorer", andre "forhøjede systemiske risikofaktorer" og oven i købet risiko for den finansielle stabilitet fra "ikke-bankbaserede finansielle institutioner og markedsbaseret finansiering", som i daglig tale kaldes "skyggebankvirksomhed".

Kun én gang, og det var med en kort henvisning til "markederne for energiderivater", nævnte de elefanten i rummet: de næsten 2 billiarder dollars i rene finansielle satsninger på satsninger på væddemål, som nu er ved at eksplodere. De tilbød ingen andre løsninger end at være årvågne og holde sammen.

City of Londons magasin {Economist} har nu meldt sig på banen. Den første sætning i dets artikel den 4. oktober med overskriften "Groaning: Financial Markets Are in Trouble. Where Will the Cracks Appear?" er: "Det er svært ikke at fornemme en følelse af forudanelse." De fortsætter: "Verden er på vej ind i en ny fase", hvor problemer på finansmarkederne kan føre til "katastrofale skader ... når de finansielle institutioner går fallit", advarer de.

De nævner også kun én gang i forbifarten krisens detonator, "derivater", og det er udelukkende for at forsikre deres læsere om, at clearingcentralerne, der afvikler handler med aktier og derivater, er dækket, og at de ikke behøver at bekymre sig.

Men både {The Economist} og Londons {Financial Times} udtrykker samme dag bekymring for, at det finansielle oligarki ikke samtidig kan redde deres finanssystem og gennemføre strategien for at nedbringe hyperinflation ved at hæve renterne, begrænse de pengepolitiske tiltag og knuse den økonomiske aktivitet på samme tid. Med andre ord har deres politik med "QE" – "kvantitativ lempelse", dvs. trykning af helikopterpenge – skabt dagens hyperinflationstrussel mod

deres system, og den amerikanske centralbanks pengepolitiske restriktive politik for angiveligt at håndtere hyperinflationen har kun formået at få boblen til at detonere.

Så i stedet for at opgive deres oligarkiske system, som det også ofte er sket i historien, er nutidens finansoligarki – de interesser, der er grupperet omkring det britiske monarki og kong Charles – gået all-in på et højrisiko-spil om, at deres kontrol kan reddes gennem global krig, “demokratisk” diktatur og massiv udsultning.

Men løsningen er indlysende! Gør det, som verdens førende fysiske økonom Lyndon LaRouche insisterede på for årtier siden: De finansielle bobler skal afvikles, og systemet må underkastes en konkursbehandling. Regeringerne garanterer alt det, som er nødvendigt for at redde folk og udvide realøkonomien, og spekulanterne kan gå ud og spise deres finanspapirer eller lære et ærligt erhverv! Mange lande uden for den transatlantiske verden kæmper for at sætte deres befolkninger først. Hvorfor skulle vi ikke gøre det?

Det er den kamp, vi skal kæmpe nu. Kampen for dette nye økonomiske system er en del af kampen for at trække menneskeheden tilbage fra randen af atomkrig, hvor vi befinder os i dag. Det er på tide at sige til lederne i Washington D.C. og de europæiske hovedstæder: Hold op med at spekulere med vores liv.

Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, fremsatte onsdag en skarp advarsel: “Den amerikanske regerings beslutning om at fortsætte med at tilføre Kiev-regimet tunge våben sikrer udelukkende Washingtons status som en deltager i konflikten. Vi opfatter dette som en umiddelbar trussel mod vores lands strategiske interesser.”

Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche antydede i begyndelsen af ugen et billede af den strategiske situation,

som ligner en udtørret sø eller et udtørret flodleje, hvor der er enorme revner, fordi det, der før var fugtigt, nu er udtørret, og derfor revner overfladen. I stedet for at jamre bør man se på den såkaldte vestlige alliance som en sådan udtørret sø, fuld af revner. Hvad der sker er så utroligt, antydede hun, at tanken om at alt dette går glat, at folk kan fortsætte med deres aktiviteter, som de gør, er løgnagtigt. Det vi ser, er en opløsning af nærmest alting, og samtidig etableres der et helt nyt system.

Som et eksempel på den kreative tankes kraft hos en enkeltperson i tider som disse, har den pensionerede schweiziske oberstløjtnant Ralph Bosshard udarbejdet en ny artikel, der afkræfter NATO's og USA's påstand om, at "Rusland sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften".

Bosshard opstiller et paradoks, som kan og vil drive NATO-folket til vanvid: I betragtning af de fysiske realiteter, der skal til for at Rusland kunne sprænge disse rørledninger i luften midt i den NATO-kontrollerede Østersø, kan Rusland kun have gjort det, hvis landet har en kapacitet til krigsførelse på havbunden, der er NATO's kapacitet langt overlegen. Og hvis det er tilfældet, så er ingen undersøisk infrastruktur i NATO-alliancen sikker: ingen rørledninger, ingen el- eller kommunikationskabler. Og det russiske militær, som ifølge NATO-fortællingen er bagud og taber i Ukraine, fremstår pludselig som den overlegne styrke. Så hvilken vej vil NATO egentlig vælge?

Bosshards argumentation er opsummeret andetsteds, og som han har anmodet om, vil Schiller Instituttet og {EIR} sprede hans argumentation verden over.

Det er, når det rådne system krakelerer, at det kan begraves for evigt. Folk over hele verden fortæller Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen i USA: "Dette er gået for vidt. Lad os tale om løsninger". Schiller Instituttet lagde den amerikanske oberst Richard Blacks video ud med

spørgsmålet? “Did U.S./NATO Blow Up the Nord Stream Pipelines?” som en invitation til dagens pressekonference: “We Will Not Be Silenced; Speaking Truth in Times of War”, og i løbet af 24 timer har næsten en kvart million mennesker set den, mens talerlisten til pressekonferencen er vokset. Diane Sares kampagne for Senatet holder i eftermiddag et møde foran hendes modstander, senator Chuck Schumers kontor i New York City, hvor der spørges: “Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare en optakt til atomkrig?” Fredag morgen, den 7. oktober, tilslutter seks tidligere og nuværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien sig Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare i et online-symposium med titlen: “Stop krigen, før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfare”. Vær med!

Foto: Anthony, Pexels

Vil sabotagen af Nord Stream-rørledningerne være at gå over stregen?

Den 29. september 2022 (EIRNS) – Sprængningen i denne uge af begge Nord Stream-rørledninger, gennem hvilke russisk naturgas kunne strømme til europæiske nationer, og som efter sigende forårsagede fire separate brud på rørledningerne, som det kan tage måneder at reparere, hvis overhovedet, markerer et vendepunkt i den globale sammenbrudskrise, der udgør en trussel mod hele menneskeheden. Hvorvidt denne vending medfører en yderligere acceleration i retning af en direkte NATO-Rusland-konflikt og en deraf følgende global atomkrig, eller om den viser sig at være en udløsende faktor for, at

Europas og USA's befolkninger omsider beslutter sig for at sige "nok er nok", og agere for at omstøde den nuværende morderiske, destruktive politik og de eliter, der pålægger den, er dagens spørgsmål.

En kort gennemgang, af den hastigt foranderlige situation på den vestlige slagmark i kølvandet på sabotagen.

Hverken NATO eller Rusland betvivler, at rørledningerne er blevet sat ud af drift ved forsætlig sabotage. Det diskuteres også indgående, at det krævede tekniske færdigheder, som udelukkende en stat ville være i stand til at stille til rådighed, for at forvolde den slags skade. Hvilken stat (eller hvilke stater) er det afgørende spørgsmål, som er omstridt – og det kan kun behandles kompetent ved at stille spørgsmålet: cui bono, (hvem gavner det)?

Torsdag banede NATO vejen for at anklage Rusland som ansvarlig. Dets ledende politiske organ, Det Nordatlantiske Råd, udsendte en erklæring, som ikke nævnte Rusland ved navn, men som truende fastslog, at NATO's allierede "har forpligtet sig til at forberede sig på, afskrække og forsvare sig mod statslige og ikke-statslige aktørers anvendelse af energi og andre hybride taktikker med tvang", og præciserede at "ethvert bevidst angreb mod de allieredes kritiske infrastruktur, vil blive modsvaret med en forenet og resolut reaktion". Formuleringen er et ekko af NATO's artikel 5 om kollektiv handling. På et tidspunkt begyndte NATO og efterretningstjenesterne udtrykkeligt at pege fingre ad Rusland.

Ruslands præsidentielle talsmand, Dmitrij Peskov, afviste beskyldningen mod Rusland som latterlig – hvad har Rusland at vinde ved at ødelægge landets egen gaskapacitet – men han antydede også, at sabotagen forekom at være "en form for terrorangreb, muligvis på statsligt niveau". Rusland har indkaldt til et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd for at drøfte en undersøgelse af hændelsen, som nu forventes at blive

afholdt fredag eftermiddag den 30. september. Men som Peskov advarede, forekommer betingelserne for den form for tæt samarbejde, der kræves for at gennemføre en seriøs undersøgelse, at være praktisk talt ikke-eksisterende.

“Washington skubber situationen i retning af en direkte konfrontation mellem de store atommagter, der er forbundet med uforudsigelige konsekvenser”, advarede Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, i sin artikel i The National Interest den 28. september med titlen “Cuban Missile Crisis 2.0 Over Ukraine?” Antonov hæftede sig ved illusionen hos de amerikanske og britiske militære planlæggere, der ubekymret diskuterer mulighederne for en “begrænset” atomkonflikt, som om “kun” Europa ville blive berørt og ikke USA. Antonov mindede om: “Dette er et ekstremt farligt ‘eksperiment’. Det er sikkert at antage, at enhver brug af atomvåben hurtigt kunne føre til en optrapning af en lokal eller regional konflikt til en global konflikt.”

Den pensionerede amerikanske oberst Richard Black udsendte i denne uge et åbent brev til den amerikanske kongres, der på samme måde advarede om den voksende atomare risiko i Ukraine-konflikten. Oberst Black advarede om, at “løs snak om at iværksætte et atomangreb rettet mod Rusland” fra ledende republikanere og demokrater synes at udgøre “et bevidst forsøg på at vænne amerikanerne til tanken om atomkrig”. Men der vil ikke være nogen begrænset, gengældende atomudveksling på nogen som helst amerikansk brug af disse våben. “Rusland ville igangsætte en øjeblikkelig, massiv nuklear respons, herunder luft- og jordbaserede hypersoniske missiler og ballistiske missiler afsendt fra ubåde. Hver russisk ubåd vil affyre 100 atomsprænghoveder, hvilket er tilstrækkeligt til at afbrænde hele området omkring den nationale hovedstad eller det vesteuropæiske industrielle kerneområde... Atomkrig er utænkeligt; fred er en bedre fremgangsmåde”, opfordrede han kongresmedlemmerne.

Denne forfærdelige atomfare, kombineret med det accelererende

sammenbrud i folks muligheder for at få adgang til mad, bolig, elektricitet, lægehjælp og en anstændig uddannelse, enten på grund af deres uoverkommelige omkostninger eller fordi disse livsfornødenheder ikke længere er til rådighed, har skabt kimen til en generel eksplosion blandt befolkningerne i Europa og USA. Nu kommer der i tillæg til denne krise nyheden om, at NATO og vestlige regeringer muligvis bevidst har skubbet Ukraine-konflikten ind i en direkte NATO-Rusland-konfrontation ved at sprænge rørledninger i stykker, som kunne have skaffet gas til Europa til en overkommelig pris.

Troen på, at USA står bag angrebet, dominerer diskussionen på flittigt læste alternative mediesider som NachDenkSeiten, hvis motto er: "For alle, der stadig har egne tanker". Overvej konsekvenserne for de transatlantiske forbindelser af det, som Albrecht Müller, redaktør af dette site og en institutionel person, der tidligere har været planlægningschef for to socialdemokratiske kanslere og siddet i Forbundsdagen i syv år, skrev i dag:

"Det er endnu ikke 100 % sikkert, at USA står bag sabotagen af de to rørledninger i Østersøen. Men beviserne og interesserne taler for det.... Er vi egentlig klar over, hvad det indebærer? Vores vigtigste allierede, som de fleste tyskere og det officielle Tyskland betragter som en ven i politik og medier, ødelægger transportruten for vores vigtigste energiforsyning og dermed et vigtigt fundament for industriel aktivitet i vores land.... At svække en industriel konkurrent i Europa permanent. At trække industrivirksomheder væk fra Tyskland til USA! At dokumentere at USA hævder at være den eneste verdensmagt. Vi bør være klar over, hvad det indebærer. Det er den brutale afslutning af et venskab.... Vores problem er USA. I har også sørget for, at forståelsen med Rusland torpederes. Millioner af tyskere vil lide under følgerne heraf."

Også inden for USA er der signaler om, at nogle institutioner erkender, at løgnene er gået for vidt, og at der er for meget på spil, og at det amerikanske folk hellere må mobilisere sig

mod krigsfremstødet. Tirsdag aften udsendte Fox News' Tucker Carlson et frontalangreb, der rejste muligheden, endog sandsynligheden for, at USA havde sprængt Nord Stream-rørledningerne i luften, og dermed "er trådt ind i en ny fase". En fase, hvor USA er i direkte krig mod verdens største atommagt". Onsdag blandede den tidligere præsident Donald Trump sig og advarede med "World War III anyone?" som respons på videoen med præsident Biden, der lovede at lukke Nord Stream 2 i februar, på den ene eller anden måde. USA's ledere skal "forblive 'cool, calm and dry'... ikke gøre tingene værre med sprængningen af rørledningen", advarede Trump. En forhandlet aftale må "gennemføres NU". Begge sider har brug for og ønsker det. Hele verden er involveret." Han meldte sig frivilligt til at stå i spidsen for forhandlingerne.

Hvis det ender med at vise sig, at NATO og USA faktisk var ansvarlige for at ødelægge Nord Stream-rørledningerne, drevet til et sådant vanvid af deres kollapsende transatlantiske finanssystem, kan den gryende erkendelse af hvad det virkelig indebærer, være tilstrækkeligt til at vække befolkningerne i Europa og USA til at tvinge deres politiske ledere til at agere for at standse dette vanvid.

Foto: Brett Sayles, Pexels

Planlægger London en Krim-missilkrise til oktober?

Den 23. september 2022 (EIRNS) – "Der er én ting, og kun én ting, som kunne redde verden, og det er, at Amerika skulle føre krig mod Rusland i løbet af de næste to år og etablere et verdensomspændende imperium ved hjælp af atombomben." –

Bertrand Russell, september 1945.

Hvordan er vi nået hertil, til det, som den tidligere våbeninspektør Scott Ritter fra marinekorpset kalder "et sekund i midnat"? "Dommedagsuret er bogstaveligt talt et sekund i midnat, og vi i Vesten kan udelukkende bebrejde os selv". Hvem har på vores vegne besluttet, at der skal erklæres atomkrig mod Rusland? Hvornår blev det besluttet, og hvorfor var vi ikke (mentalt) til stede?

I en vis forstand kan man hævde, at denne beslutning blev truffet lige efter den 12. april 1945, hvor præsident Franklin Delano Roosevelt døde. Hvad angår spørgsmålet om, hvem der har besluttet sig for atomkrig, så overvej ordene fra London Economist fra 2007, da artiklen fremadrettet omtalte det, som tidsskriftet forventede, ville blive indført af den på daværende tidspunkt ikke-valgte Barack Obama: "I det farlige andet årti af det (21.) århundrede, da Vladimir Putin genoptog sin tredje periode som russisk præsident og stod klar til at invadere Ukraine, var det EU, der fik Obama-administrationen til at true med massiv nuklear gengældelse."

Er det Storbritannien, som på tærsklen til 60-årsdagen for Cuba-krisen i oktober 1962 skubber verden mod term nuklear udslettelse? Den tidligere tyske CDU-talsmand for forsvarsanliggender, Willy Wimmer, valgte i sin beskrivelse af den forandrede strategiske realitet, som verden nu står over for, når folkeafstemningerne er afsluttet i næste uge, i de fire områder, som nu er besat af Ruslands særlige militære operation, at minde verden om, at NATO havde overtrådt folkeretten ved at indlede krig mod Serbien i 1999. Den militære aktion blev gennemført under dække af noget, der hedder "Responsibility To Protect"(ansvar for beskyttelse). RTP blev første gang introduceret for offentligheden af Londons Tony Blair under en tale, som han holdt i Chicago Economic Club. "Det tog Tony Blair én tale i 1999 at lokke den vestlige verden i en fælde med en endeløs række af interventionistiske krige. Vi bekymrer os måske om

befolkningen i Tibet, Baghdad og Libyen, men er vi menneskehedens frelsende riddere?" spurgte forfatter Geoffrey Wheatcroft i en artikel fra 2011, "Once Upon a Time in Westphalia". Evig krig, skrotning af den Westfalske Fred i 1648, der i over tre århundreder har været en hjørnesteen i civiliseret krigsførelse, har udgjort britisk politik siden 1999. Nu, hvis ikke den forhindres af indsatsen fra enkeltpersoner og organisationer, som arbejder sammen med Schiller Instituttet, vil den anglo-amerikanske tilskyndede permanente krig "foregå termonukleært", uanset hvad der bliver fremført om det modsatte.

Den bagvedliggende nødvendighed af at fremme dyre, forgæves krige, som ikke kan vindes, er det neoliberale systems moralske og økonomiske fallit. Men det er den malthusianske, rovgriske tankegang og den forfaldende dødkultur, som den transatlantiske verden er sunket ned i, der har et endegyldigt greb om de allerede fortrængte angloamerikanske "herrer af universet". Det Britiske Imperiums hånd, kong Charles, holder og tynger den globale bevidsthed. Krigsvåbnene er også rettet mod Europas befolkninger, og der er oprør i luften og i gaderne over for dette selvforskyldte vanvid. I virkeligheden har Europas og Amerikas befolkninger imidlertid altid været betragtet som overflødige, hvilket bibringer en makaber ironi til sloganet "nu er vi alle ukrainere". Varme, mad og sundhed vil blive taget fra dem alle, nu, medmindre de kæmper. Disse befolkninger må bringes til at indse, at det finansielle oligarki også har sat dem på en universel "dræberliste". Helga Zepp-LaRouche, den amerikanske senatskandidat Diane Saxe og de tusindvis af andre, der er udpeget på de ukrainske lister, er blot de første.

Husk Storbritanniens gale kong Charles' ord på sidste års COP26, "Halloween-klimatopmøde": "Med en voksende befolkning, der lægger et stigende pres på planetens begrænsede ressourcer, er vi nødt til at reducere CO2-udledningerne hurtigst muligt... Her er der behov for en omfattende

militærlignende kampagne for at samle den globale private sektors styrke." Alle tilgængelige ressourcer skal sættes ind – ikke "for at stoppe den globale opvarmning", men for at føre total krig mod Rusland og Kina og alle, som modsætter sig denne totale krigspolitik. Formålet bag påskuddet om den globale opvarmning er nu blevet fuldt ud afsløret.

Den yderst krigeriske premierminister, Liz Truss, har netop opfordret til et "økonomisk NATO", hvilket afslører, som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet konsekvent har fastholdt, at sanktionspolitikken i virkeligheden var, med den franske finansminister Bruno Le Maire's ord, "total finansiel atomkrig". "Lad os gøre det klart. Vi ønsker at ramme hjertet af det russiske system, vi sigter mod Vladimir Putin, vi sigter mod oligarkerne, men vi sigter også mod hele den russiske økonomi." Der er ingen tvivl om, at Truss, den tidligere udenrigsminister, nu også vil forsøge at gennemføre, især over for de afrikanske, sydamerikanske og asiatiske nationer, der forsøger at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, anbefalingerne i Chatham House-rapporten fra juni 2022: "NATO Must Prioritize Climate Change as a Security Issue" (NATO skal prioritere klimaændringer som et sikkerhedsanlæggende).

Vi er nu nået frem til "et sekund før midnat", hvor USA og Storbritannien direkte indsætter den fascistiske Azov-bataljon, som er forstærket med mange uddannede specialister og NATO-personel og -våben, og som fører en "afghansk" lignende krig ved Ruslands grænse, ved hjælp af det som er blevet benævnt "Resistance Operations Concept". Men hvis alt går som planlagt, kan disse styrker allerede om nogle få dage befinde sig inden for Rusland, som følge af de folkeafstemninger, der nu afsluttes. The Economist opfordrer til flere våben, mere træning og yderligere penge til Ukraine. Så er der artiklen fra 20. maj af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI): "This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in

Relation to Crimea" (Denne krig indebærer stadig nukleare risici – især i forbindelse med Krim): "Hvis en rød linje ikke blev accepteret af Ukraine, kunne Rusland så se sig nødsaget til at overveje en række yderligere muligheder for optrapning, f.eks. at sætte sine atomstyrker i højere beredskab. Stillet over for alternativet med det sandsynlige tab af Krim, kunne Putin antage, at Ukraine (med USA's opmuntring) sandsynligvis ville blinke først. Det ville betyde et øjeblik med ekstrem fare, hvor alle parter ville forsøge at forstå hinandens hensigter, selv om de ønskede at forfølge deres nationale interesser.

"Netop på grund af den fare, der er forbundet med en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser."

Alle fornuftige personer, især dem med nogen som helst indflydelse, må slutte sig til Schiller Instituttet og tage bladet fra munden nu. Hundredvis, tusindvis af mennesker burde rykke så meget som muligt af deres tidsplaner, for at afsætte oktober måned. Kontakt andre du kender, og giv dem mulighed for at deltage. På vegne af det, som verden bekæmpede fascismen for at bevare, til ære for de 100 millioner, der døde som ofre af den ene eller anden årsag i disse år, og i anerkendelse af vores gæld til dem, der endnu ikke er født, herunder på andre planeter, må vi ikke svigte menneskeheden, i det der i de kommende uger, dage og timer kan vise sig at blive den farligste periode i hele menneskehedens historie.

Foto: Irina Zimno, Pexels

“Hvordan Rusland afskrækkes fra anvendelse af atomvåben i Ukraine – samt reaktionen hvis afskrækkelse fejler

Den 19. september 2022 (EIRNS) – Hvis man er en regelmæssig læser af denne rapport, blev man sikkert chokeret sidste torsdag den 15. september over at erfare, at chefen for de ukrainske væbnede styrker, general Valeriy Zaluzhnyi, havde været medforfatter til en artikel, som blev offentliggjort på det ukrainske nyhedssite Ukrinform den 7. september, hvori det hævdes, at der var tegn på, at Rusland forberedte et atomangreb i Ukraine, og at det derfor er “yderst nødvendigt ... [at] ethvert russisk forsøg på konkrete tiltag til benyttelse af taktiske atomvåben må foregribes ved at anvende det samlede arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed”. Vi advarede dengang om, at “en så uhørt farlig og provokerende artikel aldrig kunne være blevet skrevet, endsige offentliggjort, uden forudgående godkendelse fra de amerikanske, britiske og NATO-styrkerne, som fører krigen.” (<https://www.ukrinform.net/rubric-ato/3566404-prospects-for-ru-nning-a-military-campaign-in-2023-ukraines-perspective.html>)

Advarsel bekræftet.

I løbet af den forgangne weekend offentliggjorde Atlantic Council – en Washington-baseret tænketank der er finansieret af det britiske udenrigs- og Commonwealth-ministerium, NATO og det amerikanske udenrigsministerium, og som har spillet en ledende rolle i den åbenlyse støtte til krig mod både Rusland og Kina – et “Notat til USA’s præsident”, der opfordrer til netop denne politik med forebyggende atomkrig, under

overskriften "How To Deter Russian Nuclear Use in Ukraine-and Respond if Deterrence Fails" (Hvordan Rusland afskrækkes fra anvendelse af atomvåben i Ukraine – samt reaktionen hvis afskrækkelsen fejler). Forfatteren, Matthew Kroenig, er fungerende direktør for Atlantic Councils Scowcroft Center for Strategy and Security, tidligere CIA- og forsvarsministeriel analytiker, og er en velkendt og desværre indflydelsesrig fortæller for krig under dække af "afskrækkelsesteori". I maj 2022 blev han udpeget som kommissær i Kongressens kommission om USA's strategiske position.

Som vi dokumenterer nedenfor, præsenterer Kroenigs notat forskellige politiske muligheder, hvis USA ikke formår at "afskrække" Rusland fra at bruge et atomvåben, herunder: 1) øgede våbenleverancer til Ukraine; 2) "et begrænset konventionelt angreb på de russiske styrker eller baser, der er direkte involveret i angrebet"; og 3) "USA kunne bruge atomvåben som respons og afskrækkelse fra yderligere russisk anvendelse af atomvåben i Ukraine". Kroenig skriver, at han foretrækker en kombination af mulighed nr. 1 og 2, men han lader muligheden stå åben for, at fuld "afskrækkelse" kunne kræve mulighed nr. 3 – dvs. en fuldstændig atomkrig mellem USA og Rusland.

Magasinet {Economist} i London, et af det Britiske Imperiums fremtrædende politiske medier, foretrak at opfordre USA til at forsyne Ukraine med "ATACMS-våbensystemer med længere rækkevidde til HIMARS-løfteraketterne, som har vist sig så effektive, og som det tidligere tøvede med at levere". {Economist} hævder, og holder tilsyneladende masken, at en optrapning med Rusland kan undgås ved ikke at affyre disse missiler med længere rækkevidde ind på russisk territorium, og at "Ukraine helt sikkert vil efterkomme det".

Behøver vi minde {Economist}'s redaktører om den udtrykkelige advarsel, som Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, udsendte den 14. september? [Hvis disse krigere har langtrækkende amerikanske missiler, vil de uden tøven bruge

dem i vores land. Et sådant scenarie ville betyde direkte involvering af USA i en militær konfrontation med Rusland.”

Højtstående Amerikanske militærofficerer – såsom general Anthony J. Cotton, der snart bliver chef for USA's strategiske kommando – er allerede i gang med at efterplapre trusler, som dem der er udformet af Atlantic Council og {Economist}, mod {både} Kina og Rusland. Det pro-britiske krigsparti i USA udsender endog provokationer i form af “fejl” af præsident Biden, som i går i et interview med CBS News meddelte, at USA ville udsende amerikanske soldater for at “forsvare Taiwan i tilfælde af en kinesisk invasion” – en klar overtrædelse af årtiers amerikansk politik over for Kina.

Bag denne tilskyndelse til krig ligger det finansielle etablisementets ønske om at påtvinge en undertvungen verden en dødbringende schachtiansk nedskæringspolitik, mens deres system er ved at bryde sammen i kollaps. Denne nye mørke tidsalder er allerede ved at trænge ind i Europa, hvor dele af befolkningen i en række lande er begyndt at rejse sig i protest. Som Helga Zepp-LaRouche opsummerede situationen i et budskab til den årlige kongres den 17. september for Frankrigs parti Solidarité et Progrès:

”Så mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen, og dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs, så bevæger landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande, men også de mange andre lande i det Globale Syd, sig hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som (den tyske udenrigsminister) Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele

af Europa, som endnu ikke er udviklet – og der findes sådanne steder...

Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde.”

Foto, CC0 Pexels

Helga Zepp-LaRouche holder tale på den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès

Den 18. september 2022 (EIRNS) – {Det følgende er en ikke-korrigeret transskription af den videobesked, som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sendte til den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès den 17. september: “Et nyt Bretton Woods for at undgå krig og stigende leveomkostninger.”}

Goddag, jeg sender jer mine bedste hilsner i anledning af jeres festdag.

Det er tydeligvis et meget dramatisk øjeblik i menneskehedens historie. Jeg kan kun håbe, at der er tilstrækkelige kræfter i Frankrig, som påtager sig en ledende rolle i at forlade NATO eller i det mindste at trække sig ud af den integrerede

kommando. For netop nu er der en optrapning, som vi ser med hensyn til Ukraine, hvor man netop har præsenteret det, som man kalder "Kiev Security Compact", der hovedsageligt har til hensigt at give Ukraine en status som en NATO-associeret med artikel 5, hvilket Dmitry Medvedev, næstformand for det russiske sikkerhedsråd, kaldte prologen til Tredje Verdenskrig.

Eftersom kampene for øjeblikket er optrappet i Ukraine, hvor NATO er fuldstændig involveret, udgør dette faktisk den røde linje, som er ved at blive overskredet, og man kan kun undres: Hvor længe har Rusland tålmodighed? Den russiske ambassadør i Berlin har netop meddelt, at Tyskland har overskredet den røde linje, og det henviser sandsynligvis både til det faktum, at de våben, som Tyskland leverer til Ukraine, ikke er omfattet af nogen restriktioner, så de kan anvendes på russisk territorium, samt mødet, som USA netop har indkaldt til i Ramstein [luftbasen], som udgjorde det en del af USA's territorium, hvor det blev besluttet at sende stadig mere avancerede præcisionsvåben til Ukraine, hvilket klart udgør en ny fase i optrapningen.

Sammenhold nu denne krigeriske opførsel fra NATO's side med det, som Ursula von der Leyen udtalte i sin "State of the Union"-tale om tingenes tilstand i EU, hvor hun erklærede, at med krigen i Ukraine "har ondskabens grimme brutale ansigt vist sig". Hvem har sådan et grimt ansigt? Hun sagde, at EU er velforberedt, selv om det tog dem flere år efter finanskrisen i 2008 at finde holdbare løsninger – hvilket naturligvis er en vittighed, eftersom det finansielle system netop oplever en hyperinflation eller en eksplosion. Det er en endnu mere forfærdelig spøg, fordi 750.000 mennesker døde i Europa af Covid-19, sammenlignet med mindre end 6.000 i Kina, som tæller ca. tre gange så mange mennesker. Hun udtalte, at EU øjeblikkeligt var forberedt, da Rusland angreb Ukraine. Dette øjeblik er imidlertid blevet forberedt gennem ti års træning af ukrainske tropper af NATO, USA og Storbritannien m.fl..

Så dette er faktisk en anledning til at forlade EU og afstå fra NATO, for det er indlysende, at hvis vi fortsætter på denne kurs, vil de føre os ind i et forløb, som, hvis det kommer til en atomkrig i Europa, vil medføre, at ingen vil overleve i hele Europa, og det bør vi alle være meget bevidste om.

Alt sammen er blevet forudsagt af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som på profetisk vis erkendte dette, da Nixon afkoblede dollaren fra guldreserve-standarden og afsluttede Bretton Woods-systemet ved at indføre et system med flydende valutakurser. LaRouche erklærede, at hvis man holdt fast ved denne politik, ville det resultere i en ny depression, en ny fascisme og fare for en ny verdenskrig, medmindre man ville overgå til et helt andet økonomisk system. Det er dér, vi befinder os i dag. Han fremsatte ikke blot alle disse forudsigelser, som skulle vise sig at være helt korrekte, men han foreslog også alternativer: Det første udviklingsprogram for Afrika, industrialiseringen af hele Afrika, præsenterede vi i 1976 i Paris på en meget vigtig konference. Vi udarbejdede i årenes løb udviklingsprogrammer for Latinamerika, Indien, Eurasien, USA og Den produktive Trekant for Europa som helhed.

Så da præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i 2013 i Kasakhstan, offentliggjorde vi alle vores undersøgelser og kaldte det "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen." Når jeg nu iagttager, hvad Kina gør, og hvad der sker lige nu, så er der ved at opstå en ny økonomisk verdensorden mellem Rusland, Kina, RIC-landene og BRICS-landene. Der har netop været afholdt et utroligt vigtigt møde i Samarkand i Usbekistan i Shanghai Samarbejdsorganisationen. Samtlige af disse lande gennemfører økonomiske politikker for at overvinde kolonialismen og fattigdommen. Den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev påpegede i sin fødselsdagshilsen i anledning af 100-årsdagen for LaRouches fødsel, at samtlige lande, som har økonomisk succes på

nuværende tidspunkt, gennemfører Lyndon LaRouches idéer.

Det er præcis det, som sker, mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen. Dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs sammen med landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande. Men også de mange andre lande i det Globale Syd. De er hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og sådanne steder forefindes.

Det betyder, at vi er nødt til at omstille os fuldstændigt. Vi må slippe af med dette neoliberale vanvid, som nogle af de ledende politikere i Bruxelles tydeligvis tidligere var ramt af, og ikke kun der.

Vi er nødsaget til at vende tilbage til vores bedste traditioner i Europa: Nikolaus af Cusas idéer, idéen om at der udelukkende kan være fred i mikrokosmos, hvis samtlige mikrosystemer udvikler sig til en harmonisk helhed. Man må gå tilbage til Leibniz' idéer, som i stedet for at hade Kina fastslog, at de to mest avancerede civilisationer på planeten, Europa og Kina, er nødt til at række deres hænder ud og udvikle alle de områder, som ligger mellem dem og mod syd. Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde.

Alt dette skal ske i Mahatma Gandhis ånd, i en ånd af ikke-vold, og det han benævnte “{ahimsa}”, som er idéen om, at man skal gøre op med enhver form for vold i sindet og i sjælen. Da Nehru blev spurgt, om “{ahimsa}”, om ikke-vold hjælper i lyset af atombomben, sagde han, at især når man står over for faren ved atomvåben, har man brug for ikke-vold. Så jeg vil gerne overbringe jer dette, som et budskab. Vi må organisere en ny modstandsbevægelse mod denne krigeriske politik og risikoen for en ny fascisme. Og lad os, i denne ånd, samarbejde i de næste uger og måneder, som bliver de vigtigste i verdenshistorien, fordi de vil blive afgørende for krig og fred.

Kassér Malthus; lyt i stedet til Lyndon LaRouche!

Den 15. september 2022 (EIRNS) – Der er ikke udsigt til nogen ændring i Vestens hensynsløse fremstød mod global krig, en krig, som [hvis den ikke stoppes], ifølge logikken i nutidens militærteknologiske kapaciteter, ubønhørligt fører til atomkrig. Det kan heller ikke fortsætte i en uendelighed, provokation efter provokation. Vi nærmer os et afgørende punkt.

Tag torsdagens nyheder: Vi ser Biden-administrationen bebude yderligere økonomiske sanktioner mod Rusland, denne gang rettet mod dets MIR-betalingskortsystem, samtidig med at der tilføres yderligere 600 millioner dollars i militær bistand til Ukraine. Sidstnævnte, som omfatter yderligere våben, ammunition og udstyr fra det amerikanske forsvarsministeriums lagre, bringer USA's militære bistand til Ukraine op på ca. 15,8 mia. dollars siden denne administrations tiltrædelse for

mindre end to år siden.

Tysklands udenrigsminister Ana Baerboek, der er med som en tåbelig, umoden nihilist, foreslog i dag, at Tyskland omgående begynder at transportere sine Leopard-kampvogne til Ukraine, som dermed føjes til de stadig mere avancerede NATO-våben på Ruslands grænse.

Ukraine kræver ikke kun disse kampvogne, men tillige våben som f.eks. det længere rækkende (300 km) U.S. Army Tactical Missile System (ATACMS).

I dag udsendte Ruslands udenrigsministerium en direkte og meget specifik advarsel: Hvis USA leverer ATACMS, vil det overskride Ruslands "røde linje". Rusland vil betragte USA som "en part i konflikten" og vil reagere i overensstemmelse hermed.

Det amerikanske Senat, ikke tilfreds med blot én krig mod en nuklear stormagt, har i dag taget skridt til at provokere Kina yderligere, idet Senatets udenrigsudvalg har godkendt Taiwan Policy Act af 2022, som vil kræve, at de amerikanske myndigheder skal behandle Taiwan – en provins under Kina gennem hele historien – "som om det var blevet betegnet en vigtig ikke-NATO-allieret, med henblik på overførsel eller potentiel overførsel af forsvar". Kinas udenrigsministerium udstedte en lige så utvetydig advarsel om, at selv yderligere overvejelser om lovforslaget, endsige dets vedtagelse, vil "ryste det politiske fundament for forbindelserne mellem Kina og USA og forårsage ekstremt alvorlige konsekvenser for relationerne mellem Kina og USA, og for freden og stabiliteten på tværs af Taiwan-strædet."

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche indledte sin hovedtale ved instituttets konference den 10.-11. september, "Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien", med en fast erklæring om, at dette er unødvendigt. Hun opsummerede krisen

og løsningen:

“Hvem vil benægte, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig indledningsvist understrege dette eftertrykkeligt: Denne mangesidede, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af en forfejlet politik, og derfor kan den korrigeres.”

Hun fremsatte spørgsmålet: Hvad er den grundlæggende forskel i den tankegang, som fører Vesten ned i afgrunden, mens de fleste asiatiske lande og det Globale Syd generelt er begyndt at gøre fremskridt?

For at forstå det, anbefalede Zepp-LaRouche at studere den klassiske, platoniske tænkemåde, som den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche, hendes afdøde mand og politiske partner, har indført og videreudviklet, i modsætning til de reduktionistiske, monetaristiske “Flat Earth”-ideologier, som det oligarkiske “slimskimmel” har anvendt i årtusinder, for at fastholde befolkningen i uvidenhed og opretholde deres styre. Sidstnævnte er legemliggjort i “teorierne” fra det Britiske Imperiums Thomas “no more people!” Malthus.

Forkortet: “Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori; USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas onde politik”, erklærede hun.

Så derfor, som man kan læse andetsteds, var de vigtigste asiatiske lande samlet til åbningen af Shanghai-Samarbejdsorganisationen (SCO) i Samarkand i Usbekistan. De forsamledes omkring et helt andet perspektiv: at forholdet mellem nationer og mennesker må være baseret på gensidig respekt, fælles bestræbelser på at fremme den økonomiske udvikling og venskab. Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir

Putin var iblandt dem der direkte erklærede, at et nyt paradigme for menneskeheden, centreret om fremme af økonomisk udvikling, udgør den eneste udvej for at komme fri af den hastige fremstormen mod global krig.

Dette SCO-topmøde afholdes personligt, ikke virtuelt. Et af de afgørende emner på den fortrolige dagsorden for disse drøftelser er, hvorledes der omgående kan etableres mekanismer, som fører til et nyt internationalt finanssystem, der kan beskytte den reelle udvikling og dermed størstedelen af jordens befolkning, mod de "ødelæggelser" og "chok", som hurtigt opstår i kølvandet på den amerikanske centralbanks pengepolitiske stramning af det system, som den selv har gjort hyperinflationært. Drøftelserne om at trække sig væk fra dollaren accelererer.

Der er store chok på vej. Som Helga Zepp-LaRouche anbefaler, er det på tide at lære at tænke som LaRouche, og ikke som Malthus.

**Helga Zepp-LaRouches
åbningstale til konferencen i
Schiller Institutet:
"Hvorledes man kan inspirere
menneskeheden til at overleve
den største krise i**

verdenshistorien”

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske situation kommer ud af kontrol og forårsager en termonuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massivt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem Rusland og NATO?

Desuden er finanssystem i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en hyperinflationær eksplosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det

så kaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhøjet renten med 0,75 %, den højeste i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrtdyk ned i en mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfarens øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrydelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den regelbaserede orden i Vestens "demokratier" står over for de ondsindede "autokratier" og diktaturer i Rusland og Kina. I

realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med "fascisme med et demokratisk ansigt" blev allerede i midten af 1970'erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænketanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for *The Clash of Civilizations*, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog *The Soldier and the State*, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvare imperiet, skrev for Den trilaterale Kommission i 1975 *The Crisis of Democracy*: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenten, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville

Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i det mindste tilnærmelsesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af "en uprovokeret russisk aggression". Blot at nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat, tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO's militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktionerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvaret ved Hindu Kush eller bliver forsvaret i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukrainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukrainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-

atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den

tidligere supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredjeverdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle potentiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverevolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for "retten til at beskytte", som var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det. Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive "nudget" – med Cass

Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinder os i den værste krise i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandard, ville det føre til en ny depression, fascisme og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den “kontrollerede opløsning af verdensøkonomien”, og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af merkantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade “et andet Japan” på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligtvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til billige arbejdsmarkeder, just-in-time-produktion, aktionærværdiskabelse, børsnotering af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4]. Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo

Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styrte ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8 milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale tendenser, mens alle hans kritikere har været lutter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig

et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradokser i geometrien, som ikke tillader reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradokser, der udgjorde grundlaget for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz, Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte "hypotheses non fingo", man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere

eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren, hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz' faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wiener's og John von Neumann's systemanalyse. Eller, algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle relativitetsteori. Det er kun denne tænkning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinierer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative

potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog *There Are No Limits to Growth*, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentialer i det primitive samfund var ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentialer i verden var ikke større end 10 millioner mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommercielle anvendelse af fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialer fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigennemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentialer til at stige til 10¹⁵ kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU's politik for den grønne omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste

økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentiale var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barns-politikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialet for nye kreative opdagelser, og de understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genopliver traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte-

og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinder os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Instituttet fremlagt behovet for et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og "lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak

Rapport fra panel 2: "Forsvar retten til at diskutere! Tal imod sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandheden

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Med Schiller Instituttets talsmand, Harley Schlanger, der selv står på den onde ukrainske Myrotvorets-mordliste, som ordstyrer, var panel 2 på Schiller Instituttets konference i dag helliget afsløringen

af, hvordan Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd og dets datterselskab Center for Countering Disinformation (CCD) samt det berygtede Myrotvoret's Center-websted, med massiv finansiering og støtte fra USA, EU og NATO, benyttes til at lukke munden på og endda myrde dem, som udtrykker synspunkter i uoverensstemmelse med den vestlige "fortælling" om krigen i Ukraine. Den 14. juli 2022 blev der ved et rundbordsarrangement i Kiev, som CCD var vært for med repræsentanter fra USA's udenrigsministerium, NATO og forskellige militært tilknyttede NGO'er, afsløret en "sortliste", hvor 71 prominente personer blev udpeget som "russiske propagandister" og "informationsterrorister", der er skyldige i krigsforbrydelser, for den forkastelige forbrydelse ... at udtrykke ytringsfrihed. De første 31 personer på listen er medlemmer af eller venner af Schiller Instituttet, som har talt på Schiller Instituttets konferencer, der fremmer fred gennem dialog og økonomisk udvikling. Tæt knyttet til CCD er Myrotvoret's Center, der drives af ukrainske nazister, og som vedligeholder en online-database, hvis indhold udelukkende kan karakteriseres som en drabsliste, med personlige oplysninger om tusindvis af mennesker, herunder journalister, børn, berømtheder, politikere og andre. Helga Zepp-LaRouche selv, formand for Schiller Instituttet, er opført på denne drabsliste. Adskillige personer på listen er blevet brutalt myrdet, og deres Myrotvoret's-profilbillede er efterfølgende blevet opdateret med en stor rød skråstreg på tværs over deres portræt, hvor der er påført "likvideret".

Schlanger indledte panelet med at anføre, at sandheden ofte er det første offer i krig. Længe før Ruslands særlige militære operation, havde den russiske regering søgt sikkerhedsgarantier fra Vesten. Disse bestræbelser blev saboteret af NATO. Da den militære operation blev indledt, hvor Vesten bevæbnede og finansierede Ukraine, erklærede den amerikanske forsvarsminister, Austin, at Vestens hensigt var at udnytte krigen til at svække Rusland. Folk, der var modstandere af krigen, blev sat på Myrotvoret's dødsliste.

Schlanger beskrev den ekstraordinære pressekonference afholdt af Executive Intelligence Review onsdag den 7. september, hvor Myrotvorets og CCD blev afsløret. Han gjorde det endvidere klart, at Schiller Instituttets hensigt er at lukke Myrotvorets og CCD ned.

Panelets hovedtaler var LaRouches uafhængige kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, som benævnte sin præsentation: "Den bedste af alle mulige verdener". Hun indledte med at beskrive, hvordan de herskende eliter bruger britiske "del og hersk"-metoder til at vende folk, der er udpeget til underkastelse eller udryddelse, mod hinanden. Hun brugte eksemplet med indvandrere, der betegnes som "illegale", en nedsættende betegnelse, som gør dem sårbare over for marginalisering i samfundet. Men de, der accepterer denne retfærdiggørelse af mishandling, vil helt sikkert møde den samme skæbne. Hun påpegede også Bidens nylige tale, hvor han hævdede, at 74 millioner amerikanere, der stemte på Donald Trump i 2020, skulle være statsfjender. Folk er programmeret til ikke at tale med andre, der har en anden mening om et eller andet "emne". Men kan civilisationen overleve, hvis folk ikke er villige til at undersøge de selvstændige aksiomer i deres tankegang og afgøre, om det de tror er sandt?

Sare gjorde opmærksom på, at det amerikanske folk har forårsaget den nuværende katastrofale politik, der har ført til den nuværende økonomiske elendighed, via egne handlinger. Hun brugte et eksempel fra Lyndon LaRouche, der profetisk advarede om det økonomiske sammenbrud og truslen om fascisme, men samtidig foreslog løsninger, der kunne afhjælpe krisen. Den "anglo-hollandske liberale klike", der så LaRouche som en trussel mod deres magt på grund af hans ideer, forsøgte at dræbe ham, nedlagde hans publikationer med hundredtusindvis af abonnenter og gennemførte en massiv smædekampagne for at bagvaske ham og til sidst anbringe ham i fængsel. Flertallet af amerikanerne accepterede løgnene og tillod som følge heraf, at deres egne tanker blev fængslet.

De voksende rædsler i form af krig, massesult og hyperinflation, der truer milliarder af menneskers liv, er et direkte resultat af, at folk tilslutter sig den politik, som vores såkaldte regering fører. Men i dag samarbejder Ruslands præsident Putin og Kinas præsident Xi om at skabe en ny økonomisk orden baseret på menneskelig værdighed, udvikling og videnskabelige fremskridt. Denne nye orden vil ikke blive besejret af sanktioner, da den repræsenterer mindst 40 % af verdens befolkning. Eftersom USA blot repræsenterer 4 % af verdens befolkning, isoleres USA yderligere, i takt med at USA forsøger at begrænse denne nye økonomiske orden. Formålet med sortlisten er at lukke munden på folk gennem frygt, ved at stemple dem der repræsenterer sandheden, som "informationsterrorister" eller "politiske ekstremister" eller "oprørere". Grunden til at de russiske soldater har så høj moral, og at de unge mennesker i Irak og Yemen er så optimistiske, er, at de har håb om en bedre fremtid. Grunden til at amerikanerne er så pessimistiske er, at vi befinder os på den forkerte side af historien og har forladt de principper, som engang inspirerede hele verden. Sare udtrykte, at hendes største frygt ikke er, at de "sadistiske folkemorderiske perverse" vil få succes med deres planer om globalt diktatur, for det vil de ikke opnå, men at når deres system bryder sammen, mon vi så vil være fornuftige nok til at samarbejde med Rusland og Kina, eller vil vi overgå til en ny mørk tidsalder, som civilisationen aldrig vil komme sig over igen? Derfor må censuren bringes til ophør, og i 100-året for hans fødsel skal LaRouches navn renses.

Den næste taler var Gretchen Small fra Executive Intelligence Review, en af lederne af en særlig undersøgelsesgruppe, der for nylig har udarbejdet to afgørende rapporter: "Kievs 'Info Terrorist'-liste: 'Global NATO' udsteder anslag mod fredsforkæmpere" og "Ukraines database over dødslistes: myrotvoret.center". Hendes præsentation var primært en synopsis af de to rapporter, som varmt kan anbefales. Der blev dog gjort opmærksom på en meget vigtig pointe, nemlig at CCD,

der blev dannet i april 2021, længe før den russiske "særlige militære operation", er en stedfortræder, som USA, EU og NATO bruger til at udpege folk internationalt betragtet som "informationsterrorister", der vover at afvige fra den vestlige "fortælling". Hvis folk, der fører en dialog om fred, bliver udpeget som "informationsterrorister", som i Schiller Instituttets tilfælde, overgår dette langt mere end George Orwells roman 1984.

Derefter talte oberst Richard H. Black (pensioneret). Hans indlæg var "Forbud mod ulovlige forsøg på at bringe amerikanske borgere til tavshed". Oberst Black udtrykte sin forargelse over, at bevillinger fra den amerikanske kongres anvendes til at finansiere en udenlandsk enhed, Ukraines CCD, til at undertrykke ytringsfriheden her i USA. Han gennemgik, hvorledes det lykkedes den amerikanske befolknings forargelse og modreaktion at få Homeland Securitys Disinformation Governance Board, som skulle ledes af den klovneagtige og narcissistiske Nina Jankowicz, lukket midlertidigt ned. Det indlysende formål med dette navn var politisk censur. Men Biden-administrationen overførte med støtte fra Kongressen blot denne funktion til Ukraine. CCD er blevet brugt til at udpege folk her i USA med saglige udenlandske synspunkter, som f.eks. senator Rand Paul og tidligere kongresmedlem Tulsi Gabbard, som "informationsterrorister". Oberst Black mener, at CCD foretager henvisninger til Myrotvorets Center, som derefter målretter disse henvisninger til mord, idet han nævner eksemplet med Darya Dugina, som blev sprængt i luften i Moskva af en bombe, der blev placeret under hendes bil den 20. august. Han gav også udtryk for, at han på baggrund af en artikel i Rio Times mener, at den mand, der forsøgte at myrde Argentinas vicepræsident Cristina Fernández de Kirchner, Fernando Sabag Montiel, kan have forbindelser til den nazistiske Azov-bataljon i Ukraine. Black afsluttede med at forlange, at det skal forbydes Kongressen at misbruge bevillinger til at censurere amerikanere.

Dr. George Koo, formand for Burlingame Foundation, stillede spørgsmålet: "Hvorfor er mit navn på en sortliste?" Han erklærede, at han aldrig offentligt har udtalt sig om, at konflikten i Ukraine er en stedfortræderkrig mod Rusland, eller om de ukrainske nazistiske formationer. Hans konklusion var, at hans præsentationer på Schiller Instituttets konferencer, hvor han anbefalede en afslutning på krigen gennem diplomati, må have været den udløsende faktor for hans optagelse på listen. Selv om han på en måde udtrykte ære over at være på CCD-listen for sine synspunkter om støtte til en afslutning på krigen, er han også forarget over, at amerikanske skatteyderes penge bruges i et forsøg på at lukke munden på ham.

Jim Jatras, tidligere rådgiver for det republikanske senatslederskab, talte om emnet "Schiller Instituttet": "Lighting Rod To Meet Perilous Times". Han indledte med at sige, at vi i sandhed befinder os i en farlig tid, eftersom Biden-administrationen sammen med den republikanske ledelse presser på for at få en global krig, og fordi Biden i sin tale på Labor Day stemplede omkring halvdelen af det amerikanske folk som fascister og ekstremister. USA's støtte til CCD i Ukraine udsætter amerikanere for voldshandlinger. Jatras mener, at vores efterretningstjenester er medskyldige i støtten til CCD, og at Kongressen må stoppe dette. Han udtrykte sin taknemmelighed over for Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet for at være flagskibet og lynaflederen, der kæmper for at få dette til at blive en realitet.

David Pyne, vicedirektør for Nationale Operationer for EMP Task Force on National and Homeland Security, betitlede sin præsentation: "Hvordan er det at fremme en realistisk fredsplan en krigsforbrydelse?" Han indledte med at angribe præsident Biden for hans "tirade i den bedste sendetid" mod 74 millioner amerikanere, hvor han betegner dem som ekstremister og fascister. Han stillede også spørgsmålet: "Hvorfor forsøger man at lukke munden på folk, der er imod krig?" Pyne fortalte,

hvordan han i god tid på forhånd advarede om, at Rusland ville invadere, hvis Ukraine undlod at erklære neutralitet. Efter den militære operation offentliggjorde han en fredsplan, for hvilken han blev tilsvinet af ukrainerne som en betalt propagandist for Rusland og efterfølgende sat på CCD's sortliste. Han modtog en syndflod af hadefulde e-mails fyldt med skældsord for den "forbrydelse", at han ønskede at afslutte krigen gennem diplomati, så genopbygningen af landet kunne påbegyndes. Han mener, at Biden-regeringens politik med at forsyne Ukraine med langtrækkende våben driver os mod en atomkrig.

Igor Lopatonok, filminstruktør ("Ukraine on Fire" og "Revealing Ukraine") og nær ven af Oliver Stone, navngav sin præsentation: "Shut Down the Nazi Kill List, It Is Not Just in Ukraine" (Luk nazisternes dødsliste, den findes ikke kun i Ukraine). Lopatonok indledte med at diskutere Maidan-kuppet i 2014 og dets efterspil. Myrotvorets Center blev oprettet efter kuppet sammen med tre tv-stationer finansieret af George Soros, den hollandske ambassade og andre vestlige kilder for at formidle en pro-vestlig fortælling. Nazistiske formationer blev også integreret i de ukrainske væbnede styrker, og der blev iværksat militære operationer mod Donbas-regionen, hvor flertallet af befolkningen var imod kuppet. Myrotvorets blev i første omgang brugt til at ramme folk i Donbas, derefter alle i Ukraine, hvis de var imod det nazistiske regime, og derefter hele det internationale samfund. Der er 5.000 udenlandske journalister på Myrotvorets' dødsliste, hvoraf mange er blevet dræbt. Da Biden kom til magten, eskalerede situationen. Lopatonok har selv været på drabslisten siden 2019, og han er overbevist om, at vi må lukke den nu, ellers vil den føre til en drabsliste her i USA. Vi må kalde Myrotvorets for det som det er – nazistisk.

Bradley Blankenship, en journalist, der har skrevet for RT, Xinhua, CGTN og andre nyhedsbureauer, mener, at han er den yngste person på CCD's sortliste. Han voksede op i det

nordlige Kentucky, som var centrum for opium-epidemien. Tidligere i sin karriere har han rapporteret om krigen i Syrien og er blevet angrebet som betalt agent for Hizbollah, og han har rapporteret om Ecuador, hvor han blev udpeget af Moreno-regeringen som mål for at afsløre menneskerettighedskrænkelser. I øjeblikket er han mål for angreb fra regeringen i Tjekkiet, hvor han nu bor, fordi han kritiserede nedrivningen af statuen af en sovjetisk general, der hjalp med at befri Tjekkosllovakiet fra den nazistiske besættelse. I Tjekkiet kan en person blive sendt i fængsel for at give udtryk for pro-russiske synspunkter. Blankenship mener, at han blev opført på CCD-listen, fordi han anførte, at de vestlige sanktioner mod Rusland ikke virker, at Ukraine er et arnested for højreekstremisme, og at Ukraine bør forhandle om en fredsaftale. Han gjorde opmærksom på, at han aldrig har støttet Ruslands invasion af Ukraine og mener, at invasionen er en overtrædelse af folkeretten. Da han ved, at CCD støttes af USA, har han svært ved at føle nogen form for fædrelandskærlighed over for sit land.

Den efterfølgende præsentation var af Eva Bartlett, en canadisk journalist, som har dækket krigen i Gaza, Syrien og Donbas. Hun er på Myrotvorets dødsliste og mener, at hun blev sat der på grund af en artikel, hun skrev for MintPress News, som beskrev de ukrainske væbnede styrkers beskydning af civile mål i Donbas. Ikke alene fortsætter denne beskydning, men Donetsk-regionen blev for nylig bombarderet med tusindvis af "petalminer", som er små eksplosive anordninger, der ligner børnelegetøj. Eftersom Ukraine har underskrevet traktaten om forbud mod disse typer ammunition, udgør deres anvendelse af petalminer en krigsforbrydelse. Indtil nu er 60 civile blevet lemlæstet af disse sprængstoffer. Hun erklærede, at Canada er inficeret med pro-nazistiske ukrainere, hvilket gør hende bange for, at hvis hun skulle vende tilbage til sit hjemland (hun har ikke været der siden 2020), ville regeringen ikke gøre noget for at beskytte hende. Denne frygt forstærkes af det faktum, at det regeringskontrollerede Canadian

Broadcasting Corporation kørte en kampagne, hvor hun blev stemplet som russisk propagandist. Meget af den propaganda, der blev fremsat af CBC, ligner den der er indeholdt i hendes profil på Myrotvorets dræberliste. Ifølge Bartlett er der 327 børn på drabslisten. Hun fortalte også, hvordan det hotel, hvor hun boede under sit besøg i Donbas, som normalt bruges af udenlandske journalister, blev beskydt af ukrainerne, mens hun befandt sig i bygningen.

Den sidste taler var Mira Terada, leder af den Moskva-baserede Foundation To Battle Injustice. Hun redegjorde for fondens bestræbelser på at lukke Myrotvorets hjemmeside. Fonden har fremlagt beviser for FN, FN's Sikkerhedsråd, UNICEF og andre agenturer vedrørende Myrotvorets' forbrydelser. Terada talte om det store antal børn på listen, herunder to niårige børn, samt det store antal journalister fra 38 forskellige lande. Hun mener, at det kun er muligt at vinde kampen for at lukke Myrotvorets ved hjælp af en fælles indsats fra organisationernes side. Fonden er i øjeblikket i færd med at udsende en erklæring til godkendelse af det internationale journalistfællesskab og vil snart stille en online-underskriftsindsamling til rådighed på deres websted.

Maratonvideo hylder LaRouches 100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videooptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort

varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus, der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som

en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics?". Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renæssance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1. Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den

fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskuterede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktisk organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreserve-støtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af

LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi "det, som påvirker Afrika, påvirker også dig".

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spyttslikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane

Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lyns bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels

LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Den sten, som bygherrerne forkastede, er blevet til hovedhjørnestenen

Den 5. september (EIRNS) – NATO-landene og den Europæiske Union, som ville “knuse” Rusland med monstrøse sanktioner og massive forsyninger af deres mest avancerede våben, har nu desperat brug for ledelse med nye, verdensomspændende økonomiske og strategiske politikker. De er selv ved at blive splittet ad af en økonomisk eksplosion, der forårsager en galopperende inflation og produktionsnedbrud for deres egne befolkninger og industrier, og hungersnød for udviklingslandene. Og de står over for et efterår og en vinter med omfattende uroligheder med trussel om verdenskrig.

Kravene om afholdelse af nyvalg i forskellige europæiske lande er et udtryk for dette sammenbrud, men lederskab med en vellykket ny strategisk og økonomisk politik må komme andetstedsfra. Kandidaterne er tvunget af London, Wall Street og de atlantiske medier, til på forhånd at blive enige om at optrappe krigen med Rusland og påtvinge nedskæringer og folkelig lidelse, “så længe det kræves”. Som den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock skændigt erklærede den 31. august: “Jeg er ligeglad med, hvad mine tyske vælgere mener”; at støtte Ukraine for (umuligt) at besejre Rusland i NATO-regi, er politikken til den bitre ende.

Nu gennemgår de europæiske økonomier, for at citere en anden tysk minister, “et drastisk sammenbrud af industrien”. Tusindvis af milliarder i redningspakker strømmer nu ud af statskasserne – Sverige 23 mia. euro, Finland 10 mia. euro, Østrig 2 mia. euro, Tyskland 15 mia. euro for en måned siden,

og i går blev der annonceret 65 mia. euro – for at forsøge at redde store energi- og industrivirksomheder fra fabrikslukninger, manglende likviditet og insolvens, og for at lokke husholdningerne til at forsøge at betale deres ubetalelige el- og varmeregninger. Naturgaspriserne for europæiske virksomheder og industrier er steget 11-12 gange på et år, elpriserne er steget 6-8 gange, og dertil kommer særlige reguleringer. Naturgasforbruget er faldet med 11 % for alle og 21 % for industrien i år – ”destruktion af efterspørgselen” og nedlukning af produktionen som følge af inflationen.

Alle regeringskoalitioner skyder skylden på Rusland, men sandheden trænger sig på. Råvareinflationen eksploderede på verdensplan i 2020 og 2021; forbrugerprisinflationen løb af sted i efteråret 2021; begge på grund af pengepolitiske centralbankkrav og spekulation, som udjævnede produktiviteten og undertrykte produktionen.

For 50 år siden, da denne politik tog over efter Nixons nedlæggelse af FDR's Bretton Woods-system, så Lyndon LaRouche fremad og udarbejdede en langsigtet prognose. Som Helga Zepp-LaRouche skrev i en artikel, der udkommer i denne uge i forbindelse med 100-årsdagen for hans fødsel, den 8. september: “Han advarede ... om, at hvis den ændrede kurs, der blev antaget – hen imod et rent monetaristisk finanssystem med profitmaksimering som mål – skulle fastholdes, ville verden nødvendigvis gå mod en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig, medmindre der blev etableret en helt ny og retfærdig økonomisk verdensorden.”

Lyndon LaRouche udformede politikken for denne nye orden: Den Internationale Udviklingsbank; den eurasiske og Verdens-Landbroens udviklingskorridorer; en måne-mars mission for flere nationer samt udvikling af termonuklear fusion som “videnskabelige drivkræfter” for økonomien; Glass/Steagall-bankadskillelse og hamiltonisk nationalbankvæsen i alle væsentlige nationer. Hvis hans “Nye Bretton Woods”-politik var

blevet vedtaget i det 20. århundrede frem til det globale finanskraak i 2008, ville vi nu ikke stå over for de alvorlige trusler om hyperinflationært økonomisk sammenbrud og atomkrig mellem supermagter, som vi står over for i dag. Men eftersom LaRouche fremlagde denne politik for nationale ledere og borgere rundt om i verden, blev LaRouche bagvasket og latterliggjort af amerikanske og europæiske medier, og han blev gentagne gange retsforfulgt på ordre fra bankfolk i London og Wall Street og indflydelsesrige NATO-personligheder som Henry Kissinger.

I denne krise tilbyder Schiller Instituttet lederskab og en ny politik til alt bredere kredse i de ramte transatlantiske lande og til russiske, kinesiske, indiske og udviklingslandes ledere. Som et tegn på dette lederskab er det blevet udvalgt til særlig, fjendtlig opmærksomhed af det "Globale NATO's" krigsparti og dets stedfortrædere.

På hans 100-års fødselsdag i denne uge vil en stor international konference den 10.-11. september fejre dette arbejde og tilføre nye impulser til hans idéer, som vil være hovedhjørnestenene for fremtiden – hvis vi sørger for, at menneskeheden får en sådan. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11)

Det Globale Syd sætter det Globale NATO ud af spillet

Den 1. september 2022 (EIRNS) – Der er så meget i verden, som er farligt og sorgfuldt lige nu, på grund af voldelige konflikter og økonomisk sammenbrud. Men søjlerne i det Globale

NATO's geopolitiske militære ekspansion – "demokrati", grønne direktiver, korporatisme – synes at være begyndt at knække og vakle iøjnefaldende. To tilfælde i denne uge, som involverer EU, er de seneste af mange eksempler på hvordan det Globale Syd er ved at skubbe det Globale NATO ud på et sidespor. Det drejer sig om EU, Storbritannien og USA i Afrika og Latinamerika. De underliggende strukturer for de globale NATO-alliancer baseret på løgne, "fortællinger" og tvang er ved at gå i opløsning.

På EU's udenrigsministermøde i Prag i denne uge (30.-31. august) blev der på den todelte dagsorden ikke kun taget stilling til, hvad der skal gøres ved "russisk aggression i Ukraine", men også hvad der skal gøres ved det faktum, at "russisk misinformation har overtaget i Afrika", som Sloveniens udenrigsministerium udtrykte det. EU's ministre brokkede sig over, at alt for mange afrikanske nationer undlader at tilslutte sig de vestlige sanktioner og fordømmelser mod Rusland. Disse afrikanske nationer støtter også Kina. Ministrene drøftede, hvordan man kan "bekæmpe russisk misinformation".

Nogle af EU's udenrigsministre, som stadig var tænkssomme, rejste dog den pointe, at EU ikke har udrettet noget, siden der blev afgivet løfter på topmødet mellem EU og Afrika for seks måneder siden, i februar. Nå, de kunne måske påtale dette. I modsætning hertil gennemfører Rusland opførelsen af Egyptens første atomkraftværk. Kina fortsætter med andre projekter for motorveje, jernbaner, el- og vandinfrastruktur. Kina har etableret fire agroteknologiske centre med henblik på at støtte moderne landbrug.

På den anden side af Atlanten er forholdene de samme. Rusland og Kina opfører projekter i Sydamerika og Caribien, mens EU/USA/Storbritannien-blokken insisterer på hårde stramninger, grønne tiltag og udplyndring gennem global fødevareforsyning. I modsætning hertil har Bolivia og Rusland samarbejdet om at opføre det første atomkompleks i landet, hvor to reaktorer

åbner i denne måned til medicinsk forskning og bestråling af fødevarer. Kina har adskillige projekter.

EU's tab af besindighed i denne sag fremgår af lækagen i denne uge af et EU-dokument fra European External Action Service, (EEAS), som {El Pais} i Spanien er kommet i besiddelse af. I dokumentet fremgår det: "Kina er den primære eller sekundære handelspartner for de latinamerikanske og caribiske lande, fortrænger EU og overgår USA i mange lande." EU beklager dette såvel som Bælte- og Vej-Initiativet, men gør stadig enten ingenting, eller værre end ingenting.

Verden råber på at stoppe kaos og drab og påbegynde produktion. I går samledes landmænd med traktorer i talrige byer i Tyskland med støtte fra lokalsamfundet på mange af byernes gamle torve, for at forsvare retten til at producere fødevarer. De budskaber, som blev videregivet til dem fra landmænd og kvægavlere i Amerika, havde den selvsamme moralske tilgang til fysisk økonomi: verden har brug for produktion. Det er målestandarden for menneskerettigheder. Vi kan forene os for at skabe det som den tyske landbrugsformand Alf Schmidt kalder "en fredelig revolution".

I næste uge afholdes der begivenheder i frontlinjen i kampen for denne forandring. Den 8. september er 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag, hvis metodelære og politik er den aktive arv til at sætte kursen ud af den nuværende krise. Der er planlagt en international online-dag og visse personlige mindehøjtideligheder.

{EIR} News Service stiller også sin specialartikel vidt til rådighed, der blev offentliggjort i dag om emnet "'Global NATO' Orders a Hit on Advocates of Peace", som er inkluderet i det ugentlige {EIR} (2. september). Rapporten afslører NATO's, USA's, Storbritanniens og EU's netværk, som understøtter de sortliste- og hitlisteagenturer, hvis hjemsted er Kiev, Center for Combatting Disinformation og Myrotvoret's (Peacemaker) Database.

Den 10.-11. september vil Schiller Instituttet afholde en international (virtuel) konference med fire paneler. Med titlen: "Inspiring Humanity To Survive the Greatest Crisis in World History" (At inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i Verdenshistorien). Beskrivelsen af den indledende drøftelse: "Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil blive præsenteret efter hovedtalen af Helga Zepp-LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil være med til at danne rammen om diskussionen."

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11

Billede: Agua Clara Locks. Mariordo (Mario Roberto Durán Ortiz), CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

Har du nogensinde undret dig over, hvorledes en kædereaktion af økonomisk sammenbrud ser ud?

Den 31. august 2022 (EIRNS) – I en artikel fra 23. januar 2008, der blev udgivet mindre end 48 timer efter den sorte mandag, hvor de internationale aktiemarkeder eksploderede, og London og Washingtons panikslagne beslutning om at redde den globale spekulationsboble med sjove penge, advarede Lyndon LaRouche eftertrykkeligt: "Hvis man undlader at gennemføre de nødreformer i USA, som jeg har foreskrevet, garanterer man nu

en slags kædereaktion af et globalt hyperinflationært kollaps, som truer med at trække den samlede verden ind i en langvarig ny mørk tidsalder.”

Lyndon LaRouches råd blev ikke fulgt. I stedet blev kvantitative lempelser udløst, hvorefter der i mellemtiden er blevet udstedt værdiløse papirer for ca. 30 billioner dollars, for at forsøge at redde boblen, som voksede fra ca. 1,6 billiarder dollars i 2008 til næsten 2 billiarder dollars i dag. Vi står nu midt i den kædereaktion, som LaRouche advarede om, og som kombinerer hyperinflation med et fysisk-økonomisk sammenbrud, der vil efterlade nationer og deres befolkninger som ruiner i sit kølvand.

Det bør nævnes, at der er en voksende erkendelse af, at der faktisk er en sammenbrudskrise undervejs – uden at man dog ved, hvorledes den skal gribes an. Her blot et uddrag af nogle fremtrædende kommentarer fra de sidste 24 timer:

“(En) økonomisk katastrofe (er) kun en måned væk” – Christine Jardine, talsmand for de britiske Liberale Demokraters kabinetskontor.

Vesteuropa er på vej mod et “energikollaps” – Ungarns udenrigsminister, Peter Szijjarto.

“De næste 5-10 vintre vil blive forfærdelige, hvis der ikke gøres noget” – den belgiske energiminister, Tinne Van der Straeten.

Uden fossile brændstoffer vil “civilisationen bryde sammen” – Elon Musk.

Den britiske inflation vil stige til over 22 % næste år – Goldman Sachs.

Europa befinder sig faktisk på tærsklen til en ny mørk tidsalder, og USA er ikke langt bagefter. Det er en ny mørk tidsalder, udløst af selvpåført energimangel som følge af den

anti-russiske sanktionspolitik, men som er forårsaget af det finansielle etablissemets vedvarende forpligtelse til en malthusiansk politik for global afindustrialisering og befolkningsreduktion.

Det er derfor ikke så overraskende, at Kina, Rusland og størstedelen af udviklingslandene nægter at gå ned med det synkende skib, herunder dets politik med geopolitiske krige og blodig undertrykkelse af oppositionens røster.

Der er kun kort tid tilbage til at efterleve Lyndon LaRouches advarsler og politiske råd – men det er tilstrækkeligt, hvis vi tager fat på det. Det følgende er LaRouches samlede indledning til ovennævnte artikel fra 2008, offentliggjort i Executive Intelligence Review den 1. februar 2008, "HYPERINFLATION IS HERE! Det økonomiske sammenbrud" (https://larouchepub.com/lar/2008/3505hyperinflation_breakdown.html)

"USA's vanvittige beslutning i den forgangne uge om at iværksætte en "stimuluspakke" for USA's økonomi, har ført USA til sin nuværende indtræden i en ny retning: en hyperinflationær økonomisk sammenbrudskrise. Det er en krise, hvis konsekvenser, hvis ikke de afværges med de foranstaltninger som jeg for nylig har beskrevet,, med garanti vil sprede sig over hele verden og næsten helt sikkert snart bringe hele planeten ind i en "ny mørk tidsalder", sammenlignelig med den der blev udløst af det 14. århundredes middelalderlige venetianske systems lombardiske bankfirmaer, som f.eks. det berygtede Bardi-hus. Jeg har ved forskellige offentlige lejligheder siden udviklingen i 1968 udtrykt frygt for de ændringer i USA's og andre nationers økonomiske, monetære og finansielle politik, der blev iværksat ved en kombination af Nixon-regeringens ophævelse af Bretton Woods-valutaordningen med faste valutakurser og Carter-regeringens ødelæggelse af USA's fysiske økonomi med gennemførelsen af Rockefeller-Brzezinskis Trilaterale Kommissions politik. Hvis de ikke vendes, vil de i sidste ende føre til, at der ikke

blot indføres en fascistisk politik i USA, hvilket netop er det resultat, der har været undervejs omkring Shultz, Rohatyn, Bloomberg og Schwarzenegger, men også til et generelt sammenbrud og en krise, ikke blot i den amerikanske økonomi, men i verdensøkonomien som helhed.

“I løbet af de sidste to uger er både USA og Storbritannien overgået til en sådan almen hyperinflationær form for generel økonomisk sammenbrudskrise, til en periode med en slags hyperinflationær pengepolitisk stimulering, som kan sammenlignes med Weimar-Tyskland i 1923. Medmindre denne nuværende tendens i den igangværende politiske udformning stoppes, er der ingen del af verden, som ikke snart vil blive ramt af de verdensomspændende konsekvenser af en form for global sammenbrudskrise, sammenlignelig med det 14. århundrede i Europa.

“Denne trussel kan stoppes, selv nu; men hvis man undlader at gennemføre de forberedelser for amerikanske nødreformer, som jeg har foreskrevet, vil man nu risikere en kædereaktion af en form for globalt hyperinflationært kollaps, som truer med at trække hele vores planet ind i en langvarig, ny mørk tidsalder. Dette er, eksempelvis, de eneste virkelig vigtige emner, der skal tages i betragtning i den nuværende amerikanske præsidentvalgkampagne forud for valget. Alle andre anliggender er nærmest irrelevante.”

Det globale NATO forsøger at

diktere: Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; man kan ikke diskutere årsagerne til krigen

Den 29. august 2022 (EIRNS) – Den ene efter den anden af de vestlige “ledere” meddeler deres borgere, at ikke alene permanent krig for at forsvare deres “værdier”, men også fascistisk økonomisk stramning er dagens orden. Så lær at leve med det. Ikke en enkelt vinter, men i mange år fremover.

“Vi må være helt ærlige: de kommende måneder vil blive vanskelige, de kommende vintre vil blive vanskelige, de næste fem til ti vintre vil blive vanskelige”, meddelte den belgiske premierminister Alexander De Croo på den nationale tv-kanal VRT den 24. august. Det var den dag, hvor terminspriserne på elektricitet den følgende dag passerede 400-600 EUR, med Tyskland i spidsen.

Ligeså, og på samme dag, meddelte den franske præsident Emmanuel Macron sine ministre, at “overflodens tidsalder” er forbi. Regeringen og økonomien må formes for at tilpasse sig til afslutningen af “en endeløs pengestrøm ... af en overflod af produkter og teknologi ... [af] overflod af jord og ressourcer, og også af vand”, meddelte han dem. Levestandarden og den menneskelige økonomiske aktivitet skal ofres på malthusianismens og “klimaændringernes” alter.

To dage senere leverede den amerikanske centralbankchef, Jerome Powell, samme budskab til det amerikanske folk, her under påskud af at “reducere inflationen”. Forvent “smerte”, og masser af den, sagde han og henviste til den brutale

sparepolitik, som hans forgænger i Den amerikanske Centralbank fra 1979-2005, Paul Volcker, pålagde gennem ågerrenter på op til 20 %.

En sådan fascistisk sparepolitik, som vil drive milliarder af mennesker ud i elendighed og andre milliarder i graven, kan ikke indføres "demokratisk", og det ved disse ledere ganske udmærket. Den sociale uro er kun lige begyndt, men den vil eksplodere, uanset hvordan disse regeringer forsøger at kriminalisere protester.

Så den såkaldte verdensregering, der er ved at blive samlet under det Globale NATO's paraply, udsender sortlister over fremtrædende personligheder, tænkere og politikere i verden, for den forbrydelse at de nægter at gentage "fortællingen" om krig, nedskæringer og fornægtelse af mennesker.

Men de lyver, når de siger, at deres spare- og krigspolitik er "nødvendig" og "uundgåelig". Det er udelukkende "nødvendigt", "uundgåeligt" under pengemændenes og oligarkernes fejlslagne system, "den gyldne milliard". Historien har gang på gang bevist, at den oligarkiske antagelse, at alle undtagen nogle få mennesker i sidste ende underkaster sig smerte og magt, og at de blot kan myrde de få der nægter, er forkert.

Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, der står højt på Global NATO's hitliste, har opfordret til den største verdensomspændende mobilisering nogensinde, for at besejre denne fascistiske politik. Vi må gøre den brede befolkning opmærksom på betydningen af dette uhyrlige forsøg på at gennemtvinge en fascistisk økonomisk politik ved hjælp af sortlister, udtalte hun i dag på et planlægningsmøde for LaRouche-bevægelsens medarbejdere rundt om i verden. Hun leverede et barskt budskab for at styrke moralske mennesker i hele verden og tilskynde dem til at træde frem:

"Vi må finde folk, der forstår dette, på et tidspunkt med et

sammenbrud af det finansielle system, som er resultatet af et neoliberalt, fejlbehæftet system, som Lyndon LaRouche advarede om i 51 år, som har favoriseret spekulation frem for reel produktion i årtier, og som for nylig, siden 2008, har opretholdt og forlænget levetiden for et totalt falleret system ved at pumpe billioner af dollars og euro og hvad ved jeg ind i systemet, og som nu eksploderer i form af hyperinflation. Derudover er der det, som Tjekkiets tidligere præsident Vaclav Klaus med rette kaldte resultaterne af "Den store Nulstilling" og "det grønne delirium", som nu rammer hyperinflationen.

"Og hvis man ikke kan diskutere dette, og når man ikke kan diskutere det nye Bretton Woods som et alternativ, og man ikke kan drøfte noget som helst, som kunne være et middel, der fjernede årsagerne til krigsfarens ... så ryger demokratiet på møddingen. Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; og man kan ikke diskutere årsagerne til krigen."

Hvad angår spørgsmålet om risikoen for krig:

"Hør, vi behøver ikke Putin for at få en efterretningsmæssig vurdering af, hvorfor vi befinder os på kanten af afgrunden til Tredje Verdenskrig. Vi har stået midt i denne problematik, grundlæggende fordi Lyndon LaRouche udarbejdede en prognose om Sovjetunionens sammenbrud fem år før det indtraf. Vi analyserede, at den tyske genforening ville finde sted et år før den indtraf. Vi var de eneste, der var ude med en løbeseddel den 15. november 1989, der foreslog det der i sidste ende blev politikken for Den produktive Trekant; som vi havde på bordet som den Eurasiske Landbro-politik, da Sovjetunionen brød sammen, som en politik til at undgå krig. Og det var {vores} program, der gav os efterretningerne; det var ikke en eller anden aflæsning af russiske medier eller en russisk indflydelsesrig person, der hviskede os noget i øret.

"Vi skabte selv efterretningerne, fordi vi havde en forestilling om, hvordan vi kunne benytte den historiske

mulighed i 1989 og hvordan vi kunne anvende muligheden for en fredsordning i 1991 efter Sovjetunionens sammenbrud. Og alle de efterretninger, eller langt størstedelen af disse, som vi skaffede os om hele verden, var ved at støtte politikken for 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen'.

“Så folk burde virkelig spare os for dette vrøvl om, at vi gentager Putins propaganda, for vi har vores egen politik, og den politik er nu flertallets politik i de fleste af verdens nationer.”